

Najcenejše

**Z pismeno
garancijo.**

Priznana prvovzredna urarska delavnica in velika zaloga vsakovrstnih ur, zlatih, srebrnih in optičnih predmetov (očal).

str. dravljak, optik **DITTRICH FRANJO** na SOBOTA, Aleksandrova 25.

Pravzajem vsa v to široko spadajoča dela od najenostavnejših do najkomplikacijših. — Specialisti v popravilu Angleških, ameriških cronometera kakor tudi garanciram za vse originalne komade, katere zamenjam za Glashütte, Schaffhausen, Zenith, Omega, Doxa in za njihovo točno regulacijo na sekundo.

Žepne ure
še od Din 40,-
boljše Din 70,-

Vekerice
od Din 50,-
brez zvonca Din 30,-

Vse točno izregulirano x dolgotrajno pismeno garancijo.

Kmečka HRANILNICA IN POSOJILNICA v Brezovcih.

Kmetje! Svoje pejeze najbolje gvušno lahko naložite pri našem zavodu! Šteri pejez se obrestuje po najvišjši obrestnoj meri. Posojila za kmečki narod dá po najménšoj obrestnoj meri.

Hranilnica in posojilnica má več sto članov, ki odgovárjajo za vsáki najvékši naloženi pejez.

KMETJE! Či se naložite vaše pejeze, sami sebe podérate, ár je té zavod vaší!

2075/12

Dober Pajdaš kalendárium

na návadno leto

1939.

z dosta lejpim, dobrim i hasnovitim
čtenjom, pripovestmi i veršušami.

XVIII. letni tekáj.

2075/12
Reditel i lástnik : TALÁNYI FRANC, Gornja Radgona.

N. 8540 / 1959

Prekmurska Tiskarna v M. Soboti. Odgovoren Hahn Izidor.

Január-Šecèn

má 31 dni.

Dnévi	Imenik	Premenjévanje vrejmena i mejseca		Sunce		Mejsec	
				zide	zahája	zide	zahája
1. tjedèn.		Jezuša obrezanje. Luk. 2, 21.					
1	Nedela	Novo leto	Škripajoče		7 48 4 19	12 49	2 41
2	Pondelek	Ábel	mrzlo		7 48 4 20	1 25	3 52
3	Tork	Genoveva d.	premenjávno		7 48 4 21	2 17	4 57
4	Sreda	Titus pk.			7 48 4 22	3 19	6 02
5	Četrtek	Telesfor	☉ 10 v. 30 m.		7 48 4 22	4 28	7 00
6	Pétek	Tri králi	vrejmen		7 48 4 23	5 45	7 50
7	Sobota	Jucián mantr.			7 48 4 24	7 05	8 32
2. tjedèn.		12 let star Jezuš v cèrkvi. Luk. 2, 42—52.					
8	Nedela	Po tri kr. 1.	Obláčno		7 47 4 26	8 24	9 0
9	Pondelek	Marcel			7 47 4 27	9 41	9 39
10	Tork	Vilmoš pk.	nestálno		7 46 4 28	10 51	10 08
11	Sreda	Higin p. m.			7 46 4 30	—	10 36
12	Četrtek	Ernő ap.	☾ 2 v. 10 m.		7 45 4 31	0 05	11 05
13	Pétek	Veronika	mrzlo		7 45 4 33	1 14	11 35
14	Sobota	Hilár pk.	snežno vrejmen.		7 44 4 34	2 20	12 10
3. tjedèn.		Svádba včinjena v Galilejskoj Kániji. Jan. 2, 1—11.					
15	Nedela	Po tri kr. 2.	Premenjávno		7 44 4 35	3 22	12 47
16	Pondelek	Marcell p. m.	zimsko		7 44 4 36	4 20	1 28
17	Tork	Anton	megleno		7 43 4 37	5 12	2 19
18	Sreda	Piroška d. m.			7 42 4 39	5 57	3 12
19	Četrtek	B. Margit	mrzlo		7 41 4 40	6 37	4 08
20	Pétek	Fáb. i Seb.	☉ 2 v. 27 m.		7 40 4 41	7 11	5 07
21	Sobota	Ágneš d. m.	vrejmen		7 39 4 43	7 41	6 08
4. tjedèn.		Jezuš ozdrávi gobavca i slugo stotnika. Mat. 8, 1—13.					
22	Nedela	Po tri kr. 3.	Nestálno		7 38 4 45	8 09	7 08
23	Pondelek	P. Raimund	premenjávno		7 37 4 47	8 34	8 09
24	Tork	Timót pk.			7 37 4 47	8 57	9 12
25	Sreda	Pavla spreobr.	zimsko		7 36 4 49	9 21	10 14
26	Četrtek	Polikárp,	vrejmen		7 35 4 51	9 46	11 18
27	Pétek	Zlátov. sv. Ján.			7 34 4 53	10 13	—
28	Sobota	Nol. sv. Peter	☾ 4 v. 0 m.		7 33 4 54	10 43	0 23
5. tjedèn.		Vtišanje vihéra na morji. Mat. 8, 23—27.					
29	Nedela	Po tri kr. 4.	Vrejmen se pobokša.		7 31 4 56	1 20	1 29
30	Pondelek	Martina d. m.			7 31 4 57	12 04	2 37
31	Tork	Virgilia			7 30 4 58	12 59	3 41

Stoletni Kalendar: 1—5 mrzlo i vedrno vrejmen, 6—12 sneg i deždž, 13—19 mláčno, 20—27 prijetno vrejmen.

Prvoga je dén dugi 8 vör 31 minút, do konca mejseca 1 vöro 3 min. prirasté.

Február - Süšec

má 28 dni

Dnévi	Imenik	Promenjavanja vremena l meseca		Sunce		Mejsec	
				zide	zahája	zide	zahája
1	Sreda	Ignac pk. m.	Drgetajoče		7 29 5 00	2 01	4 41
2	Četrtek	Svečnica	mrzlo		7 27 5 02	3 14	5 35
3	Pétek	Baláz pk. m.	vrejmen		7 26 5 03	4 32	6 21
4	Sobota	K. Andráš pk.	☉ 8 v. 55 m.		7 24 5 05	5 53	7 01
6. teden.		Prilika od delavcov v gorica. Mat. 20, 1—16.					
5	Nedela	Septuages.			7 23 5 07	7 13	7 35
6	Pondelek	Dorottja d. m.	Vetrovje		7 22 5 09	8 31	8 11
7	Tork	Romuald ap.	mraz		7 21 5 09	9 47	8 36
8	Sreda	Aranka			7 19 5 11	10 58	9 06
9	Četrtek	Abigail	sneg		7 18 5 12	—	9 37
10	Pétek	Elvira			7 16 5 14	0 07	10 11
11	Sobota	Bertold	☾ 5 v. 12 m.		7 14 5 16	1 13	10 48
7. teden.		Prilika od sejáča. Luk. 8, 4—15.					
12	Nedela	Sexages.	Zimski dnévi		7 12 5 18	2 12	11 30
13	Pondelek	Ella			7 12 5 18	3 06	12 16
14	Tork	Bálint	neprijétno		7 10 5 20	3 55	1 03
15	Sreda	Faustin	mokro		7 8 5 22	4 36	2 03
16	Četrtek	Juliana m.	mrzlo		7 6 5 24	5 12	3 01
17	Pétek	Donát			7 4 5 25	5 45	4 00
18	Sobota	Konrád	vrejmen		7 3 5 27	6 13	5 01
8. teden.		Jezuš ob tretjim prorokuje svojo trpljenje. Luk. 18, 31—43.					
19	Nedela	Quinquag.	☉ 9 v. 28 m.		7 2 5 27	6 38	6 02
20	Pondelek	Aladár pk. m.			7 0 5 29	7 03	7 04
21	Tork	Faşenek	vöter		6 58 5 31	7 27	8 06
22	Sreda	Pepelnica	sneg		6 56 5 33	7 52	9 12
23	Četrtek	Dam. Peter	mokro		6 54 5 34	8 18	10 15
24	Pétek	Matjáš ap.	premenjavno		6 52 5 36	8 48	11 19
25	Sobota	Géza m.	vrejmen		6 51 5 38	9 21	—
9. teden.		Jezuša post i skušávanje. Mat. 4, 1—11.					
26	Nedela	Postna 1.	Nestálno		6 49 5 39	10 02	0 24
27	Pondelek	Gábor p.	☾ 4 v. 26 m.		6 47 5 40	10 50	1 28
28	Tork	Román ap.	vrejmen.		6 47 5 42	11 47	2 28

Stoletni Kalendar: 1—4 vihérni mrzli dnévi, 5—10 gousti vetrovni vihérje, 11—18 mrzlo deždžovje, snežni deždž i náместaj sneg, 19—27 sneženi vihérje.

Prvoga je dén dugi 9 vör 31 minut, do konca mejseca 1 vöro 29 minut prirásté.

Màrc - Máli tràven

má 31 dni

Dnèvi	Imenik	Premenjávanje vremeja i mejsca		Sunce		Mejsec		
				zide	zahája	zide	zahája	
1	Sreda	Albín p.	Sunčno		6 43	5 43	12 5	3 22
2	Četrtek.	Simplic	mrzlo		6 41	5 45	2 05	4 09
3	Pétek	Kunigunda	zimsko		6 39	5 47	3 22	4 51
4	Sobota	Kázmér	vrejmen		6 38	5 47	4 41	5 28
10. tjuden.		Jezuš se na brejgi spremeni. Maté 17, 1—9.						
5	Nedela	Postna 2.	☉ 7 v. 0 m.		6 35	5 49	6 01	6 01
6	Pondelek	Gottlieb	Premenjávno snežno		6 33	5 50	7 18	6 32
7	Tork	A. sv. Tomáš			6 31	5 52	8 34	7 03
8	Sreda	Zoltan			6 29	5 54	9 46	7 34
9	Četrtek	Franciška	nestálno		6 27	5 55	10 56	8 08
10	Pétek	40 mantr.	vrejmen		6 26	5 56	—	8 45
11	Sobota	Aladár			6 24	5 57	0 01	9 26
11. tjuden.		Jezuš z nejmoga prežené vragá. Luk. 11, 14—28.						
12	Nedela	Postna 3.	☾ 10 v. 37 m.		6 22	5 59	0 58	10 12
13	Pondelek	Kristián	Vötrovje mrzlo		6 20	6 01	1 48	11 02
14	Tork	Matild			6 18	6 02	2 33	11 57
15	Sreda	Krištof			6 15	6 04	3 12	12 53
16	Četrtek	Henrietta	vedrno		6 14	6 05	3 45	1 52
17	Pétek	Gertrud	nestálno		6 12	6 06	4 14	2 52
18	Sobota	Sandor	vrejmen		6 10	6 07	4 42	3 53
12. tjuden.		Jezuš nasiti 5000 lúdi. Ján. 6. 1—15.						
19	Nedela	Postna 4.	Mokro		6 8	6 09	5 06	4 56
20	Pondelek	Hubert	☉ 2 v. 49 m.		6 5	6 11	5 31	5 58
21	Tork	Benedek			6 3	6 12	5 57	6 01
22	Sreda	Oktávián		snežno		6 1	6 14	6 23
23	Četrtek	Viktorián m.	deždževno		6 0	6 15	6 51	9 12
24	Pétek	Gábor ark.	premenjávno		5 58	6 16	7 24	10 17
25	Sobota	Ceplena M.			5 55	6 18	8 02	11 21
13. tjuden.		Što me more obtožiti med vami? Ján. 8, 46—59.						
26	Nedela	Postna 5.	Itak nestálno		5 53	6 19	8 54	—
27	Pondelek	Dam. Jánoš	☾ 1 v. 16 m.		5 51	6 21	9 41	0 25
28	Tork	Gedeon			5 49	6 23	10 42	1 16
29	Sreda	Ciril		lepše		5 48	6 24	11 50
30	Četrtek	Izidor	sprotolejšnje		5 45	6 25	1 02	2 46
31	Pétek	Árpád	vrejmen		5 43	6 26	2 18	3 24

Stoletni Kalendar: 1—5 vedrno, mrzlo, 6—12 mrzlo z ménsim sneženjem, 13—21 hladno, snežno, 22—28 snežni deždž.

Prvoga je dén dugi 11 vör 0 min., do konca meseca 1 vöro 47 min. prirasté.

Záčétek sprotolejtja 21-ga ob 1 vöri 29 min.

April - Velki traven

má 30 dni

Dnévi	Imenik	Premenjavoje vrajmena i mejsoca		Sunce		Mejsoc		
				zide	zahája	zide	zahája	
1	Sobota	Hugo pk.	Mrzlo		5 41	6 28	3 34	3 57
14. tjuden.		Jezuša svétešnje notri idenje v Jeružálem. Mat. 21, 1—9.						
2	Nedela	Cvetna	Vetrovno		5 39	6 30	4 51	4 29
3	Pondelek	Rikárd pk.			5 37	6 31	6 07	4 59
4	Tork	Izidor	☉ 5 v. 18 m.		5 35	6 33	7 21	5 30
5	Sreda	Fer. sv. Vince			5 33	6 34	8 34	6 03
6	Četrtek	Vel. četrtek	noro		5 31	6 35	9 41	6 39
7	Pétek	Vel. pétek	aprilisko		5 29	6 37	10 43	7 19
8	Sobota	Vel. sobota	vrejmen		5 27	6 38	11 39	8 01
15. tjuden.		Angel oznánja vstajenje Jezušovo. Mark. 16, 1—7.						
9	Nedela	Vüz. ned.	Lepše		5 25	6 40	—	8 53
10	Pondelek	Vüz. pond.			5 23	6 41	0 27	9 47
11	Tork	Leó	☾ 5 v. 11 m.		5 22	6 42	1 09	10 47
12	Sreda	Gjula			5 20	6 44	1 43	11 42
13	Četrtek	Ida	sprotolejšnje		5 18	6 45	2 16	12 42
14	Pétek	Tibor	sunčno		5 16	6 47	2 43	1 42
15	Sobota	Anastázia	vrejmen		5 14	6 48	3 10	2 43
16. tjuden.		Jezuš se dvakrat prikáže vučnikom. Jan. 20, 19—31.						
16	Nedela	Po vüz. 1.	Vóterno		5 12	6 50	3 33	3 45
17	Pondelek	Anicét	sunce		5 11	6 51	3 58	4 49
18	Tork	Apolonius m.			5 9	6 52	4 25	5 54
19	Sreda	Emma	☉ 5 v. 35 m.		5 6	6 53	4 49	6 57
20	Četrtek	Tivadar	premenjávno		5 4	6 55	5 25	8 07
21	Pétek	Anzelm	toplejše		5 2	6 56	6 02	9 13
22	Sobota	Sótér i Kaj.	vrejmen		5 0	6 58	6 45	9 15
17. tjuden.		Jaz sem dober pastér. Jánoš X. 11—16.						
23	Nedela	Po vüz. 2.	Lejpo		4 59	7 59	7 37	11 13
24	Pondelek	Gjüri	sunčno		4 58	7 00	8 37	—
25	Tork	Márk			4 56	7 01	9 42	0 03
26	Sreda	Ervin	☾ 7 v. 25 m.		4 54	7 03	10 52	0 46
27	Četrtek	Aristid	sprotolejšnje		4 52	7 05	12 05	1 24
28	Pétek	Valeria	prijétno		4 50	7 06	1 19	1 58
29	Sobota	Albertina	vrejmen		4 49	7 08	2 34	2 28
18. tjuden.		Edno malo i nete me vidli. Jánoš 16. 16—22.						
30	Nedela	Po vüz. 3.	vedrno		4 47	7 08	3 48	2 59

Sletelni Kalendar: 1—4 dosta deždža, 5—11 vedrno i mláčno, 12—19 navékše vedrno i sunčevno, 20—26 znova vedrno i lepo vrejmen.

Prvoga je dén dugi 12 vör 47 min., do konca mejsoca 1 vöro 38 min. prirasté.

Máj - Risàlsček

má 31 dni

Dnèvi	Imenik	Premenjavanje vremeu i mojseca		Sunce		Mejsec		
				zide	zahája	zide	zahája	
1	Pondelek	Fülöp i Jakob	Lejpo		4 45	7 10	5 01	3 28
2	Tork	Athanáz	vlačno		4 43	7 11	6 12	4 00
3	Sreda	Irma	☉ 4 v. 15 m.		4 42	7 13	7 23	4 34
4	Četrtek	Flórián	premenjávno		4 40	7 14	8 27	5 12
5	Pétek	Gothard	toplo		4 39	7 16	9 26	5 54
6	Sobota	Frida	vrejmen		4 38	7 17	10 18	6 42
19. tjedèn.		Idem k onomi ki me je poslao. Ján. XVI. 5—14.						
7	Nedela	Po vüz. 4.	Toplo		4 36	7 18	11 00	7 35
8	Pondelek	Gizela	mokro		4 35	7 19	11 42	8 32
9	Tork	Gergelj	obláčno		4 33	7 20	—	9 30
10	Sreda	Antonin	mrzlo		4 32	7 22	0 15	0 28
11	Četrtek	Mamertus	☾ 11 v. 40 m.		4 30	7 24	0 44	11 30
12	Pétek	Pongrác	vrejmen		4 28	7 25	1 11	12 30
13	Sobota	Servác			4 27	7 27	1 35	1 31
20. tjedèn.		Či te kaj prosili od Očé. Ján. XVI. 23—30.						
14	Nedela	Po vüz. 5.	Obláčno		4 26	7 27	2 00	2 37
15	Pondelek	Žofia	deždževno		4 25	7 29	2 25	3 38
16	Tork	Nepom. Jan.	nestálno		4 23	7 30	2 52	4 43
17	Sreda	Paskál	premenjávno		4 22	7 31	3 23	5 49
18	Četrtek	Krist. vnéb.			4 21	7 33	3 58	6 51
19	Pétek	Ivo	☉ 5 v. 25 m.		4 19	7 34	4 39	8 04
20	Sobota	Bernát	vrejmen		4 18	7 36	5 29	9 05
21. tjedèn.		Gda pride obveselitev. Ján. XV. 26. XVI. 4.						
21	Nedela	Po vüz. 6.	Premenjávno		4 18	7 36	6 27	9 59
22	Pondelek	Julia	toplo		4 17	7 37	7 32	10 46
23	Tork	Dežó	prijétno		4 16	7 38	8 42	11 26
24	Sreda	Ester	vrejmen		4 14	7 40	9 55	—
25	Četrtek	Orbán			4 13	7 41	11 09	0 01
26	Pétek	Fülöp	☾ 0 v. 10 m.		4 12	7 42	12 23	0 32
27	Sobota	Beda			4 11	7 43	1 36	1 02
22. tjedèn.		Či što lübi mené. Ján. XIV. 23—31.						
28	Nedela	Risál. ned.	vročé		4 10	7 44	2 48	1 27
29	Pondelek	Risál. pond.	nestálno		4 10	7 45	3 58	2 01
30	Tork	Nándor			4 9	7 46	5 07	2 33
31	Sreda	Petronela			4 8	7 47	6 14	3 08

Stoletni Kalendar: 1—3 premenjávno, 4—11 nagoustci ploha, 12—19 obláčno i deždževno, 20—26 prijétno i mláčno vremeu.

Prvoga je dén dugi 14 vör 25 minut, do konca mejseca 1 vöro 16 minut prirasté.

Juni - Ivanšček

má 30 dni

Dnévi	Imenik	Premenjavanje vremenja i mejsca	☾	Sunce		Mejsec	
				zide	zahája	zide	zahája
1	Četrtek	Pamfil m.	Obláčno, rosa		4 7 7 47	7 14	3 49
2	Pétek	Erazmus m.	☉ 4 v. 11 m.		4 7 7 49	8 10	4 34
3	Sobota	Klotild			4 6 7 50	8 58	5 24
23. tleden.		Jezuš pošle vučenike med ljudstvo. Mat. 28, 18—20.					
4	Nedela	Sv. tr. 1.	Premenjávno		4 6 7 51	9 40	6 20
5	Pondelek	Bonifác pk. m.	obláčno		4 5 7 52	10 15	7 17
6	Tork	Norbert pk.	nestálno		4 4 7 53	10 46	8 17
7	Sreda	Robert	vöterno		4 4 7 54	11 12	9 17
8	Četrtek	Tejlovo	vrejmen		4 3 7 54	11 39	10 18
9	Pétek	Felix			4 3 7 55	—	11 18
10	Sobota	Margit	☾ 5 v. 7 m.		4 3 7 55	0 02	12 19
24. tleden.		Prilika od nazájzavrjnene večérje. Luk. 16, 16—24.					
11	Nedela	Sv. tr. 2.			4 3 7 56	0 27	1 22
12	Pondelek	Klaudius	Lepše		4 3 7 56	0 53	2 26
13	Tork	Tobiáš	prijétno		4 2 7 57	1 21	3 31
14	Sreda	Vazuł	toplo		4 2 7 57	1 53	4 39
15	Četrtek	Vid	vrejmen		4 2 7 58	2 31	5 45
16	Pétek	Justin			4 2 7 58	3 17	6 50
17	Sobota	Laura	☉ 2 v. 37 m.		4 2 7 59	4 02	7 48
25. tleden.		Prilika od zgüblene ovce. Luk. 15, 1—10.					
18	Nedela	Sv. tr. 3.	Vöterno		4 2 7 59	5 15	8 40
19	Pondelek	Gjárfáš	deždžovje		4 2 8 00	6 26	9 24
20	Tork	Ráfael	obláčno		4 2 8 00	8 40	10 03
21	Sreda	Alajoš	nestálno		4 2 8 00	9 56	10 35
22	Četrtek	Paulina	vrejmen		4 2 8 00	10 12	11 07
23	Pétek	Zoltán			4 3 8 01	11 25	11 36
24	Sobota	Ivan	☾ 5 v. 35 m.		4 3 8 01	12 39	—
26. tleden.		Jezuš vu Petra ládjici. Luk. 5, 1—11.					
25	Nedela	Sv. tr. 4.			4 3 8 01	1 50	0 06
26	Pondelek	Jánoš, Pavel	Toplo		4 3 8 01	2 58	0 37
27	Tork	Láslo	vöter		4 4 8 01	4 04	1 09
28	Sreda	Vidov dan			4 4 8 01	5 07	1 47
29	Četrtek	Peter i Pav.	vročina		4 5 8 01	6 04	2 30
30	Pétek	Pavel			4 5 8 01	6 53	3 18

Stoletni Kalendar: 1—2 hladno z vnogim deždžom, 3—10 večkrat bude deždžovalo, 11—17 premenjávno, 18—24 malo hladnejše z deždžom.

Prvoga je dén dugi 15 v. 41 m., do 22-ga 17 m. prirasté, potom do konca mejsca se ze 3 minut skrátsi.

Leto se začne 22-ga ob 8 vöri 40 minutaj.

Juli - Jakobešček

má 31 dni

Dnévi	Imenik	Premenjavanje vremeja i mejsca		Sunce			Mejsec	
				zide	zahája	zide	zahája	
1	Sobota	Tibold	☉ 5 v. 16 m.	☾	4 6	8 01	7 38	4 10
27. tjuden.		Jezuš od srda i vözmérjenjá guči. Mat. 5, 20—24.						
2	Nedela	Sv. tr. 5.			4 7	8 00	8 15	5 07
3	Pondelek	Kornél	Vročina		4 7	8 00	8 47	6 06
4	Tork	Ulrik	mérno		4 7	8 00	9 17	7 07
5	Sreda	Ciril i Metod	lepo		4 8	8 00	9 42	8 07
6	Četrtek	Izaiáš pr.	lepo		4 9	8 00	10 07	9 07
7	Pétek	Vilibald	vrejmen		4 10	7 59	10 31	10 07
8	Sobota	Erzébet kr.			4 10	7 59	10 55	11 08
28. tjuden.		Ob drugim povouli krúha v püščávi. Márk 8, 1—9.						
9	Nedela	Sv. tr. 6.	☾ 8 v. 49 m.		4 11	7 58	11 22	12 11
10	Pondelek	Amália			4 12	7 58	11 51	1 14
11	Tork	Lili	Vročé		4 13	7 57	—	2 19
12	Sreda	Izabela	spárno		4 14	7 56	0 26	3 25
13	Četrtek	Marjeta	süho		4 15	7 56	1 07	4 29
14	Pétek	Bonaventura	vrejmen		4 16	7 55	1 56	5 32
15	Sobota	Henrik			4 17	7 54	2 55	6 27
29. tjuden.		Čuvajte se od krivi prorokov. Mat. 7, 15—21.						
16	Nedela	Sv. tr. 7.	☉ 10 v. 03 m.		4 18	7 54	4 02	7 16
17	Pondelek	Elek			4 18	7 53	5 16	7 58
18	Tork	Frigješ	Premenjávno		4 20	7 52	6 34	8 35
19	Sreda	Emilia	spárno		4 21	7 51	7 52	9 08
20	Četrtek	Ilés	vročina		4 22	7 50	9 10	9 39
21	Pétek	Dániel	ploha		4 23	7 49	10 26	10 07
22	Sobota	Maria Magd.			4 24	7 48	11 38	10 40
30. tjuden.		Prilika od nevernoga šafara. Luk. 16, 1—9.						
23	Nedela	Sv. tr. 8.	☾ 12 v. 34 m.		4 26	7 46	12 50	11 13
24	Pondelek	Kristina			4 27	7 45	1 57	11 50
25	Tork	Jakab	Obláčno		4 27	7 45	3 00	—
26	Sr da	Ana	deždž		4 28	7 44	3 58	0 31
27	Četrtek	Olga	deždž		4 30	7 42	4 50	1 16
28	Pétek	Ince	vöter		4 31	7 41	5 36	2 06
29	Sobota	Márta			4 33	7 39	6 16	3 02
31. tjuden.		Jezuš objouče váraš. Luk. 19, 41—47.						
30	Nedela	Sv. tr. 9.	Lepše		4 34	7 38	6 50	3 59
31	Pondelek	Loy. sv. Ignác	☉ 7 v. 37 m.		4 35	7 37	7 20	4 58

Sloletni Kalendar : 1-ga vroče sunce, 2—9 deždževno ali pa vetrovno, 10—16 premenjávno, navékshe vroče, 17—23 vno go deždža, 24—31 vetrovno i deždževno.

Prvoga je dén dugi 15 vör 55 min., do konca meseca se 54 min. skrajša.

Augustuš - Mešnjek

má 31 dni

Dnévi	Imenik	Premenjavanje vremena mejsca		Sunce		Mejsec		
				zide	zahája	zide	zahája	
1	Tork	V. Peter			4 37	7 36	7 47	5 58
2	Sreda	Lehel	Premenjávno		4 37	7 35	8 12	6 59
3	Četrtek	Hermina	obláčno		4 39	7 33	8 37	7 59
4	Pétek	Domonkoš	nestálno		4 40	7 32	9 00	8 59
5	Sobota	Osvald	vrejmen		4 41	7 30	9 26	10 00
32. tjedem.		Dvá človeka sta vu cérkev šla. Luk. XVIII. 9—14.						
6	Nedela	Sv. tr. 10.			4 43	7 28	9 54	11 03
7	Pondelek	Kajetán	Toplo		4 44	7 27	10 25	12 05
8	Tork	Lásló	 10 v. 18 m.		4 46	7 26	11 02	1 09
9	Sreda	Emód			4 46	7 24	11 45	2 12
10	Četrtek	Lőrinc	vöter		4 47	7 22	—	3 14
11	Pétek	Tibor	deždž		4 49	7 20	0 37	4 11
12	Sobota	Klára			4 50	7 19	1 40	5 03
33. tjedem.		Jezus ozdrávi glúhonemoga. Márk VII. 31—37.						
13	Nedela	Sv. tr. 11.	Nestálno		4 53	7 17	2 50	5 49
14	Pondelek	Őžéb m.	premenjávno		4 53	7 15	4 05	6 29
15	Tork	Vel. meša	 4 v. 53 m.		4 54	7 14	5 24	7 05
16	Sreda	Abrahám			4 55	7 12	6 44	7 38
17	Četrtek	Anastáz	ploha		4 57	7 11	8 03	8 09
18	Pétek	Ilona cas.	vöter		4 58	7 09	9 20	8 41
19	Sobota	Lajoš pk.			5 0	7 07	10 33	9 14
34. tjedem.		Od usmiljenoga samaritánuša. Luk. X. 23—37.						
20	Nedela	Sv. tr. 12.			5 1	7 05	11 45	9 51
21	Pondelek	S. Franciška	 10 v. 21 m.		5 3	7 04	12 51	10 30
22	Tork	Timót m.			5 3	7 02	1 51	11 14
23	Sreda	B. sv. Fülöp	Vročina		5 5	7 00	2 46	11 59
24	Četrtek	Bertalan ap.	súho		5 6	6 58	3 34	—
25	Pétek	Lajoš kr.			5 7	6 56	4 15	0 58
26	Sobota	Ižó			5 9	6 54	4 50	1 53
35. tjedem.		Jezus ozdrávi 10 gobavi. Luk. XVII. 11—19.						
27	Nedela	Sv. tr. 13.	Vöter		5 10	6 52	5 23	2 47
28	Pondelek	Ágošton	ploha		5 11	6 51	5 51	3 51
29	Tork	Ernest	 11 v. 09 m.		5 12	6 49	6 17	4 51
30	Sreda	Róza	vročje		5 14	6 47	6 47	5 51
31	Četrtek	Rajmund	stálno vrejmen		5 15	6 45	7 06	6 58

Stoleini Kalendar: 1—8 premenjávno, 9—15 deždževno, 16—21 čisto sunčevno, 22—29 vroče sunčevno vrejmen.

Prvoga je dén dugi 15 vör 01 min., do konca mejsca se za 1 v. 36 min. skrájša.

September - Mihàlšček

má 30 dni

Dnévi	Imenik	Premenjavoje vremenja l. mejsca		Sunce		Mejsec		
				zide	zahája	zide	zahája	
1	Pétek	Egjed	Vročè		5 17	6 42	7 32	7 53
2	Sobota	Rebeka	prijétno		5 18	6 40	7 58	8 54
36. tjedèn.		Nišče nemre dvóma gospodoma slúžiti. Mat. 6, 24—33.						
3	Nedela	Sv. tr. 14.	Premenjávno		5 19	6 39	8 26	9 57
4	Ponedelek	Rozàlia	toplo		5 21	6 37	9 02	10 59
5	Tork	Viktor			5 22	6 35	9 43	12 02
6	Sreda	Kralov r. d.	 9 v. 24 m.		5 24	6 32	10 20	1 00
7	Četrtek	Regina			5 25	6 30	11 25	1 59
8	Pétek	Màla meša	vòterno		5 27	6 28	—	2 52
9	Sobota	Klàver sv. Pet.	vrejmen		5 28	6 27	0 36	3 39
37. tjedèn.		Od mladénca v Nàimi. Luk. 7, 11—16.						
10	Nedela	Sv. tr. 15.	Oblàčno		5 29	6 25	1 40	4 20
11	Ponedelek	Protáz i Jác.	nestálno		5 30	6 23	2 55	4 58
12	Tork	Guidó			5 32	6 21	4 14	5 32
13	Sreda	Ludovika	 12 v. 22 m.		5 33	6 19	5 33	6 02
14	Četrtek	Serénke			5 34	6 17	6 52	6 37
15	Pétek	Nikodem	deždžovje		5 36	6 15	8 10	7 11
16	Sobota	Edit	hladno		5 36	6 13	9 25	7 46
38. tjedèn.		Jezuš ozdrávi vodenoga. Luk. 14, 1—11.						
17	Nedela	Sv. tr. 16.	Vòterno		5 38	6 11	10 35	8 27
18	Ponedelek	Titus	premenjávno		5 39	6 09	11 40	9 11
19	Tork	Vilhelmina			5 41	6 06	12 38	9 59
20	Sreda	Friderika	 11 v. 34 m.		5 42	6 04	1 30	10 52
21	Četrtek	Máté			5 44	6 02	2 14	11 47
22	Pétek	Móric	lepše		5 45	6 00	2 51	—
23	Sobota	Tekla	vrejmen		5 46	5 58	3 25	0 39
39. tjedèn.		Od najvèkše zapovedi. Mat. 22, 34—46.						
24	Nedela	Sv. tr. 17.	Megleno		5 48	5 56	3 54	1 45
25	Ponedelek	Kleofáš	jesensko		5 49	5 54	4 21	2 43
26	Tork	Cipr. i Just.	lepo		5 51	5 52	4 45	3 44
27	Sreda	Adalbert			5 52	5 49	5 10	4 44
28	Četrtek	Vencel	 3 v. 27 m.		5 54	5 48	5 37	5 45
29	Pétek	Mihál			5 54	5 45	6 03	6 47
30	Sobota	Jeromoš	vrejmen		5 56	5 44	6 31	7 49

Stoletni Kalendar: 1—6 pomali bode deždžúvalo, 7—13 vnogo deždža, 14—20 mrzlèče z nágløv plohov, 21—28 premenjávno.

Prvoga je dén dugl 13 v. 25 m., do konca mejsca se za 1 v. 41 m. skrátsi.

Jesén se začne 23-ga ob 11 vóri 50 minutaj.

Oktober - Svestvinšček

má 31 dni

Dnévi	Imenik	Premenjavanje vremeja i mejsca		Sunce		Mejsec		
				zide	zahája	zide	zahája	
40. tleden.		Jezuš ozdrávi mrtvoudnoga. Mat. 9, 1—8.						
1	Nedela	Sv. tr. 18.			5 57	5 42	7 04	8 53
2	Pondelek	Petra	Prijétno		5 59	5 39	7 43	9 55
3	Tork	Helga	sunčno		6 0	5 37	8 26	10 56
4	Sreda	Ass. Franc	vöter		6 2	5 35	9 19	11 53
5	Četrtek	Aurél	toplo		6 3	5 34	10 18	12 46
6	Pétek	Brunó	☾ 6 v. 27 m.		6 4	5 32	11 24	1 33
7	Sobota	Amália			6 5	5 30	—	2 16
41. tleden.		Prilika od králevske svátbe. Mat. 22, 1—14.						
8	Nedela	Sv. tr. 19.	Premenjavno		6 7	5 28	0 36	2 53
9	Pondelek	Déneš	nestálno		6 9	5 26	1 50	3 28
10	Tork	Gedeon	megleno		6 10	5 24	3 06	4 00
11	Sreda	Brigitta			6 12	5 22	4 24	4 32
12	Četrtek	Mikša	☉ 9 v. 30 m.		6 12	5 20	5 42	5 05
13	Pétek	Kálmán			6 14	5 18	6 58	5 40
14	Sobota	Helén			6 16	5 16	8 12	6 19
42. tleden.		Jezuš ozdrávi králevskoga siná. Jan. 4, 46—53.						
15	Nedela	Sv. tr. 20.			6 17	5 14	9 21	7 01
16	Pondelek	Gál	Mokro		6 19	5 12	10 24	7 50
17	Tork	Hedvig	obláčno		6 20	5 10	11 20	8 42
18	Sreda	Lukáč	premenjavno		6 21	5 09	12 08	9 38
19	Četrtek	Alkanf. Peter			6 23	5 07	12 50	10 36
20	Pétek	Iréne	☾ 4 v. 24 m.		6 24	5 05	1 25	11 34
21	Sobota	Oršolja	megleno		6 26	5 03	1 55	—
43. tleden.		Prilika od nemilüvajúčega slugo. Mat. 18, 23—35.						
22	Nedela	Sv. tr. 21.			6 27	5 01	2 23	0 35
23	Pondelek	Ignác patr.	Nestálno		6 29	4 59	2 49	1 34
24	Tork	Rafael nadang.	premenjavno		6 30	4 58	3 14	2 35
25	Sreda	Mór p. pk.	deždž		6 31	4 56	3 38	3 35
26	Četrtek	Dömötör m.	vöter		6 33	4 55	4 05	4 37
27	Pétek	Sabina m.			6 34	4 53	4 33	5 40
28	Sobota	Šimon i Judáš	☉ 7 v. 42 m.		6 36	4 51	5 06	6 43
44. tleden.		Ti si židovski krao? Jan. 18, 33—37.						
29	Nedela	Sv. tr. 22.	Jesensko		6 38	4 50	5 42	7 47
30	Pondelek	R. sv. Alfonz	mokro		6 40	4 48	6 25	8 49
31	Tork	Spom. ref.			6 40	4 47	7 15	9 48

Sioleni Kalendar: 1—6 vöter i deždž, 7—12 deždž ali pa močen vöter, 13—20 mrzlo deždžovje, 21—28 močen vöter.

Prvoga je dén dugi 11 v. 44 m., do konca mejsca se za 1 v. 41 m. skrátsi.

November - Andrejšček

má 30 dni

Dnévi	Imenik	Premenjavanje vremeja i mejsca	☾	Sunce		Mejsec		
				zide	zahája	zide	zahája	
1	Sreda	Vse sv. dén	Nestálno	☾	6 42	4 45	8 12	10 43
2	Četrtek	Mrtvecov dén	premenjávno	☾	6 44	4 43	9 16	11 32
3	Pétek	Hubert p.	hladno, vötr.	☾	6 46	4 41	10 24	12 15
4	Sobota	B. sv. Károlj	☾ 2 v. 12 m.	☾	6 47	4 40	11 36	12 54
45. tjeđen		Od Jairove čeri. Máté IX, 18—26.						
5	Nedela	Sv. tr. 23.		☾	6 49	4 38	— —	1 28
6	Pondelek	Lénárd	Hladno	☾	6 50	4 38	0 50	2 00
7	Tork	Engelb. p.	deždževno	☾	6 51	4 36	2 04	2 30
8	Sreda	Gottfried	vöterno	☾	6 53	4 34	3 19	3 02
9	Četrtek	Tivadar m.	vrejmen	☾	6 54	4 33	4 34	3 35
10	Pétek	Avell. Andráš		☾	6 56	4 31	5 48	4 11
11	Sobota	Márton p.	☾ 8 v. 54 m.	☾	6 57	4 30	6 59	4 52
46. tjeđen		Kokoj med pšenicov. Máté XIII, 24—30.						
12	Nedela	Sv. tr. 24.		☾	6 59	4 28	8 05	5 37
13	Pondelek	Sanisló	Nestálno	☾	7 0	4 28	9 06	6 28
14	Tork	Klementina	hladno	☾	7 1	4 27	9 59	7 24
15	Sreda	Lipót	mokro	☾	7 3	4 25	10 44	8 22
16	Četrtek	Ottmár	vrejmen	☾	7 4	4 24	11 22	9 22
17	Pétek	Čüd. Gregor		☾	7 6	4 23	11 56	10 22
18	Sobota	Ödön		☾	7 8	4 22	12 25	11 22
47. tjeđen		Od muštarskoga zrna. Máté XIII, 31—35.						
19	Nedela	Sv. tr. 25.	☾ 0 v. 21 m.	☾	7 9	4 21	12 51	— —
20	Pondelek	Jolánka		☾	7 10	4 20	1 16	0 22
21	Tork	Olivér	Megla	☾	7 11	4 19	1 41	1 23
22	Sreda	Cecillja	mrzlo	☾	7 13	4 18	2 06	2 23
23	Četrtek	Kelemen	padavina	☾	7 15	4 17	2 33	3 26
24	Pétek	Ema		☾	7 16	4 16	3 04	4 29
25	Sobota	Katalin		☾	7 18	4 16	3 39	5 32
48. tjeđen		Od grozote razdejanja. Máté XXIV, 15—35.						
26	Nedela	Sv. tr. 26.	☾ 10 v. 54 m.	☾	7 19	4 15	4 20	6 37
27	Pondelek	Virgil	Premenjávno	☾	7 21	4 15	5 08	7 39
28	Tork	Štefánia	nestálno	☾	7 21	4 14	6 04	8 37
29	Sreda	Saturnin m.	jasno	☾	7 23	4 13	7 07	9 30
30	Četrtek	Andráš ap.	vöter	☾	7 24	4 13	8 15	10 16

Stoletni Kalendar: 1—4 mlejše vremeja, 5—11 mrzeo deždž z sneženjom, 12—19 trdi mraz, 20—26 stálno mrzlo.

Prvoga je dénždugi 10 vör 3 min.; do konca mejsca se 1 v. 17 m. skrájša.

December - Prosinec

má 31 dni

Dnévi	Imenik	Premenjavanje vremena i meseca		Sunca		Meseca	
				zide	zahája	zide	zahája
1	Pétek	Drž. svétek	Mrzlo		7 26	4 12	9 27 10 56
2	Sobota	Bibiana m.			7 27	4 11	10 39 11 32
49. tjeden.		Od slednje sodbe. Luk. XXI, 25—33.					
3	Nedela	Advent 1.	☾ 9 v. 40 m.		7 28	4 11	11 52 12 03
4	Pondelek	Borbála m.			7 29	4 10	— — 12 34
5	Tork	Sabas op.	Obláčno		7 31	4 10	1 05 1 04
6	Sreda	Mikláš pk.	vöterno		7 32	4 09	2 18 1 35
7	Četrték	Ambruš pk.	mrzlo		7 33	4 09	3 30 2 08
8	Pétek	Mar. popr.	vrejmen		7 34	4 09	4 41 2 46
9	Sobota	Natália			7 35	4 09	5 49 3 27
50. tjeden.		Ivan Krstíteo vu vozi. Máté XI, 2—10.					
10	Nedela	Advent 2.	☾ 10 v. 45 m.		7 36	4 09	6 54 4 17
11	Pondelek	Damáz p. m.			7 36	4 09	7 48 5 10
12	Tork	Gabriela	Deždž		7 37	4 09	8 38 6 07
13	Sreda	Luca	snejg		7 38	4 09	9 19 7 07
14	Četrték	Silárdka	premenjávno		7 39	4 09	9 56 8 07
15	Pétek	Johana	vrejmen		7 40	4 10	0 26 9 09
16	Sobota	Albina			7 41	4 10	10 51 10 09
51. tjeden.		Ivan dá svedočbo od Kristuša. Jánoš I, 19—28.					
17	Nedela	Advent 3.	☾ 10 v. 04 m.		7 42	4 10	11 19 11 09
18	Pondelek	Grácián			7 43	4 10	11 44 — —
19	Tork	Palágia			7 43	4 10	12 09 0 09
20	Sreda	Teofil	Premenjávno		7 44	4 11	12 34 1 11
21	Četrték	Tamáš	mrzlo		7 44	4 11	1 02 2 12
22	Pétek	Zeno	zimsko		7 45	4 11	1 35 3 25
23	Sobota	Viktoria	nestálno		7 45	4 12	2 12 4 18
52. tjeden.		Glás kričéčega vu püstini. Luk. III. 1—6.					
24	Nedela	Advent 4.			7 46	4 13	2 56 5 22
25	Pondelek	Božič	Snejg		7 46	4 13	3 49 6 24
26	Tork	Štefan mtr.	☾ 12 v. 28 m.		7 47	4 14	4 57 7 19
27	Sreda	Jánoš apoš.	mokro		7 47	4 15	5 59 8 10
28	Četrték	Drov. decé d.	premenjávno		7 47	4 16	7 11 8 54
29	Pétek	Tamáš pk. m.	mráz		7 47	4 17	8 26 9 33
30	Sobota	Dávid			7 48	4 17	9 41 10 07
53. tjeden.		Prorokúvanje Šimeona. Luk. XII. 35—40.					
31	Nedela	Silvester			7 48	4 18	10 56 10 38

Stoletni Kalendar: 1—3 deždž ali snejg, 4—10 sühi mráz, 11—18 mráz, 19—26 sneženi deždž.

Prvoga je dén dugi 8 v. 46 m., do 22-ga se skrátiši za 20 m., potom do konca meseca za 4 minute prirasté. — Zima se začne 22-ga ob 7 vöri 6 minut.

Potrejbna znànja na 1939-to leto

To 1939 leto

je návadno leto, to je ka má 365 dnévov ali 52 tjedna i 1 dén. Začne i dokonča se z nedelov.

Pravoslávno leto se začne januára 14-ga 1939. leta i se dokonča 1940. januára 13.

Mohamedánsko leto, štero je 1357 i se začnolo 1938 márcu 3-ga prestopno leto z 355 dnévi se dokonča februára 21-ga 1938. Februára 3-ga 1939 leta se pa začne novo leto 1358, štero je návadno leto z 354 dnévi.

Židovsko leto 5699 se je začnolo septembra 26-ga 1938 je návadno leto z 353 dnévi i se dokonča septembra 13-ga. 1939. Na to se začne novo leto 5700 septembra 14-ga 1939, štero je návadno leto z 353 dnévi.

1. Začétek leta 1939:

Občno i držávno leto se začne 1. januára; církevno leto pa z 1. adventskov nedelov.

2. Lejtni čas:

Sprotoletje se začne márcu 21-ga ob 1 vóri 29 min. Noč i dén sta toga časa ednáko dúgiva.

Leto se začne junija 22-ga ob 8 vóri 40 min. Prinás je toga časa náj-dugši dén.

Jesén se začne septembra 23-ga ob 11 vóri 50 min. Noč i dén sta zdaj pá ednáko dúgiva.

Zíma se začne decembra 22-ga ob 7 vóri 6 min. Prinás je toga časa nájkračiši dén.

3. Préstopni svétki:

Septuagesima febr. 5, Pepelnica márcu 22, Velki péték aprila 7, Vüzem aprila 9, Krist. v nébo zastoplenjé mája 18, Risálska nedela mája 28, Sv. Trojstva nedela jun. 4, Tejlovo jun. 8, 1. adventska nedela dec. 3.

4. Fašenski tekáj:

Fašensko vrejmen se začne na Trej královo, to je januára 7-ga i trpefo bode do februára 21-ga, vsevküp 46 dni.

5. Kvaterni posti:

1. kvatre sprotolešnje ali postne: 1, 3, 4 márcu.
2. kvatre risálske ali letne: 31. mája, 2. i 3. junija.
3. kvatre jesenske: 20, 22, 23 septembra.
4. kvatre zimske ali adventske: 20, 22, 23 decembra.

6. Preminjávanje meseca se znamenüje:

- ☉ mlád, ☽ mladanič, ☿ pun, ♀ starič.

7. Sonce s svojimi planetami :

Na sredi svoji planet je naše sonce.

Prednje planete so: **Merkur** : skoron 8 milijon mil od sunca ; leto na njem trpi 88 dni. **Venus** : 15 milijon mil od sunca ; leto na njej trpi 225 dni. **Zemlja** : 20 milijon mil od sunca ; leto na njej trpi 365 dni. **Mars** : 32 milijon mil od sunca ; leto na njem trpi 687 dni. 1204 máli planejt do 1925 leta ; ali zvezdzbrodjávci ji ešče vsáko leto nájdejo več na tistom táli pod nébov. **Jupiter** : 107 milijon mil od sunca ; okóli sunca obhodi svojo pot v 12 letaj ednok, záto na njem 12 naši let trpi edno leto. **Saturnus** : 194 milijon mil od sunca ; svojo pot okoli sunca obhodi v 29 leti i 116 dnévi, záto na njem edno leto tak dolgo trpi. **Neptun** : 621 milijon mil od sunca ; okoli príde ednok v 164 letaj i 216 dnévi, leto na njem záto tak dolgo trpi. **Uranus** : 396 $\frac{1}{2}$ milijon mil od sunca ; okoli sunca obhodi svojo pot v 84 letaj. Planet-planete, štere se námre okoli vékši planet vrtijo i z vékšimi vréd pa okoli sunca, se za mesece zovéjo. Zemlja má 1, Mars 2, Jupiter 8, Saturnus 10, Uranus 4 i Neptun 1 mešec.

8. Národní svétki :

28. junija : Vidon dan ;

6. septembra : Rojstni dén Njegovega veličanstva kralá Petra II. ;

1. decembra : Ousvetek národnega vjedinjenja Srbov, Hrvatov in Slovencev.

9. Planet znamejnje :

Sproletje :

Koš , Bik , Dvojčki

Leto :

Rak , Oroslán , Devojka

Jesèn :

Vága , Rogláč , Strela

Zíma :

Bak , Deždžev. , Ribe

10. Potemnenje sunca i meseca v 1939-tom leti :

V 1939-tom leti bode 2 sunca i 2 meseca potemnenje, od šteri se prinas nieden nede vidö.

POŠTNA TARIFA :

Za návadna písma. Za písma do téže 20 gr. po vsej držávi pristojbina 1·50 D ; za 20—50 gr. 2 D ; za 50—250 gr. 3·50 D ; za 250—500 gr. 5 D ; za 500—1000 gr. 10 Din. — Vu zvönske držáve do téže 20 gr. 4 D ; za vsáki nadalni 20 gr. pa 2 Din. več.

Dopisnice (kárte). Znamka 1 D ; dopisnica z odgovorom znamka 2 D ; — vu zvönske držáve dopisnica 2 Din.

Tiskovine. Poština za vsáki 50 gr. je 25 par. — Vu zvönske držáve 50 par. (Téža samo do 2 kg, knjige pa do 3 kg.)

Vzorci blága. Pristojbina za téžo do 100 gr. je 50 par. Za zvönstva 1 D.

Priporočeno. Za „priporočeno“ je ešče posebna pristojbina 3 Din. Za zvönstvo 4 Din.

Ekspresne pošiljátve. Pristojbina za písma i dopisnice 3 Din ; vu zvönske držáve 6 Din.

Za vrédnostna písma. Pristojbina do 100 Din je 4 Din ; do 500 Din 5 Din. Obvestnina 50 par, dostavnina 1 Din.

Poštne nakáznice (Utalvánj). Pristojbina do 50 Din 1:50 Din; do 100 Din 2 Din; do 250 Din 3 Din; do 500 Din 4 Din; do 750 Din 5 Din; do 1.000 Din 6 Din; do 1.500 Din 7 Din; do 2.000 Din 8 Din; do 2.500 Din 9 Din; do 3.000 Din 9:50 Din; do 3.500 Din 10 Din; do 4.000 Din 10:50 Din; do 4.500 Din 11 Din; do 5.000 Din 11:50 Din. — Do 5000 Din se lahko pošle po nakáznici. — V inozemstvo do 100 Din 3 Din; za vsaki nadaljni 100 Din 50 par i 10/0 ážio.

Položnice (ček). Pristojbina do 100 Din 0:50 Din; do 250 Din 0:75 Din; do 500 Din 1 Din; do 1.000 Din 1:50 Din; do 2.500 Din 2 Din; do 5.000 Din 2:50 Din; do 10.000 Din 3 Din; do 25.000 Din 4 Din; do 50.000 Din 5 Din, nad 50.000 6 Din i za vsaki nadalni 100.000 Din i za sleherni menši zaključni znesek po 1 Din.

Za vozno poštne pošiljátve (závoje-vreče, pakete) se pláča do 1 kg 3 Din, do 5 kg [v daljavi 100 kilometrov] 8 Din, do 10 kg 10 Din, do 15 kg 15 Din, do 20 kg 20 Din.

Telegram vsáka rěč 70 par; na Vogrsko 2:32 Din, v Austrijo 2:61 Din, v Francijo 3:91 Din, v Nemčijo 4.06 Din.

Telefon v lokálnom prest. 3 min. 1 Din, do 25 km 5 Din, do 50 km 9 Din, do 100 km 14 Din, do 200 km 18 Din, do 400 km 22 Din.

Vladárska hiža králevčine Jugoslávije.

Njegovo Veličanstvo Král Peter II. rojen v Beogradi 6. septembra 1923. — Proglášen za kralá 9 oktobra 1934, zavolo smrti Vitéznoga krála Aleksandra I. Zedinitela 9. okt. 1934. v Marsellii. — Po čl. 41. in 42. ustáve Kráľevine Jugoslávije vršijo kráľevsko namestniško oblást: Nj. Kráľ. Visočanstvo knez Pavle Karadjordjević, dr. Radenko Stanković in dr. Ivo Perović.

Njéno Veličanstvo Kralica Marija, rojena v Gothi (Nemčija) 27. dec. 1899.

Brat Nj. Vel. kralja Nj. Vis. kraljevič Tomisláv, rojen 19. januára 1928, v Beogradi.

Brat Nj. Vel. kralja Nj. Visoč. kraljevič Andrej, roj. 28. junija 1929. v Bledi.

Redovnica dinastije Karadjordjevičev.

Peter, spadno v boji z Tórkami 1733—1784, njegova žena Marica, vmrla 1811.

Sin: Karadjordje Juri Petrovič, rojen leta 1762 v Viševci. Vmorjen v noči 12. na 13. junija 1817 v Radovani pri Smederovci, vrhovni srbski vojskovodja od februárja 1804 do septembra 1813; žena Jeléna, hči kneza Nikole Jovanoviča v Maslovševa, rojena leta 1765, vmrla 11. februárja 1842 v Beogradi.

Toga sin: Aleksander Karadjordjevič, rojen 26. septembra 1806 v Topoli. Njegov prvi učitel je bio Dositej Obradović. Leta 1814 je šou z očom v Austrijo, odkéc je v jesén tistoga leta odišao v Rusijo, gde se je včosnouvo. Leta 1839 se je vrno v Srbijo, leta 1840 je postao kotruga beográdske okrožne sodnije, leta 1841 adjutant knéza Mihála, leta 1842 pa je bio izbráni za kneza Srbije. Leta 1858 je po zaprtji Národne skupščine odstopo, šou je v Austrijo in živo do smrti 22. aprila 1885 v Temešvári, Pokopan je na Dunaju. Njegova žena Persida, hči Jevréma Nenadoviča, rojena 1813 v Valjevi, vmrla je 26. márcá 1873 na Dunaju.

Njegov sin: Peter, rojen dne 29. julija 1844 v Beogradi, od 2. junija 1903 kral Srbije, od 1. decembra 1918 kral Srbov, Hrvatov i Slovencev, vmrou je 26. augusta 1921. Njegova žena Zorka, hči črnogorskoga knéza Nikola I., rojena 11. decembra 1864 v Cetinji, vmrla 4. márcá 1890 ravnotam.

Deca: Jelena, rojena 23. oktobra 1884 na Reki, poročena z ruskim velíkim knezom Jovanom Konstantinovičem Romanovim, vmrojena leta 1918 od boševikov; sin Vsevolod Jovanovič, rojen leta 1914 v Petrogradi.

Gjorgje, rojen 27. aug. 1887, se odpovedao stolonasledníštva 27. marca 1909.

Aleksander I., rojen v Cetinji 17. decembra 1888. leta. Prestolonaslednik od 27. marca 1909. Králevsko oblást je vršo od 24. junija 1914. leta kak namestnik. Po ustávi je naslednik kralá Petra I. Velikega Osloboditela od 16. aug. 1921 do 1929 oktobra 3. kak kral SHS i od 3. oktobra 1929. kak I. kral Jugoslavije. Vmro 9. sept. 1934 v Marseillu.

Jelena, žena bivšega srbskoga poslanika na Dunaju Gjeorgje Simiča.

Arsen, rojen 4. aprila 1859 v Temešvári, poročen z Auroro, knézinjov Demidovov di. S. Donato, razporočena 1896, vmrla 1905. Sin: princ Pavel rojen 15. aprila 1893 v Petrogradu.

Glási i odgovor reditelstva.

Prosimo naše čtejoče, šteri májo veselje do pisanja, da naj v zimi, gda itak drugoga dela nemajo naj napišejo kakše pripovesti, smehšnice, vganke itd., nika nedene či je rávnok ne tak v tekočem gladkom stiluši napisano, to že prepíšemo, poprávimo i je pod njihovim iménom naštampati dámo.

Všem tistim, šteri svoje notriposláno nenájdejo v letošnjem kalendári, njim dámo naznánje, da po prilíki štero drugo leto pride.

Nadale, či bi što kakše pitanje meo, uredništvo Dober Pajdáš kalendáriuma na razpolágo stoji i z veseljem dá na vse informácije.

Vsem čtejočim Dober Pajdáš kalendáriuma želej reditelstvo blájzeno i srečno novo leto.

Domajenko Miroslav, M. Sobota

Aleksandrova c. 23. Zraven lekarne dr. Bólcš.

SKLADIŠČE PRI POKOPALIŠČU

Prodajam :

Nagrobne vence (umetne)	od Din	60.—
Mrtvaške rakve, mehki les	od Din	160.—
" " trdi les	od Din	500.—
" " kovinaste	od Din	1500.—
Mrtvaške prte (šlare) navadne in svilene	od Din	40.—
Traki za vence v vseh barvah z napisom	od Din	20.—

In vse druge mrtvaške potrebšćine !

izposojam :

Mrtvaški voz in mrtvaški oder (ravatal).

Vse na razpolágo po dnevi in ponoči vsako uro.

Preden kupite oglejte si brezobvezno mojo zalogo !

1939

Priklánjanje.

Lansko leto sem Vam v prorokúvanji povedo,
 Da osemtreseto, de veliko skúšnjávo melo,
 Različni národje do se po svejti burkali,
 Svajúvali do se med sebov i se bunkali,
 Kak to vidimo vsepovsédi na svejti je tak,
 Lúdjé živéjo brez zadovolstva samo kak tak.
 Je zé to, mir zadovolstvo, je več ne poznáno,
 Med národom, kak je viditi, Vam je dobro znáno,
 Dosta lepše bi Vam bilo, či se pošťujete,
 Živéte v prijátelstvi i se ne svajújete,
 Z Dober Pajdáša pa se ne spozábite,
 Ár ka koli vu njem ščéte znati, to vse máte.

Zima.

Zima je zima i v njej prijétnost nišče nema,
 V zimi zmrzne ne samo voda nego ešče zemla,
 Letošnja zima de pokazala svoje znánje,
 Dostakrát de trosila svoje bejlo imánje,
 Mráz de precí velki i tak de drgetalo vse,
 Záto z drvami, s toplov oblekov poskrbite se,
 Da nej zmrzávali i si beteg nakopali,
 Poslúhšte, da te moje prorokúvanje znali
 Ceniti i vu njem vúpanje znali držati i se ravnati.

Sprotoletje.

Po zmrznjeni mrzloj zimi pride sprotoletje,
 Prijétno s toplimi dnévi, vsém na veselje,
 Šteri do letos precí velki na dnévnóm rédi,
 Vrejmen de bole mokro, ár deždža bode dosta,
 V dolinaj te meli teškočo, ár de mokrota,
 Ali na njéno sũhočo záto ne čakajte,
 Neo zemlo li kak te mogli obdelajte.

Leto.

Kak zdaj planeta káže, to leto de obilno,
 Mogoče ešče bogše, kak je pa lansko bilo,
 Záto pa z veseljem i rédno delajte,
 Či so za delo dnévi, manjáríti ne dajte,
 Vremen de mũhasto, sũša, mokrota, vihéri
 Do Vás tũdi obiskali vu ništerni dnévi,
 Ali hvála vsemogočnomi, letošnje leto,
 De vsém zadovolnostjov Boži blagoslov melo.

Jesèn.

Začetka de jesensko vrejmen lejo, vugodno,
 Delo de se lahko opravilo zadovolno,
 Sejátev i sejanje de se oprávlalo dobro,
 Kak se káže nájbogše de rávno Mihálovo,
 To ráno sejanje pa nesmi biti pregosto,
 Ár ovo rasté i pod snejgom je nej dobro,
 Premeni se vrejmen, poslabša i de blato,
 Ali Vás to v deli záto nede gor držalo.

Slobód.

Želem Vam vsem, slovenski národ, srečo, jaz dale idem,
 Brodit, da bom Vam več znao povedati, gda pridem,
 V življenjskoj usodi bodite vsi zadovolni,
 Vsem v tem, kak ste, pa kak Vás Boža roka vodi.

Silvestrovo.

Na Silvestrovo večer je stano pred ednim velikim hotelom i je glédao kak prihájajo gostje i eden za ovim vesnejo za dverami. Celi hotel v ednoj svetlobi plava. Na zaprejte dveri i okna se pomali čuje muzika.

Eden čas brez brige gléda mláde i stáre, ki se smehlájom na vústaj paščijo proti hoteli. Rávno je mislo oditi, gda začúje ednoga autoja močno troblenjé i v tistom megnjeni eden strašen krič njemi vujde z vúst.

Kak k sebi pride, poglédne okolik sebé, vidi, da edna lejpa dáma se obráča okolik njega, da bi njemi na pomoč bila.

Eliz! — začúje z drúge stráni — Verte mi, da sem ne jaz kriv, tak mislim, da de najbogše či te Vi šli notri v hotel, jaz pa odpelam tega nesrečneža v bolnico.

Hvála Vam, Rudolf, dobro je, bogala mo Vás, i prosim Vás či bi se dobro pobrigali za njega. Znáte zakoj!

Mládi, visiki gospod se nagne obrí njega, naráji ga primle i ga dene v auto, šteroga napisti i se pelata proti bolnici.

Med potjov samo ednok skriči te betežnik s hripavim gläsom: „Prosim Vás stanite!“

Té mladénc stávi auto i čüdüvajoč gléda na toga ponesrečenoga?

— Jeli mládi gospod, prosim Vás, povejte mi, ka je imé tistoj dámi, štera se z Vami pelala?

— Prijáteo, jaz mislim, da je dosta bole vážno Vam doktorsko pomoč dati, kak pa od toga si zgučavati, što i ka je tista dáma.

— Ne, ne! Prosim Vás! Ne, zahtevlem od Vás povejte mi što je? Mogoče Vaša žena... ali sestra...

Ne razmim Vás! I čüdno se mi vidi, ali náj bo. To je Sz—i profesora hči z X váraša, ki je v ednoj železničnoj nesreči zgübila očo i brata. Zdaj pa zato je prišla, se ár misli svojega brata gorik nájdi. Ali püstimo to, Vi zdaj pomoč nücate.

Prosim Vás, ja... dobro de... strašno mi muvi zdaj v glávi.

Auto znova začne idti. Pred špitálskimi vrátmi stáne. Ponesrečenca notri odneséjo v bolnico. Tam ga doktor poglédne. Vertar pa med tem že preci znücani gvant vleče doli z njega. Séga v žepke, da náj vöspoberé ka notri jeste i prek dá v kancelaji. V ednoj žepki eden robček, eden žépni nož z monogramom, v drúgoj pár filejrov. Vertar si étak zmuvi proti doktoru: No té túdi nájbrž ne küpo té drági nož z tem zlátim monogramom!

Doktor i té mládi gospod se tá obrnéta i glédata te nož. Kak te mládi gospod ga vu roké vzeme, preveč nemiroven i blejdi postáne.

— Gospon doktor, prosim Vás, lahko bi gučo jaz s tem človekom? Živlensko pitanje je to!

— Zdaj nemrete, právi doktor. Likí tak za edno vöro. Te žé k sebi pride. Nonč je ne tak preveč ponesrečen, kak bole živčno vmorjeni.

Hvála! Zdaj pa vertar, dajte poglednite kaput túdi, ka je notri — se obrné k vertari.

Vertar začne na kaputi žebke vöobráčati, z edne vzeme vö edno listnico, štero njemi té gospod z roké popádne i z trpetajočimi rokámi začne iskati v njej. Ednok samo vöpotégne eden zmuždženi kej. Kej od Elize.

— Najšo sem ga! Tú je! Hvála Bogi! — skriči gorik.

Potem se obrné k doktorji, šteromi sto rajnški potisne v roko, prosč ga, naj vse dá tomi človeki, ka de proso — s tem kak nori beži proti dveram vō na cesto, ešče i krščák je tam nihao.

Z autojom je tak leto po cesti, ka čüda, da je ešče edno tri ne povozo. Pred hotelom stáne. Tü si zdaj začne premišlávati, ka náj dela, kak náj dá to naznánje?

Gda malo méren gráta, ide notri v hotel. Tam esi pa tá hodi, gléda, išče gde je Eliz? Naednok jo samo v pamet vzeme v ednom koti, gde tužno sedi i gléda v nikoj.

K njej stopi. Hvála Bogi, ka ste nazáj prišli Rudolf, že sem nej znála ka je z Vami. Kak pa je kaj ponesrečeni? Velke poškodbe má?

Ne, hvála Bogi ne! Samo živčno je vmorjeni. Liki záto Váš prosí, či bi ga zdaj včasik gorí poiskali, ár nekaj vážnoga Vam má povedati.

Meni? Te me pa pozna? Vejm sem jaz zdaj obrvim v tom váraši! Ja, meni je samo telko pravo, ka pozna Vašega brata Félixá.

Rejsan? Zná kaj od mojega brata?

No, hodte, ka čakate? Za vsáko minuto je škoda.

S tem, kak da bi jo štoj tiro, je bežala vō v auto.

V špitáli pita doktora jelí bi lahko gučala s tístim betežnikom, koga so dnes pripelali notri. Na dovolenje se napoti z Rudolfom proti sobi.

Betežnik je méрно ležo. Ali ne je spao. K njemi stopi i ga gléda. Oči betežnika so se njej poznáne vidle. Srcé nje je strašno bilo.

Eliz! Me ne poznaš! Sestra! Drága moja sestra! — se oglási betežnik s kuzámi v oči.

Brat! Moj drági brat, sem znála, ka te nájdem. Hvála Vsemogočnomi! Ali zakoj si se nej ogláso? Kelko sem se žalostila.

Nevém, nikaj nevém! Samo telko, ka mi je prve preveč brnelo vsig-dár v glávi i sem nej znao, ka mi je imé. Te da me auto kraj lüčo od sebe, samo te se mi je začnola čistiti pamet.

Ka pa jaz — se oglási Rudolf — z mené sta se spozábila? Vendar zdaj več nete pravli „Ne“, ár sem Vam brata gorí najšao?

Navōke, navōke mo Vaša Rudolf!

I gda je z Silvestrovoga v Novo leto šo vōrin cajgar, so trijé blájženo si zgučávali od novoga, lepšega življenja v ednoj máloj sobici v špitáli.

Ka náj bo z deteta?

Od té misli gráta sera gláva starišov, ár ne je mála odovgornost ka náj dámo vōvčiti svojo deco.

Vsáki stariš dobro ščé svojemi deteti, blájženoga človeka ščé z njéga napraviti i či njemi pokvari njegovo življenje, je návadno edno mále falinge izhájanje.

Posebno tísti starišov želenje je svoje dete dati včiti, ki žmetno telovno delo oprávlajo. Brasklavi rok

delavec, z svojega deteta, finoga gospoda ščé napraviti, misléč si, ka naj njemi bogše ide, kak oči.

Žela vsákoga človeka je, da naj tístico, ka je on ne mogo doségnoti, skoz svojega deteta doségne.

Či so že meni v celom mojem žitki zapovedávali, vej de moje dete zapovedávalo drúgim — tákše i spodobne želenja nosi starišov srcé, i tá poželenja dostakrát na mesto blájžensta vu močvirje pela.

Dosta ljudi samo zvúnost gléda i samo to, ka urádniki i odvètniki ne trbej s kalapácom, motikov i lopatov si slúžiti krúh, liki na to si ne misli, ka so té slúžbe dnesdén že samo „cifrado siromaštvo“, i to rávno tisti ne vidijo, ki od niska glédajo tá gori.

Ka kakše áldüvanje je siromák človeka, svoje dejte pripelati do mature, od toga ni ne trbe gučati, ár vsáki stariš zná, ki šoláriva svoje dete, kelko to košta či je dete dober vučenik, ka pa či na včénjé prisiljavati ga trbe.

Žalostno je, ali jestejo stariše, ki nešejejo pripoznati, da njuvo dete nema se volé, ali nemre se včiti, i vsekak prisilijo svoje dete, da se vdiljek spaklá razrédov, njuvo celo familiárno življenje pa je nej drúgo kak bojna.

Stálno se stariše svajújejo med sehom : — Ti si kriv, ka se dete ne vči — právi eden ovomi, ali na tisto si ne zmislijo, ka je logično, da bi ga dáli v kakšo meštirjo.

Eše vsigdár stoji med nami to, ka samo šolani človek je lahko gospod, i ne vidijo nesrečni stariše od svojega nosa dale, ka bi zaglednoli v meštarskom, tehničnom poli nedopovedane mogočnosti.

To túdi nešejejo naznánje vzéti, ka z kelko ednostávní meštrov je postanolo fabrikant, eše i milioner, posébnó v zvúnski orságaj, pa jezero péld jeste zamerkanó v kronikaj i novine túdi se nagostí bávijo s tákšimi slúčáji.

Nešejejo od toga znati, ka kak velka neodvisnost je kaj takšega znati, ka vsáki človek núca, na kelko odpreto stoji svet tákšemi človeki, što kak že májo návado praviti: eše i na lédi bo živo.

Gvant, obüteo, krščák jelibár vsáki človek núca? Núcajo se mašini za obdelávanje, núca se želez-

nica, tramvaj, auto, aeroplán, ino električnost v dosti formi, rádio, telefon, mikrofon, kino, vse vse na jezér prilik dájo za inteligentno delo, zvún toga dájo zmožnost, da se nadárjenost lahko pride do pravice.

Ka z ednostávnoga tehnikuša je gráto svetovno znáni iznájditel, to vsáki zná, nonč ne trbe pokazati na velkoga Edisona, vejm zvún njega jezero i jezero ménsi zvejd sveti na nébi iznájditelov.

Ali nej nam trbe rávno tak daleč idti, ostanimo samo na zemli, na reálnom táli i tú poglednimo okoli.

Lehko vidimo, ka eden mešter med kak málimi okolnosti lahko postáne svoj gospodár, či samo v ednostávnom veštati, i dónok navelko lahko naprej ide svojim delom i z nadárjenostjov túdi tú.

Či eden šujster bokšo i lepšo obüteo dela, kak ov, ali eden sabol ali švélja se odlikúje od ovi, občinstvo ga nasiple z delom, osnávla se, imé i peneze si správi.

Privátnoga urádnika napreidenje od protekcije visi, i zobston je marlivost, delavnost, samo po takzvánoj „sómárskoj lestvici“ se lejko čujška gori. I kak žmetno je v delo priditi. Na jezere privátni urádnikov drče za delom i liciterajo doli pláče endrúgomi, tak povedano se skorom pojejo, ár na mesto ednoga odpúščenoga urádnika se ji jezero glási za ménšo pláčo.

Záto je naj nišče nej nevoščéni na „gospod urádnika,“ ali gospodične stán, lehko vórzete, nej se je vredno vdiljek mantrati po šoláj do mature samo za to, ka bi to nevolnost doségnoli.

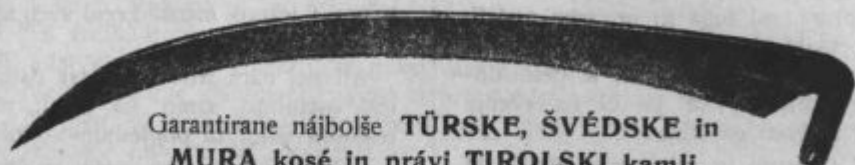
Mnogo je zmožnosti na novi dnéšnji tehnični potáj, ne se trbe držati stári indašnji návad, samo telko starišam : dobro naj poglédnejo okolik prvle, kak bi svoje dejte poslali proti skrivnomi življenji.

Znižane cene samo v trgovini

HEKLIČ ŠTEFAN-a v M. Soboti

Trgovina z železnino, orodjem, poljed. stroji, barvami. Zaloga smodnika.

Kde se dobi Kmetijsko orodje, barve, firnis, vsefelé laki, kühinska posoda emajlerana in iz aluminiuma, za mašinstre nájbogši mašinski in cilindferski oli v nájvékši količini.

Garantirane nájbolše TŮRSKE, ŠVÉDSKE in MURA kosé in právi TIROLSKI kamli.

Original "VESTA" in "MURA"

Solidna potrežba! Nisike cene!

biciklini, šteri so nájbolši se samo v toj trgovini dobijo

Kr. PRODAJA SMODNIKA

VSE VRSTE PATRONI IN ŠPRIJ. TŮDI RUDARSKI SMODNIK (PRÁJ) ZAĀRAZ-STRLIVO.

Šteri lovec šcé dobro trufiti, More práj, špriji i patrone pri HEKLIČI kŮpiti.

Kak je vrág siromáki pomagao.

Živo je siromák, šteri je meo dvanájstero decé i samo telko zemlé, ka je na njej kuća stála. Tá siromaška familija je živelá od toga, ka je oća zaslužo. Záto je dosta stráda trpela. Za volo toga je oća vsígdár preveč žalosten bio, ár so se njemi deca smilila. Kak ide ednok vu tabor, se záča bridko skužiti. Naednok zaglédne pred sebov človeka, šteri je preveč strašno vóvido. Mesto nohétov je meo močne i čarne škramble, s šterimi bi lahko hrastovje trejbo i vu rdéči gvant je bio oblečeni. Té siromák ga je včasi spozno za vrágá. Vrág ga opita, ka njemi je, ka se tak turobno joče. Siromák njemi razloží svojo nevoło. Potom ga vrág pita, ka njemi dá, či ga on pomore z toga siromaštva. Siromák se spomeni te grúške, štera je rávno zdaj puna lejpi i zreli grúšek. Zgljajata se, kda vrág pride po grúške, more prinesti žakeo penez. Vrág njemi istina privleče te žakeo i včasi idejo brát grúške. Siromák i žena sta túdi pomagála vrági. Hitro so bili gotovi, samo na vrijki so ostanole ešče te nájlepše, za šterimi je vrág preveč velke skomine meo. Telko se je mantrao, da ga je doli prigno. Siromák i vrág sta ga držála, žena toga siromáka pa je trgála. Ali žena migne ednok moži i tomi je ne trbelo dvakrat praviti, spústo je drevo. Vrijek je vrágá prek grúške lüčo. Na drúgom kráji je bila mlaka i rávno vu njo je spadno. Ár je ne bila globoka, se je hitro skobácao z vodé, drúgo njemi je ne bilo, kak da je moker bio. Takši čemér ga je popadno, ka je vse penavi gráto. V tej čemeráj je zgrabo siromáka i ga odneso na svoj dom.

Vragica, štera je zé žmetno čakála na té grúške, zaglédne, ka vrág cotavi i moker, nesé človeka i ne grúške. K tomi je ešče skoro bila ráj, ár de zdaj mela hlápca. Žena toga siromáka se je ne dosta žalostila, ár je znála, ka je njéni mož pameten i vujde vrági. Za tiste peneze, štere je vrág prineso, je dála zozidati močne hrame i ešče grünt je kúpila. Té siromák pa, gda je je že tri leta bio vu robství, se je ne več troštáo, ka bi vido svojo ženo i deco.

Edno jütro breči vragica, ka nema drv, naj njej prineséta. Vrág je včasi vzeo sekiro i vože, štere je dao siromáki. Premišlávao si je, kak de neso drva, či zdaj komaj nesé to vože. Kak ideta kre edne velike vodé, se vrági poškali i spáдне v vodo. Ne je mogo vó. Siromáki je vsefelé obečávao, či ga vópomore. Té siromák je dugo ne ščeo nika čúti, ali gda njemi je obečao žakeo penez i ka ga domo pústi, njemi je vože lüčo i vó ga potégno. Vrág včasi ide po žakeo penez. Kak siromák domo pride i vidi lepe hrame, se trnok razveseli i ešče več grúnta je pokúpo.

To je bilo pred dvejsto letmi v Panovci, ka je té siromák nájvékši bogátec gráto i čúдно, rávno vu toj vési si je vrág nogo stro. Té siromák pa ešče mogoče dnésdén živé i srečno vórtiva, či je ne vmro.

Poslo : Veren Kalman Bodonci.

Človek brezi Bože moči nikaj nemre spraviti.

Živo je ednok eden stavec, šteri je ednoga lejpoga dnéva hodo po svoji gorica i glédo, kak se grozdje lepo zorilo. Radúvao se je že naprej lejpomi povi, šteri njemi napunijo lagve.

Kak tak sem pa tá hodi, zavára ka z bábjega kota, z bliskovitov náglcov se bližajo strašno čarni oblácke. Naednok se samo zatemni i vleje se velika ploha, potom pa debela gosta toča.

Starci se je pomililo lepo grozdje, ár je vido, ka se vse vniči, záto je vzeo svoj plášč i ga okolik ednoga trsa zagrne, da malo dónok naj obvarje.

Tak se je túdi zgodilo, vse je prejšlo, samo tisti eden grm grozdja je ostalo, štero je stavec z svojim pláščom pokrio. Ali záto se ne zahválo Bogi, da njemi malo li obarvao. Nego si med zobmi muvi: Gospodne, nikaj si mí ne njao, samo té eden trst grozdja mí je ostalo i toga sem jaz obarvo od toče. To dolí poberé, naprávi eden vrč vina i prizové svojega botra erkoči :

Boter, záto sem Vás pozvo, da sí spijéva eden vrč vina, istina, ka

sem to túdi jaz obarvo, ár inači ne bi bilo ni kaple vina.

Boter si sčoja glavo i etak právi: Ne grejšte proti Bogi, ár či bi Vam Bog nej dao na miseo, ka tisti trs naj zagrnéte s pláščom, nonč to ne bi meli. I ešče zdaj túdi je v boží rokaj, či rávno ga že v peovnici máte, ár ste ga ešče ne spili.

Té stavec pa právi: Prvlé bi mí Bog nej njao niti zrna grozdja, či ne bi sam zato glédao, ne pa zdaj tú domá, gda že mam vino, zdaj je že v moji rokaj. Ide v peovnico, vzeme vrč vina i ga v hišo prinesé, ali kak ga nasto šcé djáti, vrči dno vöspádne, vino se pa tá razlijé. Starci v rokaj lúknjasti vrč ostáne.

Zda pa njemi boter právi, da njemi je dobro pravo, ka se tečas nema troštati, dokeč ne spijé, ár či glih sam od sébe dela, dónok záto vse Bog ravna.

Stavec je več nika ne pravo. Sram ga je bilo. I po tom je bole vörvao, či njemi je štoj kaj pravo od božega ravnanja.

**Poslo: Šebjanič Károl
Šülinci 35.**

Kmet.

Gdékolik kmet na zemli prebiva,
Gnesdén vsáki na svejti žmetno vživa.
Ali kmet, šteri je steber vse meštrije,
On s svojim delom vsákomi žalost skrije
Kak kmeta delo nájbokša meštrija,
Ali kak dnesdén túdi slaba odaja

To je kmeta nájbole vékša nevola,
Obrtnika i delavca túdi nej dobrota.
Kmet slabo odá kak, svoj pridelek,
Obrtnik žmetno zasluži zaslužek
Pride vrejmen za kmeta dobrota,
Za obrtnika, za delavca nede sirota.

Zima je nevola kmeta kak vidimo,
Šprotolejtje, leto, jesén pa li delo.
Či tej v trej, nepride kmet za sébe,
Nemre žitek dati, kak za drúge,
Tak v preminočem se to li godilo,
Da smo nonč nej pridelali za držino!

Kmeta dobrota je li dobra vretina,
Či kak nagája za kmeta li letina,
Kak vu etom leti naj nede sušava.
Bogá prosimo naj zrédoma dá deždž,
Naj več nede nigdár takša nevola,
Kak je zdaj vu tom preminočem bila.

Dervarič Franc, Zenkovci.

Vinopivec Vince.

Bojte pozdráveni, pozdrávam vás, dráži prijátel Vinopivec Vince, me je pozdravo eden poznáni gostilničár, kak sem prišeo v njegovo gostilno.

Jaz Vinopivec Vince sem včasi razmo zakoj se ide! Zakaj me pozdráva té krčmár? I da bi vi túdi znali, vam na tíhoma zašušnjam, záto ár sem njemi zádnjič, kak sem tú pri njem bio, dužen osto i s tov svojov prijaznosjov me ščè opominati na té máli dug, hiába, krčmárje so žé tákši, prefrigani „huncvotje“, oni se razmíjo, kak se lehko zterja z elegancijov i s prijátelskov privlačnostjov, brez razžaljenja svoji gostov.

Tak je!

Ali té fárt se primeni zopstom zdaj, da ni ednega fityinga nemam v žepki, zdaj lahko pride sam . . . pa túdi nede meo sreče . . .

V tom preminočem leti se je telko zgodilo novoga v mojem potovanji, da vse to niti Vam nemrem razložiti.

Poleti sem šou iz Sobote proti Goričkomi i pojdoč sem notri stopo na eden špricer pri ednom krčmári. Tú je več níkši pivcov bilo i eden právi tomi krčmári.

Gospod svetnik!

• Koga vra . . . svetnik — svetnik . . . je to mogoče z krčmára svetnik postanoti? Ešče z luteranskega, luteránje nemajo níkše svetnike pa itak . . .! ka je napravo krčmár, ka je on svetnik posto, drúgi svetnicke so svetniki postati ešče samo posvojoj smrti . . .

Jaz Vinopivec Vince to nerazmim, kak drúgokrát pridem opitam, kak je z tov hištoriov i to je tak, da je „svetovalec“.

Tú stojim v Cubreki.

Vročè je, kak sem na té brejg prišo glédam, gde bi se malo hladio? . . . Pridem v gostilno „Szép“ hvála Bogi. Malo si počinem i glédam té različne cvetlice, štere so v krčmi nájbole pa ono tam na péci, s tem šürkim baršunatnim velkim listjom, tá se mi je nájbole dopádnola. To v pamet vzeme krčmárka i mi je oblúbila, da mi zpova edno mládo! . . . Ali to je samo oblúba ostánola . . .

Idem dale v Fokovce, Prosenjakovce, poiščem velkoga župana g. Vargo. Podoč sem zvedo, da je občina i obč. urad že ne več v Prosenjakovci, nego v Velkom seli. Velko selo znamenito mesto postanúje, ne samo od stráni občinskega urada, nego záto ár církev dobij i tak fara bode.

Ob toj priliki sem obisko našega Dober Pajdáš kalendáriuma razširitela. Tá gospá mi je oblúbila, da letos de dosta več kalendárov odála kak drúga lejta . . .

Mõra šumij. Jesén je. Stojim pri Petánjskom baranti, na Štajerskom

kráji popevajo lopate, sekere, žage i máclí fúčkajo po pilotaj, štere v zemlo zabijajo . . . Prek Móre se dela most — na moje pitanje mi odgovorij brodár. —

Hvála Bogi Skričim od veselja.

Most bode, — se veselim, na moje veselje me brodár trnok poglédne i právi :

Vi se veselíte !

Tak je ! Veselim se, ár mi več nede trbelo čakati na brod i pláčati . . .

Brodár me samo trnok gléda.

Ahá, tak je — zdaj že razmim, to povanje je ne za brodára, ár či most bo, tak on nema več zaslúžka. Záto se njemi to ne vidi — da bi ga sumič pikno . . .

Žéden sem, stopim v Koš.

Kaj pa to ?

Vsáko leto, kak sem tú hodo, so me pedínivale gospodičine, i zdaj ?

Što ste Vi ? — ga pitam.

Ahá razmim. Mládi prijátel razmim Vás. Dosta sreče Vam želém. Pa se ne bojíte? . . . Med trejmi ženskami . . .

Edno Vam pa povém jaz Vinopivec Vince.

Vino, vino pa mejte dobro ! I de Vam dobro šlo.

Od vina, šteroga sem v Koši dobo sem se malo razveselio, i na Mele pá ednoga Prekmurca nájdem i novo krčmo :

Celec !

Prijátel, — ne je to Seböborski Celec ?

Gléj, gléj ! Krčmár je gráto na Štajeri.

Gospod krčmár !

Ali gospon Celec krčmár — njemi právim, — Vi mené ešče ne poznate, morem se Vam predstaviti :

Jaz sem Vinopivec Vince.

Što obiskávle peovnice.

I v peovnicaj slatko vince.

Vinopivec rad je pije.

Z g. Celecom sva hitro v prijátelstvo stópila i tomí se veselim, ár drúgikrát, či nemo meo peneze, da mo támtá hodo, tak man porgo !

Zdaj pa Gor. Radgona.

Tú sem ! Gor poiščem našega urednika Talányi Franca. V njegovoj krčmi se dobro najem.

Takša krčma se more iskati. Človek bi mogo dvá želodca meti, či bi šče pojesti to velko pečenko, štero tú dobij. Za to pečenko je fabrika premále tanjere napravila, ár je tak velka, da na tanjeri nema mesta.

Ali či sem žé tú, idem v Talányiove gorice, letošnje vino koštávat.

Hü, tjü !

Letos je vino, takše vino je žé dugo ne zrasto.

Dišéče, slatko, močno i pijano. Vam právim jaz strokovnják pri vini, Vinopivec Vince. Či te kaj v Gor. Radgoni hodili, tak obiščíte našega prijátela Talányia, či ščéte právo dobro vino fál piti.

Ha, ha, sreča, kak se srčam z našim Centrál Hotelom z g. Fafilikom, sem se najšo v Talányiovi goricaj i g. Fafilik so me z autojom sebov domo v Mursko Soboto vzéli.

Se zná, či sem žé z Fafilikom domo prišo, tak sem túdi v njihovoj kavárni jaz Vinopivec Vince, dečko od fare.

No ja, ne sem zopstom jaz Vinopivec Vince, da nebi ešče túdi drúge krčme obiskao.

Navádno k Turki idem, či se ščém nájti z onimi, šteri pri sodniji májo delo.

K Báci, či se z Štajerci i Goričancami míslim nájdti.

Pri Flisari obiskújem pivo, ár je tam depo.

Či pa domače Tótsági Vaneško
vino si mislim privoščiti, obiščem
gospo Kirbischovo.

Ali ka bo z té Sobote ?

Zida se zida, na vse stráni se
zida. Istino mà župánov i podžu-
pánov predgovor, da Sobota je
ešče ne bila, nego bode!

Jaz Vinopivec Vince pa Vam
nekaj povém i to je istina. Jaz sta-

nujem tam vóni na marofi. Vi
dobro znáte, da sem jaz Vinopivec
Vince, ki dobro vino rad pijé, nam
privoščite v naš kràj tūdi edno
krčmo, da nam nede trbelo tak
daleč v centrum hoditi.

Na videnje kleti i Vam želém
blájženo novo leto :

Jaz Vinopivec Vince.

Ženin Marko.

(Narodna pesem.)

Sinko Marko išče ženo,
on si vzeme takšo deklo,
ka de znala svilo presti,
svilo presti, robce tkati,
robce tkati, gvant zašiti,
gvant zašiti, gvant oprati,
gvant oprati, gvant speglati.

Kda je Marko šo po ženo,
te je morje sūho bilo,
gda je Marko ženo pelo,
te se morje razlijalo.

Tam so se te vkūper zbrali
ino tak si zgučavali:
Što morje to do merili.

Starešina, on je velo,
naj ga meri posnehalja;
posnehalja je velela,
naj ga mladi družban meri;
mladi družban pa je velo,
naj ga lejpa sneha meri
ali pa te ženin Marko.

Mladi Marko v vodo stopi,
te njemi do kolen bilo.

Kda ob drūgim dale stopi,
te je do pojasa bilo.

Kda ob tretjim ešče stopi,
te se ga je ne več vidlo,
te ga nindrik več ne bilo.

Mlada sneha tak je pravla:
Či te k mami me pelali,
mati do te tak pravili:
Hčerko mam, pa zeta nemam.
Či te k oči me pelali,
oča do te tak pravili:
Sneho mam, pa vnūka nemam.

Te ta sneha je velela,
je velela ino pravla:
Vküper stopte vsi svadbeni,
naj vam ta dam robček svilni,
šteroga bi Marki dala.
Z njim zevežte meni oči.
Mlada sneha za njim skočí...

Poslo: HORVAT ŠTEFAN
Beltinci.

Od mrtvoga, šteri je gori stano.

Živeli so trije lagovi igrači, šteri so drugo ne na pámeti meli, kak kártanje. Ár so se cele noči i dosta penez zakártali, so je pritožili žandáram. I te so je iskali, da bi je zgrabili. Od onoga hipa so se pazili, ali dónok so se skrivomá ešče nadale kártali.

V tistom vremeni pá je vmro eden stavec. Svojo hišo je meo vō z vési i živo je bole sam za sébe. Ka je vmro, to je znalo lúdstvo, ali ne so ga šli verostúvat. Ti kártašje so to zvedili i pogučali so si, ka bi dobro bilo tá idti kártat, ár tam nikoga nega i je nišče ne nájde. Tak so včinoli.

Mrtvec je bio že vu škrinji, ár najšli so se takši lúdjé, ki so ga milúvali. Ali te kártašje ne márajo za toga mrtvoga. Kak se tak kárta-jo, na pamet vzeme eden, ka se mrtvec zdigáva. Prestrašo se je, ali ne je vúpao praviti onima drugima. Pravo je, ka de malo vō šo. Ali ne se je povrno. Túdi te drugi je vido, kak se ednok proti mrtveci zaglédne, kak se té zdigáve. Pravo je svojimi prijáteli, da more malo vō idti. Túdi on se je ne povrno.

Mrtev gori stáne, z škrinje stopi i právi tomi ednomi, šteri je ešče tam ostao :

„Daj túdi meni kárte, ka mo se kártao!“ Ali té kártaš se je ne zosagao liki njegoviva dvá tíváriša. Privolo je. Ali te mrtev je ne meo peneze, záto je proso kártaša, naj njemi na posodo dá. Ne njemi je ščeó dati. „Či nemaš penez, te idi odkec si prišo!“ i se zdigne, da bi odišo s kártami vréd. Mrtev stavec njemi pa právi, da naj malo počáka, ka on nájde peneze. Istina, prineso je pun pisker penez. Zdaj se kártata. Te mrtev pa je ne meo sreče, vsigdár je zgübo, tak ka je vse zaigrao. Proso ga je páli :

„Posodi mi peneze, ár dobro se je spominati z mrtvi.“ Te živi pa njemi odgovori, ka naj odide odkec je prišo, či nema penez. Nato prinesé mrtev páli eden pisker penez. Vse je zaigrao i ob tréttim ga prosi naj njemi posodi peneze. Ne njemi je ščeó dati. Ešče ednok prinesé mrtvec pisker penez i túdi té zakárta. I túdi zdaj ga prosi, naj njemi da peneze, ve njemi na drugom sveti povrné, ár dobro se je spomenoti z mrtvoga. Živi pa zgrábi té tri piskre i ščeó oditi, ne ka bi se z njim ešče pogučávao. Na to njemi právi mrtvec :

„Hvála ti lejpa! Do sodnoga dnéva bi se mogo hoditi zglášúvat za volo tej penez, štere sem celi svoj žitek šparao i sam je ne med lúdstvo dao. S tem, ka si me zdaj od vsej penez spravo, si me rejšo. Za pláčo pa li mej vse tri piskre penez. Či bi teva drugiva túdi eti ostanola, bi dobila vsaki eden pisker.“ Po tej rečáj se je nazáj vlégno vu škrinjo i záspo. Te živi pa je odišo s penezí i je srečno živo.

**Posló: Karol Šebjanič
Šulinci 35.**

Küpčija.

Eden gospod pride notri v baoto g. Majera i prosi eden pár gvanta.

G. Májser, kak nam je že znáno, so jáko vljuden trgovec, záto so včasi začnoli pred toga gospoda skládati celi šereg blága. Skoro dve vōri so nosili doli z steláže gotove obleke.

Té gospod gléda, šaca te gvante i nazádnje píta g. Majera, či nemajo več gotovoga gvanta.

Na to zdaj že g. Majer so ga opitali : Povejte mi, drági prijátel, ali mogoče mislite inventár delati.

Ali záto itak, či je gli dugo prebéro, je fál kúpo, dobro blágo.

Dv  tepeša.

Sunce se   pomali za breg  vle-
 e i n jno potuvanje pa nikak do
cila nemre pridti. Pripoznam, da
sem slabe vole, Őto bi pa bio v
dobroj volji,  i  e od gojdne peŐki
hodi i zdaj pomali de kmica i eŐe
ne pride t , kama misli pridti. No-
ge me tudi začnejo  gati, peŐajo
mi.  i gli ka so eŐe ml de, ali ka
 i vsakŐi d n naprej stopajo.

Ka se staraŐ — veselo právi moj
prijatelj. — R jŐi nama edno za-
fu kaj, ka de hitrej vremen Őlo.

Zn Ő, njemi pr vim :

T  baba n j je znorila i mesto
pr ve poti nama je v drugi kr j
pok zala i zdaj lahko ideva, Bog
zn  kama ?

Nevem  i ne, vse je mogoče,  e
d nok bi mogla pri cili bi ti.

Oh-ho, ejno tam edna druga ba-
ba, to opitava :

Je eŐe daleč Radgona ? — njej
skri im.

Radgona ?

No ja Radgona — ka se na tom
 d ujete ?

Ka bi se nebi, v va proti Ljuto-
meri ideta, pa ne Radgoni.

Ka ? ka pr vite, proti Ljutomeri ?

Glih tamt  idta, pa ne t  se,  i
v Radgono mislita . . .

VidiŐ Barab Ő, t  prva baba n j
je znorila. Se obrn va i ideva v
tisti kr j, gdet  nama je pok zala.
Sunce se začne skrivati za Őt jerske
breg , na nebi ost ne samo njegovo
znamenje, krv vo rd ci oblácke.
Obri n jni gl v  arne vrane kr -
krivajo i proti logi letijo si no ni
počitek iskat.

Moj prijatelj Ferko si začne ve-
selo fu kati, jaz pa na tihoma pre-
klinjavam ono stáro babo, Őtera n j

je znorila z potjov, truden sem i
lačen. Ferko me je tol zo, ka v
Radgoni on m  strino, Őtera je
krčmarica i de n j z veseljem pri-
jela. Dobiva toplo večerjo i m hko
postelo. Nadale hv li svojo strino.

 e je ne ve  ml da, tak okolik
p tideset let more meti, ali k ha pa
dobro, takŐe sva  e dugo ne jela
kak pri njej dobiva, boŐ vido z
kakŐim veseljom de n j prijela.

Malo se paŐciva, kak prek Mure
prideva do Radenci, tam zdaj v tom
vremeni de železnica Őla i z Ra-
denec se lahko pelava, vl k koŐta
do Radgone samo 2 din ra.

V Radenci na kolodvori sediva i
 akava na vl k, Őteri m  pridti za
pol v re. Ferko naprej vzeme žveglo
i začne fu kati.  vegla nemilo jo e
Žalostno pesem. Ferka med r bre
dregnem, da n j veselo fu ka i ne
tak žalostno,  r sva trudniva i od
vesele se malo razvedriva. K nama
se pridruŐi eden  elezni ar, Őteri je
oblečeni tak, da bi v Sib riji bio i
n j pita :

Kama, kama de ki i ka čakata ?

Ka bi čakala — poŐto — njemi
odgovorim.

PoŐto . . . KakŐo poŐto ?

PismonoŐo ! — na tistoga, Őteri
nama jezero Őilingov prines .

Jezero Őilingov ? . . . odk c ?

Odk c ? . . . Znamkar ne z Beo-
gr da, nego z Austrije. Samo to je
nevola, ka so zdaj pred kratkim
Hitlerovci priŐli v Austrijo i so
mejo zaprli. Ne razmite ? Tak sva
proti priŐla, ka hitrej dobiva.

 elezni ar se zasme a. Ah-h  !  e
razmim. I se polek n j sede.

Pr vim — na Ferko, tomi gos-
podi za fu kaj edno.

Ferko žveglo k lampam pritisne i edno pesem za drugov žveglá. Železničár houbo na glávi na eden kráj potisne i od veseljá plésati začne. Dobro ka je nájni expres prišo i miva sva se odpelala v Radgono.

Právím — no Ferko, zdaj pa glédaj, gde je tvoja strina? ...

Hodiva sem i tá i pri ednoj i drugoj krčmi glédava i čtéva imé lastnika, ali ni ednoga sva ne mogla spoznati za svoje strinjino.

Gdé pri vrági pa té tvoja strina má krčmo?

Nevém, nevém, znáš jaz sem že dugo let ne bio tú, nevem stálno gde je.

Pitam ga: — Jeli ti màš strino?

Strino? Strino vsakši človik má — mi odgovori. Odiva tam tá profi tistoj krčmi, v šteroj tak trnok rabučijo.

Pred tov krčmov stáneva i poslúhšava.

Ferko právi: to more bidti. Odiva notri i pogledniva. Smileni Bog! v krčmi puno lúdi, šteri pijéjo, jejo i eden z ovim se štúka, svajúje, krčij, brčij, tolmači i odobráva.

Odkéc so tej lúdjé? Kama ido? Stojiva, poslúhšava.

Ahá to so tisti v Dajčland idoči. I tú na granici njihov vlák stoji i čaka, ka de lahko prek granice šo, to vremen so v Nemčijo idoči gor ponúcali tak, ka so se v krčmi malo razvedrili tečas, dokeč njim je čakati trbelo.

Notri stopiva, komaj, komaj sva se skoz tej lúdi do kújnjski dvér potégnola. V kúhnjo spádneva, tú rávno tak, kak v krčmi, šparhet je pun piskrov, z šteri se kadij, tea, káva, juha, gulaš, pečenka s svojim prijetnim dúhom, čigéče i šrajfa v nosi i v guti. Dve ženski se obráčata, vrtita i skáčeta okolik piskrov.

Gospà strina, visika, močna, debela ženska, na šteroj se beli šorc naponi na prsaj ftegúje, vó vidí, kak kakša péttreseti let stara i ne pétdesét. Na nás poglédne i pita:

Ka ščéta?

Ferko njej odgovori: — Strina! Drága Mariška strina!

Kakša Mariška strina? se z neprijétnim trdim glásom zderé na náj.

Jaz sem to Ferko, ne poznate me — njej odgovori Ferko. Že dugo sem vás ne vido strina i tak sem si mislo, ka zdaj v šolski počitnicaj vás obiščem. To tú je pa moj prijátel, z šterim fkúper v šolo hodiva.

Jaz sem ne Mariška pa túdi ne poznám nikšega Ferka — z čúduvanjem nama odgovor dá.

Nemogoče — ercé Ferko. Strina, vi ste tista Mariška, štera v Radgoni krčmo mà.

Krčmo mam v Radgoni, ali ne sem Mariška. Jaz sem Lujza.

Či duže bole, slabše se čútim. Noč je, lačen i trúden sem, mojega Ferko prijátela cuknem za kaput:

Odiva od téc, vidiš ka ti je ne strina.

Noná ne mi je strina! Či taji, za to jaz nika nemrem — glasno se obrégne Ferko. — Jaz bi jo z srcá rad za strino meo. Ali ka si pa morem pomágati, či si gospà mené nemárate za nečaka.

I si doli vséde na eden štokeli. Gospà krčmarica se na to glasno zasmejé.

Lí vsedta si! Ve sta v krčmi. Večerja pa zé túdi nika bo, či že drugo ne, cvrtina i šaláta.

Pa nikši špricer? — právi Ferko.

To túdi — odgovori krčmarica i že bežij v krčmo, gde rabučijo naši Dajčlanderje.

Tak je vrédi — odgovori mi moj prijátel. Večerjo že máva. Kak se vidi postela túdi bo. Samo, to je pitanje kak va plácala. Ár kak vidim, to je itak ne moja strina.

Jaz ga šepetajoče psujem. To itak nede. Ském va plácala vse to? Kapute nama vgojčno vzemejo. I tà nazarenska debela močna ženska náj ešče zbije. Kakši špot de to! Či to domá zvejo?

Či bi znao, ka štebov tak obhodim, nebi šo z domi.

Ka se staraš? Či mi je ne strina, ne mi je, to zató nika nedene. Poslušaj esi! Jaz mo žveglao, ti boš pa pobéro, si me razmo, ti boš pobéro tak, kak cigánje pobérajó.

Po večérji v krčmo ideva. Ferko naprej vzeme svojo žveglo i nazarensko močno v njo popine i žvegla brči, tak močen glás pústi, ka naednok postáne v krčmi tihota.

To tihočo gor ponúcam. Skočim na eden stol i kelko mi plúča dovolijo tak glasno začnem kričati:

Halo, halo! prijátelje! — Vsi se proti meni obrnéjo i radovedno na méne glédajo, ka bo zdaj . . . Jaz dale krčim:

Miva z mojim prijátelom sva prišla med vás, prišla sva slobod jemát od vás i prinesla sva z sebov veséle nóte, štere vás malo razvedrijo i veseljé dájó.

Ferko fúčka eden marš, poté m koračnico, polko, mazurko i čardáš, lúdje začnejo plésati i se veselíti, kak je nájbole vse vesélo, zgrábim eden tanjer i hajda pobérat.

Krčma prázna postáne, naši Dajčlanderje se prek granice odpelajo. Krčmarica si odiháva i náj hváli, ka sam Bog náj je prineso, ár stov mužikov sva lúdi fküper držala i ona je takši kšeft napravíla, šteri je hválo vreden.

Krčmo zapréjo. Mi pa vsi v kühnjo, gde náj je znovič večérja i liter vina čakalo.

Ferko misli pláčati najni ceh. Krčmarica nevezme i právi:

Dečki, túdi bode postela, vidim, ka sta trúdniva — pokáže nama sobo i miva spát odideva.

Vidiš prijátel. Ka sem pravo, sem lagao?

Lagao si ali istino si meo — sem njemi pravo. Doblene peneze prečtáva. Hej, bogátiva sva, eden večér sva bogatíva postanola. Telko penez sva ešče nigdár ne mela.

Vse peneze si raztálajva — erče Ferko.

Ka raztálajva? Ti si mužikuš, jas pa sem menedžer. Peneze bi ti ešče znao potrošiti i tak hitro pa bi več ne mogla zaslúžiti, ár v Dajčland ne idejo vsakši dén. Naj ostáne penez pri meni.

Dobro — právi Ferko i se proti steni obrné i že frka.

V gojčno kak sem se prebúdo, glédam i glédam, gde sem? V sobi je ešče kmica bila, či gli ka je že osem vóra. Vóni deždž ide i rogáčče po oknaj. Oči si zbríšem i zdaj mí na pamet pride gde hodim. Glédam po sobi, mojega prijátela nega, mislim že se je znamkar obleko i vó z sobe odišo. Túdi tak sam jaz napravo, idem v kühnjo.

Tam sedi gospá krčmarica — jo pitam:

Gde pa je moj prijátel?

Váš prijátel? On se je z prvím vlakom odpelo níkam dale na Štajer.

Odpelo?

Vás pozdravi i da se samo v šoli najdeta.

Ka pa penezje?

Penezi? — nevem drūgo — odgovori — Vaš prijatelj je jako vrli pojeb, dobro se razmi zevsem.

Jaz glėdam vō na okno i si pre-mišlāvam :

Tū sedim sam brez krajcara pe-
nez v tom deždži, polek tē naza-
rensko debele ženske, brezi vsega,
z mojov žveglov.

Žveglo vzemem i pār not za-

žveglam toj dobrodūšnoj ženski za
zahvālo.

Gospā, drūgo i z drūgim Vam
Vašo dobroto nemrem plāčati, pe-
neze, ka sva včeraj zaslužilila, je moj
prijatelj vse odneso. Za plačilo i
zahvālo vzemte tē uote z moje
žveglē.

Vōni vōter piše i mrzel deždž
se nesmileno leva.

Dr. R. V. Pearson

ZDRÁVJE

s pomočjov zdravilnih svojstev bilja

„HERSAN ČAJA“

mešavine posebnih zdravilnih biljk
po predpisi R. V. Pearsona, šefa
zdravnika v Bengāliji (Angleška Indi-
ja). V dugoletnoj praksi meo je Dr.
Pearson priliko, da potrdi prednost

„HERSAN ČAJA“

i to z uspešnim delovānjom pri obolenji: zasūkanji
arterije, bolečinaj krvotoka, ženski betegaj, bolečinaj
pri menstruaciji (menjavi mesečne periode), migreni,
reumatizmi, bubrežni bolečinaj, bolečinaj na jetraj,
zmešnjāvi v žalodci, zagiftanja, zaprtosti, gihta, črev-
nih obolenj, hemoroida (šūljavosti), splošnoga i pre-
nāgloga debelenja, kak i proti slabosti (žgaravice).
„HERSAN ČAJ“ dobi se v vsakoj apoteki. — Brezplačni vzorec
pošte na
zahtevo „RADIOSAN“, Zagreb, Dukljaninova ul. št. 1

Reg. S. br. 14001/1934

HERSAN

Z svetovne bojne.

Pred dvema letoma je prišo v Pöstyénske toplice z Smirne ravná-tel edne fabrike paša Ariz Hadad Jefti s svojov ženov Tinnah. Paša jáko dobro vövidi, rávno tak nje-gova žena, štera je ešče dnes dén po dvajseti leti takša, kak je bila takrát v svetovnoj bojni tipično orientálska lepotica.

Kak se zdaj sprehájata po Pöstyénski vilicaj se vidi, da vse to ka tú vidi, se nika ali pa malo kaj spremenilo od tistoga časa, kak sta negda tú hodila i vse to njima je dobro poznáno. Ali itak zdaj po dvajseti letaj njima dobro spádne viditi vse to, štero sta v svetovnoj bojni i v svojih mládih letaj tú v svojem življenji te nájlepše dnéve preživela.

Za vremena svetovne bojne sta tú bitá. Tú pri bistro tekočem šü-méčem Vági sta se té skrivno sprehájala med gousto cvetéčem grmov-ji... I zdaj sta prišla esi obiskat vse tisto, štero njiva spomina na té dráge negdášnje dnéve... Prišla sta obiskat svoje spomine.

Na gangi bivšega špitála „Pro patria“ ešče dnesdén visijo oni kej-pi, med šterimi sta túdi njeva foto-graferaniva, kak slúžebnika bívše avstro-vogrské armáde, paša Azir Hadad Jefti kak „lejđinand“ i nje-gova žena kak takrátna „Schwester Tinnah“.

Od toga vremena je preteklo dvaj-set let i Schwester Tinnah se je samó telko spremenila, da je dnes nekaj močejša kak je té bila. Na prvi pogléd spoznamo v gospej Jeftijovoj bivšo sestru Tinnah.

Leta 1914 je Tinnah z svojim očom, z poznánim Muhar Asker Abduh Hodža z Mostára odišla v Beč, gdé so ga opererali, štero se pa ponesrečilo. Tinnah je ostála sama. Ka náj začne? Priglásila se je za sestru v Budapešti v ednom špitáli, gdé so njej dáli Bosanski oddelek. Ranjeni soldácke so prihá-jali z fronta, nóva sestra njim je sreća dvorila i vsi plazerani so jo radi meli, tak kak sami svojo.

Sestra Tinnah je nosila mesto rdečega križa, rdeči polmesec. Zato so jo túdi zvali vsi soldácke za tör-sko sestru. Decembra meseca 1914 je v njéni oddelek prišo leidinand bosanskoga polka Azir Hadad Jefti, šteri je bío ranjeni v Galiciji. Toga novoga betěžnika je rávno tak os-krbávala kak šteroga štéč drúgoga soldáka. Trnok se je začúdivala, kak je ednok Jefti svétešnje progláso, da sestra Tinnah drúgomi nesmi dvoriti kak samo njemi.

Sestra Tinnah se zasmejala i nje-govo zelenje zavrnila. Ona je vsej ranjeni soldákov i ne samo ednoga. Pár mesecov sledi kak je zapústo poročnik Jefti špitao i odišao v re-kovalicent Semering. Eden dén so sestru Tinnah pozvali v pisárno gdé so njej dáli edno večkrát zapečate-no pismo, v šterom pismi jo Jefti prosi za roko. Mláda sestra je dugo časa čakala z odgovorom; ne je znála, ka naj naprávi. Iskala je v svojem srci mesto, gde bi bilo za-pisano imé Jeftija, nej ga najšla, zá-to je túdi odklonila ponúdbo.

Bojna je divjala. Leta so tekle. Poročnik Jefti je znouvič v bojni i zdaj na Rumunskom fronti, gdé je

pàlik bio teško plazerani. Pripelali so ga v špitao, gde so njemi odrezali edno nogou, za malo pa ampoterali roko. Po dugom zdravljenji je prišo v toplice Pöštyén.

Sestra Tinnah je od ranjeni Bosanski soldàkov zvedla za usodo Jeftija. Pozvedàvala je za njim i je zvedla, da je v Pöštyéni. Dàla se premestiti tà i je odišla v Pöštyén. Tù ga je najšla pohlàblenoga brez edne rouke i nouge. Veséli je gràtao, pozàbo je na svojo nevoło, kak je Tin-

nah prišla. Od toga dnéva je bougala svojega rojàka bosanca Jeftija i samo njemi je slùžila . . Ednouk kak se je žnjim sprehàjala v prijétnoj senci stàroga logà i na bregi šumécéga Vag-a, pràvi Jeftiji :

— No či ešče ščéte, ali samo tak či ščéte, sem se odločila, da postànem vaša žena . . .

I mlàdomi pohàblenci poročniki so skuzé vujšle z oči . . . Od toga vremena naprej se sestra Tinnah skrbij samo za bivšéga poročnika Jeftija i samo njemi dvori.

Vadlujem ti eta . . .

Lejpa, bogata sem, mam imánje,
Dobra sem, svedoči moje djánje.
V srdcej mi vré lùbézen do tébe,
Ka čakaš, ka ne prideš po méne ?

Tvoja sem, poslùhšaj, ka ti pràvim ;
Ešče v molitev ti imé spràvim.
Čútim v srdci, ka sem tvoja mála,
Ka želejš od mé, vse bom ti dàla.

Z odprtimi rokàmi te čakam,
Srdca čisto lùbézen ti dàvam.
Prosim, nezavrži té nemile,
Tè nesrečne lùbézni deklíne.

I glej moje senje i željenje,
Od — do tèbe, se spuniti nešče.
Zopston te čakam, zopston te želém,
Kak ne prideš, zakaj ne? — nevèm!

Bojim se, da bi me nej povrgo,
Da bi mi nebi rože potrgo.
Mojga srdca lùbézen zavrgo,
Glèj, da prideš po mè, kak náj prvo.

Talányi Franc.

Sreča v veselji, veselje v igranji! Pa ne samo veselje — nego tudi splošno priljubljenost Vam prináša igranje, štero izvájate sami, ár so ljudje, ki znàjo igrati godbeni inštrument, vsig-dár i povsédik dobrodošli i pozváni. Če se ščéte tudi Vi prištevati med té ljudi, obrnite se na svetovno znàno tvrdko godbenih inštrumentov Meinel & Herold, Maribor št. 257, ki nudi svojim odjemàlcom brezplàčen, tudi deci lahko razumljivi pouk v igranji. Vážno je samo, da kùpite zaistino dober inštrument z čistim i lepo zvenécim glàsom, samo dober inštrument dà dobro godbo. Zavolo toga zahtevajte brezplàčen, lepo ilustrirani kotalog. V njem nájdete zaistino dobre kvalitetne inštrumente, ki pa so tudi fál, ár je dobite **naràvnost iz tvornice**, ali tvorniške záloge. Godbeni inštrumenti so nájprimernejša darila za starejše i deco.

Martin, ki je stráj iskao.

Živo je nigda sveta eden siromaški oča, ki je meo ednoga siná, po iméni Martina, šteri se je nikoga nej bojao, nonč svojega očo ne.

Oča bi preveč rad bio či bi njegov sin dober i pobožen bio, ki bi njega bogao, záto njemi ednok etak právi :

Pravi moj sin, kak je to, ka si ti nej takši kak drúgi lúdjé, nego takši si kak kakši razbijáč.

Sin se obrné proti svojimi očí i njemi etak odgovori :

Nemrem si pomágati, ár me tak svádi ka nemrem spoznati „stráj“. Lúdjé vsi gučijo ka je v noči stráj. Jaz se pa nemrem nájditi z njim. Povejte mi oča, Vi nevezite gde bi se jaz lejko sréčao z strájom.

No, či tí samo to falij, moj sin, idi pa boj edno noč na brútiví i tam že spoznaš, ka je stráj.

Dečko se resan vzeme eden večér i ide na brútiv. Tam je hodo celo noč ali z stráj je ne vido. V gojdo očí právi, ka je bio na brútiví ali stráj je nej prišo i tak ešče zdaj nevej, ka je to.

Či je tak, te de nájbogše či boš šo po svejti, ár tí jaz nači strája nemrem pokazati i samo te pridi domo gda ga že spoznaš.

Dečko resan boga očin tanač i se vzeme na pot. Gda že v tretjój vési hodi, pri zádnoj hiši ga stávi eden starec i ga pita kama ide. On njemi vse razloží i ga pita mogoče bí njemi mogo povedati, gde bí se lahko najšao z strájom.

Či samo to iščeš, na tom tí lahko pomorem, ár sem jaz tú v toj vési zvonár — njemi právi starec — ostani edno pár dni pri meni i te boš že vido stráj.

Martin prívoli i ostáne tam. Edno útro njemi starec právi náj ide namesto njega zvonit, ár je preveč trúden. Martin vstáne, vzeme klúče i ide proti cérkvi. Poleg cérkvi je bio brútiv i večér je starec k voží naléko ednoga mrlíča, tak je mislo pokazati dečki stráj.

Kak Martin pride k tórmí odpré vráta i ide k voží ka bi zvonio. Kak stopi pár stopájov, zavára mrlíča pri voží.

Dobro útro boter, kesno se vam vidlo, ka ste prišli zvonit.

Ali mrlíč nika ne odgovori.

No, začnite, začnite boter, ár ovak zamúdiva.

Mrlíč se ne gene.

Martin eden čas čáka, nato stopi k mrlíči ga síne v kot, popádne za vože i odzvoní útrnico. Potom ide domo i právi starci, ka je bilo. Starec ga pita či se ne prestrašó.

Zakaj bí se prestrašó?

Te pa idi dale, ár je to prinas nájvékši stráj.

Martin slobod vzeme od starca i ide dale. Kak tak ide, pride do ednoga gráda. Pred vrátami stoji vratár, šteroga pita či bi njemi nej znao pokazati za stráj. Vratár njemi právi, ka je zdaj lekar rávno dobro prišao, ár je to eden zakunjeni grád v šterom se vudné grof drží ali v noči sam vrág prebiva v njem. I či edno noč vózdří v tom grádi, tak njemi grof dá eden žakeo pejnez.

Meni pejneze nej trbej — právi Martin — brezí plačila to včínim, ár bí preveč rad spozno stráj, ali či ste že tak prijázni, dajte mi kašo i mleko ka sem preveč lačen ino malo tobáka, da bom meo za krátki čas kadilo.

Vratár prinesé mleko, kašo i tobák, pokáže njemi sobo gde se naj zdržava i potom hitro odide.

Martin začne kōjati kašo, gda je že kaša skoro méhka bila, začūje z ednoga kota glás: „Skočim“! Obrné se od péči, gléda vse naokoli. Nikoga ne vidi. Namesto toga znovič čūje: „Jaz skočim!“

Martin se razsrdi i čemerno právi: Vrág si s teбом skoči, ka me briga. Na to samo pred njega spádnetá dve novej brezi tejla. Martin dale meša kašo. Pá se čūje „skočim“. Vej pa samo li hitro skoči, skoči či ščéč kašo jesti.

Kaša se je skōjala, Martin jo देने na sto i gléda svojega gousta, ki je brez rouk i gláve.

Hej pojeb, nika nede z teбом, ár nemaš rouk i ne glavé, tak pa ne boš mogeo jesti kaše.

Zdaj z velkím ropotom spádne gláva, roké i eden dugi vragači rép.

Martin samo gléda i právi: Ešče itak si nej cejli človek, mogoče ti lejko kaj pomorem, nato vzeme nogé i k tejli je postávi, te roké i rép i naslednje pa glavo. Komaj glavo kcoj देने, samo ednok skriči: Hám! I pred njim stoji sam vrág.

Práviš hám, te si pa tak lačen, te pa li hitro sedi k stouli, ár se ovak kaša vōrazhladi, polojno je tvoje polojno pa moje.

Neprávim za to hám, ka bi kašo jo, nego tebé ščém jesti, tebé.

Koga mené, pa si tak nori, te je pa tebi človeče meso bougše kak mlečna kaša, te me samo jej, jaz bom pa kašo jo.

Človek, ne vidiš, ka sem sam vrág pred teбом, zakaj se me ne bojiš?

Zakaj bi se bojo vragá, vejm lūdjé právijo, ka se bojijo samo od strája.

Vrág si misli, na takšega človeka sem ešče tūdi ne naletó, ali čakaj vej ti jaz že pokážem. Nato ednok migne z répom, v koti se odpré stena i tam skoz se kláčijo notri mládi vragiči kak toča.

Martin njim právi, ka se vas pa zagánja telko tū, ne vidite ka nega mesta i skáčete pa cvilite kak miši da máčko med njé pūsti. Potom si doli séde k stoli i začne žmahno trošiti svojo polovico kaše.

Vragiči so strašno nevoło gnali okolik njega, ali on je to vse mérno glédao. Gda se najo, njim देने, no šteri najbolje lačen med vami lahko ide jejt alí vūtro vsi dobite kašo, ár te za vse skōham.

Vragom se je jáko dopadno té dečko, ki se nika ne sága. Lepo so njemi zahválili kašo ali ne živéjo z njov, nego či privoli lahko drži z njimi pri njuvoj večérji. Nato je hípoma pun fine jestvine i pitvine grátao sto, tak ka da je Martin to fino jestvino zagledno je znovič lačen grátao, záto se je ne dao dvakrat ponūjati nego k stoli seo i pošteno začno jesti i piti. Gda so se že najeli i znápili njim tak dobra vola prišla, ka so ešče gori na stoli plésali i Martin pa žnjimi ali gda so nájbóle veséli bili začūjejo ka kokot popevle.

Zdaj pa mi idemo, se oglási prvi vrág, ti pa povej toga gráda gospodi, da si njemi grád rejšo, ár mi več nigdár nesmimo ese pridí.

Že v zorje pride grof i vratár, da poglédnetá kak so vrazgé raztrgali Martina. Ali kak se čūdūjeta, gda zavárata za stolom Martina, na stoli pa puno vina, beloga krūha i pečenjá.

Drági prijátel, právi grof, ti si mi rejšo grád, záto ostani pri meni za brata te vzemem i živo boš kak jaz.

Hvála gospod grof — právi Martin — niti võre duže tū neostānem, idem dale po sveti, rađ bi znao, ka je strāj. Zato je lepo slobod vzeo i se napoto dale.

Kak ide po poti se srēča z ednov ženskov, ki je nesla mleko i drugo vsefelé. Gda do njé pride ga ona oberčé :

Ej dečko, kama tak nāglo, čakaj va šla vküper. Kak tak ideta i si pogučāvleta je Martin zveo od té ženske, da je ona tū z bližne vési i má edno hčér pa ka je dovica, moškoga nega pri hrāmi. Ona je pa zvedla, ka on zato hodi po sveti ár bi rad spozno strāj.

Njej se je dečko dopadno zāto je etak njemi právla: Znāš ka Martin, či bi tí rad spozno strāj jaz tí ga pokāžem. Pokāžem tí pa lí pod tem pogojem, či sí vzemeš mojo hčér.

Martin je v to privolo i zato se obadvā obrnēta na dvorišče té dovice. Kak prideta v kühnjo tam je že hči mela skōjan obid. Gda so se najeli se je dovica pripravlala, ka de krūh pekla. Hčér zazové k sebi, njej nekaj pošepetne, na štero hči vōođide na dvorišče.

Vdovica si vzeme korito i melo, nato právi dečki: Martin, prosim te,

idi vō k stüdenci, tam leži rešeto, prinesi mi jo notri, da presejam melo.

Martin včasik stāne i ide, kak pa prime i zdigne rešeto njemi nikša strašna čarnost zrāven v obráz trejšči na štero Martin z velikim trepetanjom lüči od sébe rešeto i na pomoč zové.

Na velki krič vdovica beži vō z kühnje i ga pita ka njemi jeste da tak trepeče.

On njej právi, da se preveč prestrašo, ár kak je zdigno rešeto, je njemi nikša čarna pošást skočila v obráz.

Ne je pošást bila to, Martin, nego strāj, strāj je bio, njemi právi smehéc vdovica.

No či je to strāj bio, te si jaz morem vzéti tvojo hčér. Či rávno si me znorila, ár prinas takši strāj za vrane zovéjo.

Martin je potom dober postano, več si je ne brodo glavo na kakši norijaj, nego je pripozno, da se z vragmi ešče dá kaj napraviti, liki z strājom, šteromi je imé — punica, nikaj ne.

Notri poslo :

Šebjanič Károl, Šülinci 35.

ŠIFTAR LUDVIK

TVORNICA PERILA

MURSKA SOBOTA

Brzovavi: „Perilo Šiftar“ — Telefon štev. 43.

Surdi.

Ne vörjem ali mogoče je, da jestejo, ki se ešče spominajo na stároga, vsov jálnostjov vónamázanoga Surdija. Bormič cigan Surdi je preveč zaviti bio. Z njim se je zgodilo, ka da so ednok žandarje šli k njemi, ka náj svoje siné pošle na regrutovánje, je pitao örmeštra či tiste túdi náj pošle, ki so na brütivi.

Vragá, tiste nam ne trbej, právi örmešter.

No, te nonč nemam jaz za regrutácijo valon sinü, ár eto je Štefl, té je samo 18 let star, Miškec komaj 15, Ivan 19, Nácl 13 i Gjoško 17 let star, ovi so pa na brütivi.

Žandarje odidejo, jávijo komisiji da cigan Surdi nema sinü telko staroga, da bi mogo idti na regrutovánje.

Komisija gléda na rihtara, rihtar pa na ešküdte. Kak je to mogoče? Idte k plebánuši právi rihtar ednomi ešküditi i ga pitajte či resan so vmrli Surdijovi trijé sinovje, ki bi že dávnok mogli priditi pod regrutácijo.

Za máli čas pride ešküt nazáj i právi, da je Surdiji nieden sin ne mro, istina ka so vsi na brütivi, ár tam šerajo poti.

Samo od sébe se razmi, ka so žandarje za pol vöre vse tri postavili pred komisijo i vsi trijé so bili tauglich, samo stári Surdi je kričo ka je on nej lagao, ka so na brütivi sinovje, gda so njemi pétdvajseti vužigali na zádni tao.

Meli so pa túdi birovyje dosta posla z Surdijom, ár je nej poznao razlike med tvojim-mojim. Edno pár vam tú popišem kak sem je tistoga časa čüo.

Surdija so že duže časa iskali zandarje, ár je že več féle meo na dúšnoj vesti. Gda so ga zgrabili, ga ženéjo pred birova. No, Surdi, ovadi mi samo, kak je bilo z tistim konjom — ga pita birova.

Prosim ji lepo, gospon birova, to se je tak zgodila, ka sam jaz šo v sosedno vés glédat, kak cerkev zidajo. Idem po peškoj poti, samo ednok zaváram, da prek poti leži eden lepi konj. Pridem do njega... i zmislite si, vrajži konj se ni ne geno. Ka bom zdaj, kak naj idem mimo njega?

Dobro, dobro Surdi — právi birova — bole na krátci pove, ne laži vse navkriž.

Bogme gospon birova ne lažem, tak se je zgodilo, kak njim právim. Velkoj nevoli sem bio, ár to sem si mislo, či bom pri glávi šo mimo me vjej, či odzajaj, me brsne, záto sem tak zbrodo vö, da de nájbogše či natihoma prek njega skočim. Tak sem túdi napravo, ali pomislite, gda sem rávno obri njega bio je vrajži konj gori skočo, jaz pa sem se v velikom stráhi zgrabo za gribe da náj doj ne spádnem. Znájó gospon birova, srečo sem meo, ka so gospodje žandarje stavili v határi konja, ár ovak bi me mogoče vrajža mrha vö z sveta odnesla.

No, da si tak nedužen, — právi smehč birova — za to dobiš samo eden mesec, da si lahko té veliki stráh vöpočiněš.

Zdaj pa malo menje laži i povej mi zakoj si vkradno plebánušovogsko? Kak si lahko to včino z svojim dúševnim pastérom i dobročinitelom?

Gosko? Ka je to za stvári, g. birov?

Ne delaj mi se nori Surdi, ti že dobro znás kakša stvár je goska.

G. birov, mogoče tistoga ftiča mislijo kak rdéči klún má?

Ja, ja, stári huncvut, dobro znáš ti, ka za ftiča je goska.

Jaj, jaj, g. birov, da bi jaz vkradno gosko, to je pa li velka láž. To je tak bilo, ka jas preveč velki reumatizem mam v rokáj záto sem šo si nogé močat v mlako, ár prá-vijo, ka té mlake voda je dobra proti reumatizmi. Kak tam sedim i si vórno močam nogé v vodej, opázim, da proti mlaki letij goska-ftič, jaz glédam tam dale, ednok

samo vidim, da ne daleč od méne se pogrozi pod vodo i ščé samovmor napraviti, ár pa jaz dobro srdcé mam sem popadno za njim i sem toga goska-ftiča vópotégno na brejg. Rejšo sem ga.

No, i dale.

Prosim ji, dale ka bi bilo, kak je že návadno. Vido sem da je mokra i drgeče kak v cigáni dúša, sem velki ogenj zakíro i jo dobro posúšo.

Surdi, Surdi, dobro zavito pamet máš, → právi birov — ali zdaj ti jaz li dam príložnost, da boš si lahko premišlávo v aresti, jeli je goska ftič ali pa ftič goska.

Mati.

Večér se približáva,

I tíhota postáne.

Mati pa se naslànja,

Pri posteli te màle.

Zdaj že vsi méрно spijo,

Pa vsem se lejšo senja.

Samo mati bedijo,

Ár màla méra nema.

Betežna nam je naša,

Ta najmlájša i ménša.

Što drúgi, kak mama,

Jo zible i odeva.

Talányi Franc.

Grehi naše dobe,

šteri májo svoj vzrok v pomenkanji hrani i načini življenja, ki je lúdem vsiljeni od denešnjih živlenskih prílik, so krivi tomí, da bi se mogle vkúp postaviti cele legije prerano obstaranih lúdi, od šterih trpi vsakši na kakšem defekti prebavnih organov. Zapeka, nadútnost, neredno delovánje čreva, obolenja žalodca, ledvic, jeter, vranice, žuča i od sečne kisline itd. se opažajo vsigdar teda, kda je že prepozno. Záto je sistematično čiščenje tela velke vážnosti, a nájbole populárna so takzvána izrábljenja n. pr. s „Planinka“-čajom Bahovec, ki se nájraj núca zavolo njegovoga zaneslívoga i prijetnoga delovánja. „Planinka“-čaj Bahovec je právi samo v plombiranih pekateh z napisom proizvajálca: Mr. ph. L. Bahovec, Ljubljana, Kongresni trg. V vsakoj apoteki dobite veliki paket „Planinka“-čája za Din 20—, a polovični paket za Din 12.—

NAZNANILO!

Cenjenemu občinstvu naznanjam, da sem prevzel

manufakturno trgovino

prejšnje tvrdke BRATA ŠIFTAR in HAHN. Na zalogi bom imel v veliki izbiri kakor doslej tudi naprej najnovejše modno blago ter vsakovrstno kratko blago po najnižjih cenah.

Tvorniška zaloga perila!

Prepričajte se in oglejte si zalogo, postregel bom vsakogar zadovoljivo.

Priporoča se

ŠIFTAR KAROL, MURSKA SOBOTA.

Zavarujte se

proti ognji, nesreči, toči, vlomi, starosti, itd. pri zavorovalnom društvu

„CROATIA“

Glavno zavüpnistvo:

ŠIFTAR KAROL, MURSKA SOBOTA

Péska usoda.

Za Bibija so ga zvali. Cotavi, košavi je bio i je tak grdo vōvido, da što ga je zagledno, ga je vsāki brsno. Siromāk je ne znao, ne je razmo, zakoj ga ljudjē bršejo? . . .

Bibi lūblēnc stāre Severove gospodičine, štera je že tak stāra bila, ka je komaj šla. Na obrāzi se njej je koža vgūbé potēgnola i je vōvidla tak, kak njēni pes, obadvā pa kak v prosej stahšilo . . .

Sevrova gospodičina je Bibija na cesti najšla i se z njim spoznala eden večer kak je od sosedov domo šla. Bibi je šo za njov i kakštē ga je nagānjala, on je li za njov šo. Gda do hiše prideta i gospodičina odprē dvēri, Bibi v sobo smūkne. Od toga časa mao je pri Sevrovoj gospodičini ostao.

Prišla je zima. Sevrova gospodičina je za Bibia z svoje edne razčesane janke nikakšo oblejko zašila, da bi siromāka ne bi zēblo, tē gda ga Sevrova gospodičina na špancir ženē.

Ali tē plāšč je v toj krajini, gde je Sevrova stanūvala, cejlo revolucijo napravo. Deca so ga lūčali, šibov bili, kričali i gospodičino psūvali:

Nē Vās je sram psa oblāčiti te, gda tak dosta decē brez srākic jeste?

Sevrova je zopston prāvla:

To sem z edne moje razčesane janke zašila, štera je že tak ne bila za drūgo.

Ednok je eden pojeb Bibiji na rēp stopo. Pes ga je vjo i zdaj je takša nevola prišla, ka so ga malone bujli siromāka.

Bibi je nikak ne mogo razmeti, zakoj se se ljudjē proti njemi obrnoli? Zakaj ga ne trpijo? Da njim je on nigdār nika slaboga ne na-

pravo! . . . Ja, takši so ljudjē; pēsja usoda dosta vōzdržij. Po tom toga je ešče dosta bole rāj meo svojo vertinjo. Edino ona je bila tisti človek, šteri ga je rad meo i njemi je nigdār ne slaboga napravo.

Prišo je trdi mraz, i v tom vrejmeni Sevrova gospodičina ide na špancir z svojim Bibijom, kak na vrāta vō z dvorišča stopi, njej na pamet pride, ka je nekaj v hiši pozābila. Psa privēže za klūko pri vrātaj i se nazāj v hišo obrnē. Za māli čas kak vō pride, Bibija nega nidri — v tom vremenim kak je ona nazāj šla, je pribežao eden pojeb i psa brsne z takšov močjov, ka se remen, za šteroga je bio privēzani, vtrgno ino uco, Bibi se je natelko prestrahšo, da je z celov močjov na cesto i po cesti na plac bežao. V tom časi se rāvno tamtā pela pūc, ki je klantoške pse lovio . . . Bibi naednok samo čūti, da ga nekaj davij i v drūgom megnjenji se že nājde na kolaj med svojimi tovarīši, šteri lajajo i cvilijo, ništerni patulijo, tak da bi odnoreli . . . Vse to je on ne razmo, ne znao, gde je i ka se godij z njim? . . . Od bolečine i od velkoga trūda je probno zaspati . . .

Večer so se kola sprāznile. Bibija so potisnoli v eden hlev i so njemi vrgli nekše čonte. Ne je bio včen tak sirovomi deli, kak se tū z njim godilo. Domā je dobo večerjo z klece, rāvno tak piti . . . Čako je svojo vertinjo. Vōrvo je, da ponjega pride . . . Zakaj bi nej prišla?... Dūšnovest je čisto meo.

Dnēve i dnēve je čako. Ali vse zopstom, vertinje nega, ne je razmo-

kak je to mogoče . . . Zakoj ne pride? . . . Zdaj je že on tudi kavuliti začno, kak ovi drugi njegovi tovariši. Ne je znao kak da bi se psi lahko bránili proti človeštvu, ki tak po pèskom z njimi delajo.

Eden zadvečara pride eden stári gospod z belov kecov, šteri je Bibija pobožao i z milim glásom erčé :

Té máli tü, se mi dopádne . . . Kak bibi to začúje, vüha vkumes popiči i z répom miga sem i tá, veseli se, ka znovič na sloboščino med lüdi pride, gde de pá v človeškoj civilizácii i v sloboščini meo mogočnost živeti, za to de tudi lübo svojega novoga vértá rávno tak, kak svojo prejšnjo zgübleno vertinjo.

Té novi vért je tudi vrejden bio poštvivanjn i lübézni od stráni Bibija . . . Modrijáš, profesor znanstvenoga dela i naprej idoče kulture boriteo je bio. Svoje znanstveno delo je z operacijami na živi psej probe delo. Za operacijo pripravlene pse je štirnájset dni lačne držo za uspešnost svoje probe. Za to svoje delo je dobo zlato medáljio.

Bibi je tak zgübo svoje življenje za naprej idenje človeške kulture na zdravstvenom poli. Vüpanje i poštvivanje do človeškoga roda je obdržo do zádne minute svojega življenja. Ešče te, gda so ga privézali na operácijski stol, je z répom lübéznost migao svojemi vérti.

Tomi velkomi vüpanji se meo zahváli, ka se je z dobrim mišljenjom do človeškoga roda odselo na drugi svet.

Na mamike imé dén.

*Že dugo sem se pripravlao,
Na tvojega iména dén,
Globoko sem premišlávao,
I sem se včio, za té dén.*

*Zdaj pa je že tü! Mamika!
Ka ti zdaj naj srdcá povém?
Ej! . . . moja drága mamika,
Pozábo sem, — dale nevém.*

*Či glij povedati nevém,
Ka sem se včio, ka sem mislo.
Itak srdcá ti to želém,
Ka želiš? Bog ti dáj tisto.*

Talányt Franc

Dobro hišno sredstvo je več vredno, kak jezero dobrih tanáčov!

Hišni fluid „Biljna rosa“, proizvod 100-letne apoteke GEBAUER—Bač, zaistino je najbolše i najbole vösprobano domáče sredstvo za vse i za vsakoga! Zavolo toga prečtite v vašem lastnom Interesi celo stran oglas té stáre i poznáne apoteke v tom kalendariji i zaprosite brezpogojno máli poskúsní glážek hišnoga fluida „Biljna rosa“. Štera se pošle povsem brezpláčno. Potrebno je samo z dopisnicov jo zaprositi.

Močen Janči.

Máli pojeb je bio močen Janči gda je z domi odišo svejt probat Železne črevie si je obio i tak je začno po svejti hoditi i šo je tečas, dokeč je nej prišao na konec svetá Na konci svejta je stála edna mála stára hiša, v toj hiši stanuje stári dedek.

Boug vam dáj dober večér, lepo hčér i hišni mér, — se poklono Močen Janči.

Moj sinček — odgovori stári — rávno sem te sedemdesét i sedem lejt čakao. Dobro ka sem se te pričakao. — Nato v preklíti začne kričati :

Zdaj pa hajda, haj dečki.

Prišao vam je voj peški

Hej, nastáne tákše rogátanje, lárma, cinkanje, pripravlanje, sem i tá bežanje. Človik je mislo, da se celi regiment pripravla.

I glej, što je prišo ?

Prišlo ji je samo pét dečkov. I tej so bili :

Kamenje tere, Drevje skübé, Železo mesi, Vodou pijé i Trampitáš. Čudni dečki so tou, ali záto vsakši dobro razmi svojo meštrijó. I tá meštrijó je :

Kaménje treti i to nájvékše bregovje na práj zmoždžij. Drevje skübé, eden loug tak poskübé, da bi pihnolo. Železo mesi, z málim prstom hiše podéra. Vodopivec má tákšo črvou, kak stou akovov lagev, štero železni obroučje vküper držijo i je mogočen na ednouk celo morje vöspiti. Trompitáš, či v trampöto popijne, na stou kilometrov vsi glühi postánejo, či so si nej vüja zadelali.

Poslušajte deca — erčé dedek. — Ti Janči pa predstavi se, naj znájó tvoje pošteno imé.

Janči na eden stolec skoči, sáblo vöpotégne i vsečé prouti vsém štiri küklam svetá i právi :

Vrtanke, gibance, palatinke, filike.

Francek, Jožek, Miška, Pišta, Vanči.

Što bi bio jaz drügi kak Močen Janči. Nato v roke ségnejo Jančiji i kak voji postánejo njegovi podložniki.

Janči sinek poslušaj me — právi dedek — jaz sem meo dve čeri edno z zlatími vlasámi Zorje, drügo z kmično čarními očmi Noč. Obedve sta se tak lübile, ka sta ešče obedve v ednoj posteli spalé, ali nigdár ne naednok, nego vsigdár samo edna Kak se je edna doli légl, je tá drüga že gor stánola. Zorja je bila svetlost, Noč pa čarna kmica. Lüdjé so lübili obedvej ednáko, ár Zorja je razširjávala svetlost, šterómi se je vsaki radüvo. ár je lahko oprávlao svoje delo. Noč pa je bila kmica, toj so se tüdi radüvali, ár po nápornom deli so trüdni postanoli i v kmici so si spát na počitek vlegli. Živeli smo srečno, dokeč ji je Druno casar ne vkradno. Edno jütro kak je kokot svojo prvo pesem začno popevati, je Zorja začnola odpérati svoje oči i Noč pa zapérati, zdaj v tom vremeni je pokrúo sunce tak, ka je kmica postánola i v toj kmici se je približao njima i tak se njemi je posrečilo vkradnotj mojivi dve zvezdi. Od tistoga vremena mao lüdjé májo nevoló, nigdár méra, ne vnoči, ne vudné, delajo vsigdár i zopstom, blagoslova nega.

Idi ti moj sinek Močen Janči po njé, bodi voj mojemi šeregi, i obládajte Drumo casara pa prinesi domo Zorje i Noč.

Drúgo jutro Močen Janči komandera svojemi regementi i na pot se podàjo proti Drumo casarovej državi Drumo casar kak je zagledno bližajočo nevoló. pred sébe pozové stáro stodevêtdesêtdévêť let staro comprnico i njej zapove, da naj bráni obedvej dekli on pa je s stójezero soldáki šo proti Močen Jančiji, štere je vodo Pálec máli.

Pogledni — právi Drumo casar, bližajo se Kaménje tere, Zelezo mesi i drúgi njihovi továriši.

Nika ne dene — erčé Pálec máli, drúgoga ne trbe v račun vzèti kak samo Močen Jančija. Ovi so vse nika.

Drumo zapove: drevje hitro, hitro kak nájbole gosto zaprite pot se bližajočim. Na edno megenenje grozno močno drevje zapré pot našim prijätelom Ali v drúgoj minuti je Drevje skübec že odstráno celi log Na to Drumo zapove morji, naj se razprestré pred bližajočimi i glej že globoko morje stoji pred njimi. Vodopivec z ednim požéranjom mcrje vöspijé. Zdaj zapove: Bregovi postavte se visiko pred njé, da nedo mogli dale. Ali Kaménje tere z ednov prgiščov razdrobi bregé. Zdaj zapove železobetoni, ali to rávno tak, kak vse ovo, je zdaj železomesec nalehci vničo. Ka

bode, či stójezero vojákov pošle pred njé. Zdaj trompitáš v tom-peto popine z tákšov močjov. da se porúšijo nebésa i se gib-le zemla. Vojácke prestrahšeno bežijo vsaki v svoj kráj tak, da bi je niti z sakom nebi mogo fküper spoloviti.

Štúki, auropláni i tanki.

Sramoto mi naprávi Janči.

Ti drági junák prst máli,

Deželo mi ti obráni

Za to ti plačilo bode.

Da za ženo dobiš Zorje.

Nato prst máli popáadne z bival kože spleteni bič i ga trikrát obri gláve v zráki okoli poženè i tak počí z njim, da se zrák strosi. Ftiči z zraka káp-lejo, divjačina pokorna postáne, junáške moči od strahá trepečejo. prst máli pa vesélo pléše i kriči :

Što je tisti, šteri bi se z menov vüpo vojskovati. naj stopi naprej.

Oh-ho, pomali ti prst máli.

To ti močen Janči právi.

I ga že za brádo popáadne, trikrát okoli gláve zasúče i ga visiko v zrák lüči. Tak visiko, visiko gor med zvezde tá. gde orli gnezde májo Prst máli popáadne ednoga stároga orla i si na njega séde i za edno minuto je že znovič na zemli. Zdaj popáadne močen Jančijovo nogo i Jančija zasúče okolik sébe pa

Dobra stára vrejmena so minoula! Svejt se je v zádnejem stoletji iz zdravil ešče itak má! Prosimo Vás, da prečtète v Vašem lástnom interesi v tom kalendariji vsebino oglása od právoga manastírskoga balzama **100-letne Apo-teke Gebauer, Bač**, šteri se kak prva pomoč pri hasnovitosti i kak hišno sredstvo nájplemenitejše vrste ne more zadosta priporočati! Naroučíte ga tüdi Vi

tak ga v zrâk lûči. da Janči do mejsca letij. Mejsce je samo polojno, tû se za krajec zgrâbi z ednov rokov i tak visij na mejseci, zdaj njemi na pomoč pride Sokol, šteri se ponûdi. da se naj na njega sêde i ga on nazâj odnesé na zemlo.

Močen Janči se Sokoli lepo zahvâli, ka ga je na zemlo odneso, v drugom megnjeni popâdne edno železno štango, z šterov nesmileno začne klestiti Prst mâli, tak kak oča vâs z leskovov šibov večkrât klestijo, deca moja.

Znoviç se začneta metati, gdé eden ovoga tak vrže, da se do kolena v zemlo pogrozita. Kak se njeva tak meçeta i bijeta, obri njeva letita dvâ ftiçã, šteriva si etak zguçâvleta :

Gléj, gléj, kak noriva sta teva Junâka, ka eden ovoga lûçã, bije i se mantrâta té, gda Drumo casar dá kovati železno okovje, v štero misli obâ teva Junâka zaklenoti, gda ta že obâ trûdniva, âr tè njeva že lahko obvlâda.

Hop! — skriçij Močen Jançi — çuješ to, Prts mâli ?

Çujem, çujem !

Bodiva si prijâtela, me razmiš... Midvâ sva se nigdâr ne svadila, zakoj bi se mantrala ? I nazâdnje, — si çio oniva dvâ ftiçã — ka nâj çãka !

Na to si v rokè sâgneta, eden ovoga obinéta i sta si prijâtela postanola. Zdaj ideta obadvâ v grâd Drumo casari, gde sta

resan najšla ono železje, od šteroga sta si tistiva dvâ ftiçã zguçâvala.

Istina je bila, ka sta njeva od ftiçov çûla.

Obadvâ zgrâbita Drumo casara i ga zaprêta v edno hišo, potem poiščeta onivi dve dekli — Zorjo i Noç.

Prst mâli i Močen Jançi naprežêta dveje dveleti stare žerbici v eden hintov, vsi štirje si vsêdejo notri i se pelajo domo k dedeki.

Prst mâli i Močen Jançi sta si najbogšiva prijâtela postanola i obâ sta tam ostala pri dedeki z Zorjov i Noçjov

MAJER ŠTEVAN

krojaç (sabol) i trgovec z gotovimi oblekami za moške

v Murski Soboti

Radgonska c. št. 2.

Mâ v zalogi vsakše vrste moške

gotove obleke

z cajga i štofa, male obleke za deco, vsakše vrste kape (hoube) po najnišioj ceni.

Sprejmejo se vsakovrstne obleke tûdi po želji na mero !
Stara firma! Solidna postrežba!

Istotam

AUTOTAKSA

Vozi vsak čas in vsako smer !
Zaprti auto! Solidne cene !

Dva doktora.

Prve dni septembra je strašna vročina.

Jesensko sonce z obilnov vročinov segreva obri zemle plavajoči zrak.

Ludje se pod drevjem v senci ali pa v hišaj hladijo.

Pri sodnikovi kak navadno vsaki den, so tudi dnes vkuper: dva doktora i krlevski notaroš, šteri se kartajo po obedi tečas, dokeč nejdje v svoje urade.

Vora je frtao na tri. Zdaj se zdigne notar, gori stane i pravi:

— Jaz iti morem.

Hišni gospodar eše ednok natoči vse štiri kupice i pravi:

— Prijatelje spraznim kupice, ar bi škoda bilo to zlato kaplico v kupicaj pustiti.

Vsakiš primle svojo kupico i pijejo eden ovomi na zdravje.

Nato najprvle odide notar, malo za njim pa zdravnika.

Sodnik, hišni gospodar, ostane v hiši i si eše edno kupico natoči. Tak je literški glaž bio prazen. Na stouli ležijo razlučane karte i kupice. Sodnika mantra vročina, primle natočeno kupico i jo sprazni, tak da bi si s tem vročino potišao . . .

Sodnikova gospa pride v hišo i najde moža na poudi ležati. Žena skričij, na štero notri pribelijo sobarica i dva hlapca, šteri so sodnika gori zdignoli i ga položili v postelo, sobarica nato pošle po oba zdravnika.

Sodnik je na tihoma grgrao na posteli; žena pa je med tem obleko žnjega potegnola, nato pa v hišo stoupita zdravnika.

Te mladi včas i posteli stoupi i začne preiskavati, za njim stoupi te stari i gleda na premetavajočega sodnika. Žena tudi stoupi za njima i z prebledjenim obrazom gleda i posluša doktora.

Mladi zdigne oči na staroga, te z glavov kima, da naj tiho bode i se obrne k ženi:

— Pavlovo stanje je nevarno ali zato se ne zosagajte.

Ženski joč vujde i glasno tuli. Stari zdravnik primle žensko za roko i jo v drugo hišo potegne. Tu njemi vkuper spadne i omedlej. Kak jo gori zmaca, jo prisili, da gori stane.

— Tiho bojte i esi gledajte — se zdere na žensko.

Ženska ga prestrašeno pogledne, tak da bi pitati štela: Ka ščete z menov i eše nekaj . . .

Ka želite povedati? — jo pita zdravnik z prijateljskim glasom.

Ženska v joči začne gučati na polojno povejdane reči pregrizne . . . sram jo je, ali vseedno z šepetajočim glasom erče:

— Ne sva bila oženjeniva.

Zdravnik zdigne glavo, stisne vusta i skluma: Že razmim! . . . Pred sebov vidi te negotove razmere. . . Petnajst let vkuper življenje. . . nevgasnjeno lubezen. . . privajeno razmerje. . . mož je bio brez skrbi, žena ne zadosta energična proti moži. . . i po lejta pa je oba sram bilo na svetlo prinesti. . . sram njiva je bilo, ka bi v cerkev šla k zdavanji i tak je ostala njiva lubezen brez zakona.

Ali ta nagla smrt de se strašno maščuvala proti toj nemarnosti. Njegova rodbina jo zdaj z decov vred od tec vovrže i ona poleg toga bogastva, štero mata zdaj, po njegovej smrti z decov vred na cesto v siromaštvo pride.

Mladi zdravnik z betežnikove sobe v ono sobo stopi, gde sta stari zdravnik i gospa bila i erče:

— Za deset minut de katastrofa.

— Ej kabi — ga odvrne stari i njemi erče: da naj ostane pri betežniki, on sam pa k stouli stopi, iz žepke vzeme falajček papera i nekaj na njega napiše, ga vkuper vloži i z sobaricov ga k notari pošle.

— Vi milostiva pa ostante v toj sobi i ne pustite nikoga notri zvun notara. On sam pa v betežnikovo sobo ide, k oknam stopi i feranko doli pastij, tak da je kmlica v sobi.

Mladi zdravnik ga je nezadovolno

pogledno i ga šteo pitati, zakaj pišča dolj féranke. Ali te stári ga je prehitó.

Včasí pride notár. Zdao njeva bo.

Mládi zdravnik samo gléda. Te stári pokáže na vmérajóčega.

On mi je pred pár dnévaj povedo, da šče mater svoje decé na smrtnoj posteli vzéti v zákon. Svojo ženo z šterov sta ešče nej zdániva.

Mládi zdravnik je šteo nika praviti ali si premislo i je samo z pléčami migno — na to pa ercé :

Nede živo niti dvej minuti, či nebi bila kmica v sobi bi vidli . . .

Stári zdravnik z trdim glásom ercé: Tečas de živo !

Prosim stopite bliže i njemi prostor napravo do betežnika — z radovednostjov, ka de delo ?

Mládi se nagne obri vmérajóčega i prestráhšeno právi : Konec !

Stári zdravnik strosi glavo.

Vmro je, ponovi te mládi.

Ne je, odvrne te stári.

Vmro je, ponovi te mládi i proti okni šče iti, da bi féranke gori potégno, da náj vidi te stári doktor.

Ne je vmro — ercé te stári i miva bodeva svedoka pri zdávjanj.

Mládi se razburkano šteo upreti ali stári zdravnik ga je z rokov stisno i ga na stolec posádo.

Miva bodeva svedoka - si me razmo ?

Mládi razburkano skoči gori, se šče proti postaviti ali stári njemi je v oči pogledno zapovedajóčim mrzlim poglédom. Mládi ga je glédo kak vuk i batrívno se šteo proti postaviti, pol minute je trpela tá tiha bitka, velika bitka . . . — po šteroj se je te mládi prekdao. Jaz ne . . .

Dale je ne mogo gučati, po toj pol minuti tiho glédajóči bitki se vdao i si vséde na stolec. Tádi stári se je dolj vsedo. V sobi je postanola mrtva tišina. V kmičnoj sobi poleg mrtveca sta sedela méрно obadvá zdravnika.

Čákata notára. Tak se njima vidi, kak da bi že vóre i vóre dugo sedela i čakala. Nikše rogátanje se čuje v sosednoj sobi. Stári stáne i odpré dverí sosedne sobe. Notár je prišo. Stári doktor njemi proti ide.

Dráži naš prijátel, Pavel mi je povedo svoje zelenje, da šče vzéti mater svoje decé za ženo. I ár je njegovo stánje v nevarnosti, te prosim, da to ženidno ceremónijo hitro opráviš.

Ženska si prestráhšeno globoko zdehne. Stári doktor jo primle za roko i jo v drúgo sobo odpela, rávnotak notára, šteromi stolec ponúdi.

Kmica je, šepeče notár.

Stári doktor stopi k okni i féranko

malo gorpotégne, tak ka samo stol dobi svetlombo, gde de se pisalo tisto, ka de potrebno. Notár grozno gléda proti posteli, doktor njemi na pléča dne roko i ga potróšta, da vsevrédi.

Si presvedočeni ?

Presvedočeni sem — njemi trdoglásno odvrne i globoko notári vu oči poglédne, kak da bi šteo povedati, da se li náj pašči, ár je vsáka minuta predrága. Notár vkloni glavo i začne hitro gučati:

Jeli lahko povejta, da med vama nega nikšega zákonskega zadržánja ?

Ženska nerazmeto gléda. Doktor stopi knjej i jo strosi tak da bi jo z sua mislo prebúdti.

— Dajte odgovor „ja“.

Nadale citera zákonske paragrafe na stol piščenov glavov.

Stári doktor k posteli stopi.

Notár tihoma pita :

— Vi gospod Tinta Pavel ščéte vzéti navzočo Pik Marijo za ženo ? Odpóstele se je čulo tihi šepetajóči glás „ja“. Notár se je náglo v grozi obrno k ženski i pita: Jeli povejete ? . . .

— „ja“ šepeče ženska.

Notár ešče nikaj mrmrá z knjig, nato pa právi: Prosim gospoda svedoka, da podpíšeta.

Obadvá doktora, kak svedoka podpíšeta, potom stári doktor se zahválí notári i právi:

— Gospod notár i mllostiva, prosim da stopita v drúgo sobo, miva se pa potrudíva, mogoče se nama posreči . . .

Notár je odskočo. Ženska pa z glasnobijajóčim srcem puna radosti i žalosti je na tihoma zapústila to srečno i nesrečno sobo. V sobi sta ostanola obadvá doktora. Stári je sedo, te mládi pa od groze v kot stopi.

Soba je bila tiha i kmična. Minute so pa tak duge bílé, kak vóre. Mládi je to stánje ne mogo zdržati i ercé:

— Idem !

Stári njemi z glavov kima, ka lejko. Mládi doktor zapústilj sobo. Te stári pa nadale sedi, sedi méрно i gléda mrtveca i nekaj globoko premišláva za pol vóre stáne i vó ide v drúgo sobo gdé je bila novo oženjena dovica. Od té minute naprej, kak je stári zapústo sobo betežnika, je Tinta Pavlova dovica postánola. Ár kak je doktor v drúgo sobo stopo, je povedao :

— Mrou je !

Ženska nesmileno na glás jouče, Stári doktor njej nika právi i jo poboža, potom pa vó na dvorišče ide gdé od vročine jesenske rože v septemberskom sunci zevajo.

V tórmí vóra tri bije popoldnévi.

Rob votline.

I.

Strašna so se zgājala za zaprejtimi dverami delavne sobe Pedro del Medoka.

Medoka je pri pisárnom stoli stao, na obrázi se njemi je zverinska divjost grozila, z ouči so hūdi bliski sekali. Vu rokaj je korbáč držo.

— Spuniš ka sem ti zapovedo !

— Nej!

— Zapústiš Gardion Roberta!

— Nej!

— K mouži boš šla k Wallham lordi!

— Nej!

— Pazi se! Ne trpim proutistanjé. To moreš včinití ka jas zapovem!

— Nej!

— Ne bojiš se me? Ne bojiš se korbáča?

— Nej, pa nej!

Za dverami stojéča deklina je z vkúpstišnjenimi zobmi, batrivno proti stánola očé sirovoj sili. Njé bejli obráz je ešče bole blejdi postano od razburjenosti. Vústnice so njej trpetale. Roké v pestnice stíšnjenje, se je z cejlov močjov borila, naj ne vdári vō z njé ta velka britkost, štera njej je napunila celo srcé. Čelo se njej je zgrbalo i te lejpe kmične oči so z mržnjov glédale vu divji obráz, toga pred njov stojéčega človeka.

Na náglo se je strosila. Na šinje-ki i po prsaj njej vdiljeksvečé vdárec korbáča. Vu prvaj sašenosti si je roké pred oči zdignola, se bránivši. Korbáč je pa dale poko ponjej, gde jo je samo doségno. Vu obráz njej je vdaro, med lejpe čarne vlasé se je smeo, na krvávo njej se vsejko bejli šinjek i roké.

Klára je zacvilila. Korbáča vdárcov ostra bolečina njej je odprla zdaj pout vsaj britkosti srcá, štera

kak bister potouček je vdárjala vō z njé:

— Zverina si! Nej oča! Razbojnik! Nevolen razbojnik! Nej, ne bom ti rob! Ne dam se odati za tvojo volo! Mrzim te! Kak gnūsno kačo! Mrzim te! Mater si mi tūdi v grob sūno z tvojov hūdobov, ali jas ne bom nasledūvala materé žalostno példo! . . . Bij me, či ti je vola! Nikaj ne doségneš z tém! Mantráj me, gladūj me! Žé sem se privádila. Vse sam se žé navčila . . . ali na dale ne bom trpejla . . .

— Ne boš tiho? Edno rejč naj več ne čujem! — kriči del Medoka z toupim glásom i ešče bole stisne korbáč.

— Nej! Ne bom tiho! Vōpovém! Naj čujejo tvoji ljudjé, naj vsakši čuje! Zverina si! Strašna zverina! I ne bom bougala tvojim gnūsničim želejnjam! Nej, pa nej, pa nej!

— Bomo žé vidli — muvi na toupou del Medoka i nadale bije to deklino.

Klára nanáglí zgrábi za bič i ga močno drží.

— Zadosta je! — cvili zvōn sébe od bolečin i razburjenosti. — Rájši vmerjém kak bi pa nadale to trpejla!

Del Medoka je sam žé trūden gráto od bitja.

— Marš vu kámro! — kriči z nesmilénim glásom. — Tečas ostáneš tam na krūhi i vodej, dokač ne spuniš mojo zapoved . . . Zadosta časa bos si mejla premišlávati!

Zdaj zgrábi to deklino i jo k med oknom i dverami bodoučoj stejni stisne. Zaman se je bránila. Na pritisk so se na stejni edne skrivne dveri odprle i Klára je vu edno tesno, vousko lūknjo spádnola, z štere rešiti se brezi očé dovo-

lenja nigdár nebi mogla. Na toj lůknji je nej bilo okna, nočna kmica jo je vzela okoli.

Ta zmantrána, nesrečna deklina je cáglo kričala i cvilila, ali zvŏn toga hůdoga, divjega očé je njé glás nej čůo nišče. Od toga pa — tou je dobro znála — nemre čakati ni pomilůvanja, ni smilenosti. Nepopisana britkost njej je obišla důšo. Jezero misli i občůtejnjá vihér njej je mantrao srcé njéno. Zvŏn sébe je zvála imé Roberta ponouvu no na pomouč.

— Ja, či bi Robert znao! Či bi njemi po kakšojštěč priliki na znánje lahko dála! Ali kak? . . . I samo od njega lahko čáka pomouč. Samo Gardio Robert bi prouti stano vsem peklenským vragom za njou!...

Vu toj kmičnoj lůknji, vsega trpljenja i cáglŏsti pekli njej je tak velikí postano Gardio Robert málar, kak da bi toplouča bátrivajouče zvezde sijala skouz te čarne kmice, štera njej je obvezla srcé i důšo.

Žé edno leto ka se lůbita. Žé edno leto ka se bori z groznim očom za svojo lůbézen, ki od siromáka málara Gardio Roberta niti čůti nešče. Na bogátoga zeta si je želó, ki bi ga vŏzmogo z velkoga dugá, v šteroga se je zapleo i bi ga za blájženoga včino. Te grozen očá je nej lůbo vu svojem žitki nika drůgo kak pejnez. Pejnez njemi je bio Bog, lůbézen, bolvan.

Veliká skoupost ga je vedno na vékše špekulácie nadigávala, naj si zadovoli velikí žéj za pejnezom. Vu škéri je nej prebéro! Velike bajcarske podjěta je meo vu Argentini, ali na skrivomá je robsluge tůdi kůpůvao, odávao, kšeftao z njimi. Skrivne zvéze je držo z trgovci, ki so deklina tržili, z opium šmuglari. Razmo je, naj te zamorce vŏponůca na délo do zádne mouči naj vŏzprejšá z njih to slejdnjo kaplo krvi.

Bejli i čarni lůdjé so se ednáko

bojali od njega. Vsakši ga je za nezmérno bogátoga mislo . . . Samo on sam je znao, ka je velike zgůbičke meo na švércarskom blági, ka edno bajco njemi je morská voda poničila, drůga se je pa od zemlepotresa vkůpersůhnola . . . Špekulácie na borzi so se z velikimi zgůbički končale . . . Ka od vkůpsprávenoga bogástva z slejdnji ostanki živé samo . . . i ka z pejnezom vréd njemi žitek tůdi vesne! Ár del Pedro Medoka je nej mogo brezi pezeza živeti . . . Či vse zgůbi, za njim tůdi on na níkoj pride! Nači nemre živeti! Samo z pejnezi! Z dosta pejnezom! Njemi je pejnez telko, kak drůgomi kokain, morfium ali opium! . . . Žitekávajouči čémér! . . . Blájženstvo, opájajouče poželejnjé, žéje vtišávajouča vretina, cil, božanstvo. I on je živeti šteo. Rávno tak je viso na pejnezi, kak je tretetao za žitek.

Klára z mržnjov mislila na Wallham lorda, koga njej je očá odébro. Sůhi, louši, půklavi stárec je bio. Oči so njemi dostakrát moutno glédale vu dalino, obráz njemi je zmantráni bio, z ouči se je grozen trák svetlio, včási se je pa divje poželejnjé svetlilo z njih, štera je obišla cejlo bivost. Cejli človek je na grob, škrinjo, smrt spominao.

— Mrejtí, mrejtí bi bilou nájbougše! — geči vu zápori ta nesrečna deklina.

Ali vu toj groznoj samoči niti se je smrt nej štela k njej približati. Skrivnosti del Medoka hiže je zvŏn njega nej pozno nišče.

Ta hiža se je za navádnó letovišćnico kázala. K velkoj pečini je bila zazidána i ti vnougi podzemelski preklati i hodniki, šteri so vu skrivne votline pelali, gde se je nišče nej mogo vŏspoutiti, z šteri vnougi je nej bilo níkše vŏpouti, so nezmérno mouč darůvali toj malo kázajoučoj zidini.

Ki so jo zidali, so žé dávno mrli. Malo lüdi je delalo na njej . . . i vsi so na porob spadnoli ednoj strašnoj eksploziji, štero bi vu pečino mogli napraviti. Del Medoka je bár tak pripovedávo katastrofo dokončanja svoje hiže.

Hižno delo je nikši indian vršo. Medoka je dobro razmo k tomí, naj v med svojimi podložniki, či bár spoštüvanje nej, dônok naj grozno bojazen obüdi. Nej je milüvo korbáča. Držina se je navčila poslühšati, delati i kak robi slüžiti. Nišče je nej pito nika, nišče si je nej vüpo dovoliti, ka bi se nad kém čüdüvao, ali kaj pitati vüpao.

Komi bi prišlo na pamet, ka bi se čüdüvao nad tem, ka je Kláre nej bilou pri obedí, ka njej je postela nedoteknjena bila v gojčno, ka je preminola, kak da bi jo zemla požrla?

Vu hiži del Medoke je nišče nej meo pravico na pamet vzéti kaj, zvön toga, ka se njemi je samo zapovedalo.

II.

Gardio málar je od radosti svetléčimi očmi čtéo žé vendar ob desetím edno krátko pismo :

„Rad bi bio, či bi vütro večér vöprišli vu Medoka villo. Nikaj váznoga Vam mam praviti. Či bi me ešče nej najšli domá, vsakše formo me počákajte, za volo Vašega interesa.“

Pedro del Medoka.

Te nájbole lübeznive reči bi komaj pobüdile vékšo radost v tom málari kak ete. Del Medoka, te nesmileni gizdávi bogátec si je vendar premislo . . . Kláre angelskoj dobroti se je posrečilo zméhčiti njegoví trdo srcé. Roberta fantázija si je cejlo paradížomsko bláženstvo namálala pred sébe, na štero je z toga pisma grabo vüpanje.

Tam se je vido vu Medoka ville krasnom püngradi, kak z Klárov se šéče med korinami i cvetěčom grmovji, gde v gorěčoj lübézni računata na te blážene dni bodočnosti.

Da bi samo hitrej šo čas!

Z delom je posküso čas si kráti, ali delo njemi je nej šlo izpod roké. Ka štěč je začno, povsédi je samo Kláre obráz vido pred sebo. Klára! Povsud i vu vsakšem samo ta bejluga obráza, čarni vlási, miloga pogléda španjolska deklina. Robert je nigdár nej mislo od sébe, ka bi tak globoko znao lübiti.

— Gvüšno, ka te vnoge zaprejke i oče nesmileno protivništvo je zbičüvalo do nezmerjenosti plamén njegove lübézni! — si je premišlávao večkrát.

Zaman se je boro mejsece dugo proti tomí občütenji, rešiti se ga je nej mogo. Klára je vedno vékše mesto zavzela vu srci njegovom. Ka ga je vleklo k njej? Nej samo lepota, či bár oči so se njemi večkrát počinole na njé lejpom zrásti... Ali kelko lejpi toplokrvni deklin jeste v Argentiniji! . . . Prejk lepote ga je nikša nepoznána mouč vlekla k Klári. Dekline poslühšanje. Za žalostnimi očami bodoči skriven düševni svejt i mišlenja, od šteroga si je samo somno lahko . . . ali od šteroga je Klára nigdár nikaj ne ovádila.

Ne je znao zakaj, ali ta deklina se njemi je strašno milila. Bilo je nikaj vu njej, štero si je nej znao raztolmačiti . . . Zakaj se njemi je toga zmožnoga Medoka hči milila? je občüto kakšo skrivnost za njov? Velika, nejma trpljenja? . . . Z močjov dolivtišano znotrašnje zburkanje? . . .

Kak bi rad prédro to tišino! Té nazájzadržáné občütenja na svetlost prineso, na žitek pobüdo vu ognji njega nezmerne lübézni. Sen, volo,

ČE TI JE VZROK ZNĀNI, NE BOŠ DUGO BETEŽEN!

Tou je glavno pravilo zdravilne umetnosti, tomi pa se pridruži pregovor: „Če beteg se pojavi, pitaj najprvle, ka žaloudec pravi“, ar kak svedočijo jezero lejtina opazovanja, je žaloudec največkrat izhodišče tudi takših betežnih pojavov, ki so za nevedouče oko viditi brez vsakih zvěz z žaloudcom.

Končno pa ne more biti vsakši povučen od nastanka vseh betegov i tak neme vsakši znati, da nastanejo n. pr. tudi mozoli i vnuoge druge kožne bolezni zavolo pomenklivoga delovanja žaloudca i črevá, prav tak kak májo nasprotni pojávi: hujčanje, debelenje itd., skoro vsikdár vzrok v nerednom delovanji prebavnih orgánov.

Tudi **nerédno kroženje krvi**, ki povzroča teliko obolenj, se skoro vsikdár nanáša betežen žaloudec i črevá, tak tudi **bledavost, slabost, slabokrvnost, nervoznost, nespečnost, preráno obstaranje, tegobe v letnom premenjavanji, tegobe menstruacije, ženski betegi** itd., ar vse tou je v zvézi z krvjou, **krv pa je življenje**. Samo zdrav žaloudec i zdravi prebavni orgáni lejko pretáčejo i ženéjo zdravo krv po tejlí.

Tudi **povapnenje žil i starostna odnemoglost** máta svoj vzrok v po-

menklivom kroženji krvi. Zavolo toga je dužnost betežnih kak tudi zdravih, stárh i mládih, čistiti prebavne orgáne tak, kak se more čistiti vsakši mašin, či ščéte, ka vam rédno delúje.

I či nastoupijo moutnje kak: **pomenkanje apetita, beli jezik, slab okús, slab dúh iz vúst, nerazpoloženje, kolcanje, zgága, glavobol, zláta žila, hipna slabost, motnje v jetraj, vranici i ledvicaj, slabo čiščenje ali celo zaprtje**, potom nikdár ne čakajte, nego telo dobro prečistite z priznánim narávnim sredstvom „**PLANINKA**“ čajom Bahovec, šteri je sestávleni navéksé iz najboukših planinskih zdravilnih zelišč.

Zahtevajte pa v apotekaj edino „**PLANINKA**“ čaj Bahovec, se ne odáva odprejto, nego samo v zaprejtih i plomberanih paketaj po Din 20.— veliki paket, a Din 12.— polovični paket i z napisom izdelovalca:

Apoteka MR. B A H O V E C, Ljubljana.

Reg. br. 1349/32

Zaščitni žlg:

moč, delazmožnost, mišljenje je že dávno zgūbo vu zamanski želenjaj. Rad bi vujšo že dostakrát od zacomprane moči te deklina, ali nej je meo moči za to.

I zdaj je tū odkūplenjé. Nemre se dvojiti v njem. Vejm zakaj bi ga zvao Pedro del Medoka, či nej záto ka njemi naznánje ščé dati, da si je nači zmislo? Medoka zaman ne pozové k sebi nikoga i rejdkí so oni srečni lūdjé, ki k njemi pozvájne dobijo.

Ponovno je naprej vzéo to pismo i ga je čtéo. Za svejta kinča nebi ga dao vō z roké. Cejli dén je vu samoči tápotrošo. Ne je šo med lūdstvo. Zdaj samo na Kláro smej misliti. Samo z njov si zgučávati vu misli . . . do vūtro večéra! . . .

Z nepopisano blájženimi občūtenji je seo vu auto, gda je ta tak težko čakana vōra vdárla. Nepotrplivo je silo šofera zakaj ne vozi hitrej, naj kak nájhitrejše doségne svoj cil. Dobra pot se je hitro odtrgnola i auto je zdaj že žmetno plezo po vouski polski potáj naprej, med grmovjem i kre bistri potokov. Končno je dōnok tam postano pred vrátami Medoka ville. Vō je pláčo šofera i srcé njemi je glasno bilo, kak je prejkstopo prag tí velki hrastoví vrát.

Tone i Mayenta, dvá indijanskiva slūžabnika sta ga ozurno sprejéla. Nikši težki, zadūšéči lūft njemi je seo na prsí kak je vu predsobo stopo.

— Don Pedro del Medoka je domá? — pita te slugé.

— Nej je domá! — erčéta obadvá naednok.

— I Donna Klára?

— Nej je domá!

Robert se je neprijétno počūto. Njega velka radost se je zdaj na nerazmeti stráh obrnola . . . Zakaj njemi Klára nej proti prišla? . . . Či žé oča kakšo delo má, ona bi

lehko domá ostánoła i čakala na svojega zaročenca!

Nej samo vkanenjé nego nikša nerazmeta bojazen ga je zavzéla. Globoko zdehnovši se je napoto vu sobo, štere dverí je Mayeta odpro pred njim.

— Tū čakati! Don Gardio! Čakati! . . . Don Medoko čakati! Eti!

Róbert je z glavov kivo. Sluga je vōodišo.

Vu prosto posprávljeno sobo je prišo. Pri stejni je divan bio, pred njim malí stol, štirje slanjalní stolci. Stené so prázne bilé. Ni eden kej se je ne vido.

Róbert je čako. Strašno dugo je čako. I vedno bole nepotrplivo. Na vōro si je pogledno. Že je desét minola. Del Medoka se je izda nej zgláso. Vūnej je obláčna, kmična noč bila. Zaman je šo k okni, nej je vido nika. Strašna stáva. Nej se je mogo rešiti misli, ka so ga v skopec zčalilí. Tak se je počūto kak da bi v vozi bio. Pa so dverí nej bilé zaprejte. Večkrát jih je odpro, da bi po kmičnom preklati malo okolipogledno, ali za gosta se je počūto v tūhinskoj hiži i poštenjé njemi je nej dopūstilo, ka bi poslūhšo, špionejro okoli tam, gde ga za gosta spremljejo.

Do polnoči se je ešče nikak goridržo, ali po tem ga je nemirovnost i razburjenost obrtūdila. Sen ga je obládo. Nej se je mogo goridržati. Tak oblečeni si je tálégo na diván i roké si je pod glavou djao.

Tak se je zosagao, ka je na glás goriskričo . . .

III.

Lord Wallham je kroničen ópiumist bio. Toj náklonosti je žé v Angliji začno slūžiti, ali da je tam na vnoge zaprejke najšo, za voło šteri njemi je težko bilo vōzadovoliti to grejšno poželenje i da se je

tam ešče nej natelko skváro, ka bi nej občúto on sram, z šterim si je imé oskruno i šteroga je skrivati mogo pred svoji prijáтели i poznančí, ali da se je rešiti túdi nej mogo od náklonosti vživanja ópiuma, je rájši slobod vzéo od svoje domovine i se odselo vu daleč tühino, naj prek morja nájde kakši kotiček, gde si lahko vžadovoli poželenja i vu nepoznánosti živoči se njemi naj nede trbelo skrivati pred drúgimi.

Z velkoga bogástva je lahko trošo kak se njemi je vidlo. Prehodo je cejlo Severno Ameriko i te je v južno odišo. Z del Medokom se je na hajovi v Valparaiso spozno.

Vu šesta vsakšoj vragometiji sebé dobro vžpoznajoči španjol je z ostrimi očmi hitro spozno vu lordi on porob, šteri njegovomi cili najbole paso, i koga je za svoj hasek dobro lahko vžponúco. Slučáj njemi je túdi na roko hodo. Lordi je sfalio ópium na hajovi, i tá strašna náklonost, štera ga je že sploy vküpstrela, ga je popolnoma v roké Medoka dála. Te vküpspotrejtí človek se na novo moč obúdo, motne oči se gorrazsvetlile, gda njemi je Medoka diskretno ali tém bole po osolenoj cejni goriponúdo svojo pomoč i njemi je dao nikeliko z ópiuma, šteroga je vedno z sehom noso.

Wallham lord je hitro v svoj kabin odišo i Medoka je najšo priliko, naj ga skoz ključove luknje pázi ka čini.

Drúgomi bi se grsnolo ono videnje, kak se je te lord tádao vu náklono vživanje ópiuma, ali Medoka se je lúšno veselío. I dokeč se je lord Wallham ponovno vrgo vu vživanje opiuma, z trepetajočim tejlom, na červo vrženi pobéro gori z téla vsakšo dolispádnjeno zrnico toga čeméra, se vu Medoke glávi peklenski plán pobúdo: tá človeča razvalina, z sébe vžslečena zverina de krasen mož za njegovo hčér.

— Dugo ga že tak nede neso! Réдно bom njemi lifro ópium. Nedopústim, ka bi z drúgim iméo zvézo. Drovne zádavke bom jas pobéro gori z njegove vřednosti . . . i té to drúgo túdi na méne ostáne! To je rávno v najbogšem časi prišlo! . . . Tak si je premišlávo te pejnze lačen Medoka.

Od te vóre kak tutor je pazo na Wallham lorda. On njemi je poisko v Valparaisoi stanovánje, z svojimi zavúpnimi lúdmí ga je okolivzéo. Réдно je bio obveščeni od lorda vsakšega stopája. Dostakrát, samo za volo lastivnoga vesélja ga je nanikoj zmantrao, da njemi je od časa do časa odtégno ópium, samo záto naj on vživa v mantránji toga nigda zmožnoga, i gizdávoga aristokrata i ga naj ponízi.

Lord njemi je vsakše želenje lakovno spuno, naj samo do ópiuma pride. Včási se njemi je moło kak dejte. Medoka je strašne peneze djao v žepko od lorda.

Ali hčéri ženitev je nikak nej mogo vküperskovati. Vsa sila njemi je odpovedala nad Kláre protivnostjov. Zaman jo je bio, gládúvo, po dni dugo zápro vu kmično luknjo, gde jo je pri súhom krúhi i vodej držo, nad zmantránov deklinov je nej doségno cila. Klára ga je nej bogala.

Medoka je tak mislo, či njej ednok vzeme vüpanje, ka nigdár nede Róberta žena, se že spokorij i spuni njegovo zapoved. Nevola ga je že túdi silila. One šume, štere je od lorda vžsprešo, so se za mále posvedočile proti onim zgübičkam, ka je na nesrečni špekulacijaj odišlo. Tú je včiniti trbelo. I Medoka je nej bio človek odlášanja. Gardio Róberta z poti more spraviti. Končibár za gvúšen čas . . . I ga je odpravo.

Na drügo ütro, po obiski Roberta je smehëci odpro dveri Kläre skrivnoga zápora.

— Lehko vöprideš! — erëcë.

Klára se je zmantráno priklátíla vö na svetel dén. Blejdi obráz njej je méren ostano ešče te tüdi, gda jo je oča špoto i krejgo. Ne je odgovorila. Vu dalíno glédajočimi očmi je ne štela nika na pamet vzéti, tak da bí njej za vse níkša briga nej bíla. Ne čüje, ne vídi nika. Samo se je te strosila, gda je Róberta imé čüjla vöpovedati.

— Gardío je odpotüvo z Espranze! Nikomi je nej povedo kama! . . . Nej šteo, naj ga nadale pregánjaš z tvojov lübéznostjov . . . Te héréšen junák! — dene kcoj špotlivo. — Tak ti trbej! V špoti sí ostánola! Poslühnola bí moj dober tanáč! . . . Róbert te je odvrgo od sebe! Vö ti je dao pot!

Klára je oči na toga strašnoga človeka zdignola.

— Nej je istina! — erëcë na tihoma ali gvüšno.

Medoka se je gorzasmeho.

— Hah! Ka je ne istina? . . . Dopústim ti ka vütro lehko zvedávaš za njim! . . . Odišo je. Ne te je držo za vrednoga, naj tí nazvejsti svoje nakanenje, níti slobouda je nej vzeo.

— Čí je odišo, mi zé naznánje dá! — erëcë Klára ostro.

— Na to lehko čakaš! — se glási nazáj te špotlivi odgovor. — Níti gospodinji, prí koj je na sálaši je ne povedo kama ide! . . . Vütro že zvejš sama! . . . Lehko zvejš, či prvle spuniš mojo zapoved!

— Zakaj naj čakam do ütre? — píta Klára z potrtim glásom.

— Naj sí vadiš potrplivost! Trno lejpa vrejšlost je! Do ütre, ali poütri . . . bomo že videli . . . Te boš lehko šla gda ti dovolim! I gda sí se odločila, ka boš lord Wallhama žena!

— Zakaj me mantráš? Zakaj? — píta deklina i oči na oço zdigne.

— Zató ka sí nepokorna! Ka protistáneš mojoj volí . . . Ali zdaj te v rokaj mam! Čí ti je na srci Gardíov nadalejšnji šors, té mí zdaj z prisegov moreš oblübiti, ka Wallhama vzemeš. Tečas níti glása, neboš čüla od njega.

Strašna misel je vdáríla zdaj vu Kläre srcé:

— Ka sí žnjim včino? Povej! Ka sí včino? Vmouro sí ga? — píta ona vu cágløj dvojnosti.

— Nika ne zvejš od njega! Ščëš lorda žena biditi?

— Nej! Nej!

— Té od Gardíova tüdi, neboš čüla nika!

Klára je brezi odgovora vöodbejžala z híže. Tákšo gorëčo žalost je ešče nigdár nej občütila v srci, pa je pri groznom oči dosta žalostni dnévov mogla že pretpeti . . . Kak dugo de mogla tou zdržati? Zakaj ne vrže od sebe tou ružno življenje? . . . Na tou je níti misliti nej vüpala, ka bí vödála oço i bí ga obtoužila na soudi . . . Nej! Dejte nema pravice obtoužiti svojga oço! — sí je mislíla jezerokrát. Od samomorstva se njej je pa njéna pobožna düša grozila. Čákala je lejta dugo vu cágløsti. Čákala je na rešítela, ki bí jo rejšo etoga zemelskoga pekla. V Róberti je mejla vso vüpanje. Po dugi letaj v sebi zdržána občütejna so z stoukrátnov močjov z njé vdaríle gda se je z Róbertom nedovejčno spoznala. Tečas se je vsakšega človeka ogíbala. Nej je mela prijátele, prijátelice kak drüge deklina. Nej je štela, da bí štoj štëč notrívído vu njéno živlejnje, njéno trpljenje . . . Ali düša tüdi želej svoje pravice. Mládo srcé lübiti more . . . i z kelkim düže je zatajila sama sebé, telko boležašëcë je vdaro vö plamén gda je skrádnji čas príšo.

Ka se je zgoudilo z Robertom?... Ta misel njej je nej dala počinka. Vu njegovoj lübezni se je nej dvojjila. Vejm z prisegov sta si oblübila, ka prouti vsakšoj zaprejki vözdržita pri edendrugom? Ali oča?... Či ga je vmouro! Strašna misel! Mraz jo je obišo... Grozilo se njej je!

Samočina jo je tüdi grozila, sama bidti vu sobi. Vö je nej mogla idti, ka bi oča za njouv nej poslo Toneja ali Mayeto, štere je nej mogla trpeti. Špione je slütüta vu njih.

K okni je stoupila. Te poznáne planine so dnes ešče bole kmično glédale doli na njou, kak inda. Tak se je počütüta, da bi li v vouzi bila. Zdrzna misel se njej je pobüdila. Odskoči. Tú nihá mesto telko groznoga trplenja. Odrtrgne se od nemsilenoga oča, koga prousta navzoučnost jo je žé z britkostjouv, srámom i z mržnjov napunila. Vúpala se je vu sebi. Telko mouči de mejla, ka se skrije pred ocom... i lübézen njéna de njej na pomouč vu tom tüdi, naj nájde Róberta... Či je ešče nej mrou!... Nej, nej! Tou misel je vkrajvrácala od sebe z vsov močjouv... Vúpala se je vu njé nágibi, šteri njej je tou pravo, ka Róbert živé samo je v nevouli... Boug zná gde!... Nej se je dvojjila, ke de jo lübézen po právoj pouti pelala.

Zdaj je samo tou čakala, naj večér postáne. Rano si je dolilégla. Oča je navádnno dveri na njou zápro, samo v gojdnno jih je pá oudpro gori. Klára se je z tém malo brigala. Točno je preglédnola vejke na drevji z šteri pomočjouv na zemlou lahko pride z tej dvajseti laktouv višine. Vúpala se je v sebi, vejm kak mála deklüčka je nikelkokrát plezila po drevji i zdaj je tüdi nej bila menje zdrzna.

Pejneze si je vzéla k sebi i si je vküppobrábala vso zláto i drügo

vrejdnost ka je samo mejla i je vö splezila nad okno. Komaj ka je na zemlo prišla, Davy te velki pes, pun veseljá je proti njej pribejžo. Klára ga je poglädüta.

— Zvön tébe tak nemam ni ednoga prijátela na zemli, samo ti Davy... hodi z menom!

Lehki stopáji so se njej pogrozili vu pejski na ográčka potáj. Ne je šla proti vrátam, nego proti pečini, štera se je kak stena vlekla odzádi ográčka za drevjom. Brezi premišlánja je šla proti njej. Obri gláve njej je komaj poldrügi meter visiko otvor edne votline bio. Predvsem to more doségnoti. Roké si je do krvávoga razrezala na ostróm kaménji, ali zdaj je ne pázila na to. Komaj ka je doségnola to votlino i notrinagnovši je goristánola, čüden náglas njej je vdaro vu vüha. Čüdüvajoč je postánola i je poslühšala. Davy je tüdi tam stao vu otvori i vüha špičivši je nemérno záčo mrnjaviti, ali Klára ga je poglädüta i te se je poméro.

Klára je batrivno notristopila vu votlino. Náigib jo je vodo? Ali radovednost? Dobro srcé? Nedovejdnost?

Kejm globše je prišla vu votlino, tem bole se je čülo géčanje, zdühavanje, topi vdárcov rogátanje.

Votline zgornji tál je razpokani i skoz kaménja je notrisijo mesec, ki je razsvetlo celo znotrášnje. V ednom mestu je pout tak vküper bila stisnjena od kameni stejn te votline, ka se je Klára nej mogla skozpotégnoti. Prisiljeno je zdaj postánola i je poslühšala.

Zgučavanje je čüta. Obprvim je nej zarazmila nikaj, ali vüha so se njej pomali kcojprévčila k tomi topomi šošnjani i je vse zarazmila, i čüta.

— Takí odidete z Esperanze!...

i preminete naveke z Argentinije! — ercé Medoke oster glás.

— Z kakšov pravicov zapovedavate vi meni? Ka vam pride na pamet, ka me na takše silite, na štero nikše vole nemam!

Te glás je tak poznani bio Kläre vúham. Nikša dvojnost! To je Róberta glás!

— Žao mi je, ali zdaj nemam časa se brigati za to, ka vam je vola i ka nej! Vi ste mi na poti! Morate preminoti! Tak ščem! Ne pozabte, ka se od etec nemrete nači rešiti, kak pa či vam dovolim. Vu pečini je vözglobana votlina, z štere se z svoje moči nigdár vö ne rešite! Premislite si! Tú vesnete od gláda, nišče nevej za vás! Nišče vás nede isko... eti gvúšno nej!

— Rájši merjém, ali z Kläre ne odpovém!

Te batrivne, moške reči so tak vplivale na to deklino, kak angelška mužika. Vústa so njej nedo-vejdno šošnjale:

— Drági! Drági: Rájši merjé kak bi pa mené zapústo.

Medoka je nadaljávo svojo nesmilnost:

— Končno či se sami ščéte vmoriti, vás nemrem nazájzadržati! Vzemte na znánje, ka v toj vöri so se obslednjim odprle dveri obri vás... Na dale me ne briga več šorš vaš... Ešče pět minut vam dam za premisliti. Či se odločite i z prisegov dolipovejte z Kläre, taki vás na slobod pústim. Moj eden človek vás skoz loga v Esperanzo sprevodi i vas z útrášnjim vlákom odpošle... Več se nigdár nesmite glásiti! V Argentino več nesmite stopiti! Končno je velko poštenjé za méne, ka natelko lúbite mojo hčér, ali morem vam odkrito povedati, ešče dosta drúgi lejpi deklin jeste na svejti, lepše, lúbeznejše, kak Klára. Ešče več vam storim! Či želejte... spunim. Te nájlepše dek-

line vam dam na razpolágo. Kakšo ščéte? Se vam vidijo mestizke, ali malájske? Španjolke se túdi nájdejo povoli. Ščéte? Ali vam bole paše europska krv? Ali mogoče veselo francuskinjo? Te že videli. I so ne mrzle kak léd. Bole gustušne kak Klára. Ka edna francuskinja zná i kak ta lúbi to je čúda. Erčém čúda. Ste ešče ne meli delo z francuskinjov? Vidite, dobro vam ščem. Pomàgo bom vas. Šenki vam pústim na razpolágo vöprebráno vredne žene, ali Kláro ne dam. Z njov drúge cile mam. Z njé odpovedati morete.

— Nigdár nej! Skončajte té vaš gnúsen guč!

— Te pa na sébe vzemte! Prišestna do vás težila nej mené! Vi ste odgovorni za vse! Či jaz zdaj odidem, živoga človeka več nete videli!

— Nemam več zapovedati!

Del Medoke reči so se z smehčöv špotlivostjov donile notri vu votline nágias:

— Lejpo smrt vam želem! Dobro se mejte!

Glás odhájajoči stopájov se je čúo i te je tihoča postánola Za pár minut se je Róberta topi, raztrgani glás čúo, zmantráno:

— Prekléti človek! Rúžen razbojnik!... Sirota Klára!

Klára je ešče pár minut čakala i té je z tihim glásom pitala:

— Róbert!... Čújete me, Róbert?... Jas sem tú Klára!...

Prejk vu mráki votline je pár minut vse poslúhšalo.

Deklina je ponouvila svoje zovéče reči:

— Róbert! Róbert! Jas sem tú!... Vúpajte se v meni!... Róbert!...

Kak ednoga v pámeti zblodjenoga se je čúlo prejk Róberta kričanje:

— Angel! Angel! Klára gde ste?... Odkud se čúje vaš glás?... Ali se mi senja?... Je tou mogoúče?...

Ah! Pamet se mi je zmejšala od nevoule . . . ali zaistino vi gučíte, angel moj? . . .

— Ja! Ja! Nedovejdnost . . . ali nágib! . . . Čúden nágib lúbézni me je vodo. Pobegnóti sem štela z očínske híže . . . I vu tou votlino sem se skrila . . . Zdúhávánje i géčanje sem čúla . . . Ali pústimo zdaj tou! Samo da bi tou znála kak vas lahko rešim? . . . Eti je lúknja tak vouska, ka se nemrem skouz njé potégnoti . . . Bojdite potrplivi! Vó vás oslobodim!

Klára se je nazájobrnoula i na drúgoj stráni škrilevke je iskala pout k Róberta zápori. Po smrtnonevarnoj strmnosti je plejzila gori. Niti na pamet njej je nej prišlo, ka eden krivi stopáj jo žitek lahko košta. Samo ono želejnje jo je vodilo, naj ga vóreši z nevoule.

Po ednoj vouskoj lúknji se je po črvej vlejkla naprej. Pout je tak vouska bila, ka se njej je tejló kak vu skopci notristisnoló med mrzle škrilevke. Ni naprej, ni nazáj se je nej mogla potégnoti. Z silov se je na kráj obrnoula i kak z rokámi sé-tá šláta, je edno železno štango prijéla. Z rokouv je vdiljek po njej potégnotla. Na konci štange je lakat najšla. Srcé njej je od radostl bilo. Z cáglósti jo je na nouvo mouč pobúdílo vúpanje.

Dveri so bilé pod njouv. Z dvojnóv močjouv se je zgrábila vu kaménje i ovo eden je sploj na ráji bio, dejte bi ga z mesta vózdígnoló. Za kámlom bodoučojo lúknji so klúči visili na železnom lancu i eden za drúgim so štirje kamli spadnoli vó z mésta. Zdaj se je žé ležej pomála naprej na pouti. Eden od tej klúčov je notripasao v lakat. Za pár sekund so se dveri odprle. Za njimi so rédne kamene stube pelale vu globočino. Na tou je dugi preklit prišo. Té pá z lakátjov zaprete dveri . . .

Potom samo pár stopájov i trepetajóuč se vrgla vu Róberta náročá.

Nej sta se dugo múdila vu radosti srečnoga pávidejnja. Vó sta se paščila z te strašne temnice, štero je nesmilena človeča vragometija vózmislila na postrašenjé i mantranje svoji porobov.

Z pár stopáji sta doségnola lóug. To gousto veje njidva je kak bránil tel vzélo okouli. Tišina i kmica je bila nad ti pobegnenci. Samotú i tam je edna-edna súha vejka spráščala njima pod nogámi. Vesélje, ka sta pá slobodniva, njima je pozábíti dalou vso zatrpelno nevoú i njima je nouvo mouč dalo na dale se borítí za njidva globoko lúbézen, či bi li z cejlím svejtom mogla v boj ídti.

IV.

Stári Gošik je cejli dén vu oštárijí sedo i z pipov kadio, ali novine čtéó. Nájrájši si je z drúgimi pivci zgučávao. Poznanstvo njemi je preveč obšírno bilou. Radí so sé z njím zgučávali fabrični direktori, inženerje, višíši častníci rávno tak, kak delavci ali nedovejdoš pridouči túhenci, ki so ga radi poslúhšali, či njím pripovedávao ali so si pa oni krátíli vu tíhom zgučávanji z njím čas svoj.

Stároga Gošika je vsakši za moudroga človeka držo. Dosta je potúvao vu svojem žitki. Po svejti v vsakšoj krajini se je obrno i či njemi je dobra vola bila, je interesantna doživlejnja pripovedávao z svojega žitka z velkím znánjem i skúšenjom.

Ka je bio prav za prav, je nej znao níšče. On sam je tak pravo, ka človek v sedemdeseti lejtaj žé gorihejnja z kšeftom i ešče oni dvajseti-treseti, ka ešče má za živetí, v méri i tího ščé tápotrošítí. V počínki vživatí žitka radostí!

Z kakšega kšefta je šou v počínek, tou je níkomí nígdár nej omejno. Stálno je meo svoje zavúpane

lúdi, ki so več znali od njega, kak drugi, ali tej so poslušhali.

V stárom Gošiki se je vu krajini vsakši človek zavúpao. Vu slaboj stávi je vsakši od njega proso tanáče, v namerávanji, v kšéfti, tozbaj, ešče v zdravniški delaj se je túdi dobro vórazmo i nájbole se je veselio, či je zalúblice znao vu zákon spraviti.

Vsakši si je na tihoma tanáčivao znjim, po mogoučnosti med štirami očmi, záto je nikomi nej bilou neznao, či je z kém štéč gučao ali se v kout potégno. Stári „kunčafti“, kak jih je imenúvao, so nej milúvali časa i trúda z daleč krajín pridti, naj vu žmetnejši delaj od njega prosijo tanáča. V dosta zapletenom deli je bio stári Gošik, či bár sam nej pouleg, dónok po njegovom pláni se je godilo vse. Ali od onoga časa ka je v „počinek odišo“, je za nikšo pomouč nej vzéo pejnez od nikoga, prej naj na stáre dni se ne vmešáva notri vu kakše háklavo delo ali pa v nevolu z právdov. Na njega je nišče nej mogo nikaj posvedočiti nigdár. Ali brezi razvežúvanja kakšegakoli zapletenoga dela nebi mogo živetí. Z Róbertom je v posebno dobrom prijátelství bio. Trno se njemi je dopadnolo, ka ga Robert za visiko držao. Domá v sobi si je stené puno nabeso z Róberta kejpami i v žepki je túdi vedno edno-dvá noso z seboj. Trdi, malo zamuknjeni glás njemi je taki méhki postano, či je z Róbertom ali pa od njega gučo. Túdi njemi je bio nájbole odkriti.

Róbert je zé v útro rano goripouško svojega čúdnoga prijátela. Po njegovom prepričanji njemi je samo stári Gošik znao pomočti, v njegovoj nevarnoj lúbézni i vu boji proti Medoki. Stári je samo tak po-

žero te reči. Medtém je z glavov kumo, se kašlo i na konci vestno vópovedo:

— Bodite zagvúšani Róbert, či jas vzemem v roké to delo, té nede nikše nevole! Z Medokom pa zvón toga mam edno obračunanje. Tak sem mislo ka njemi nigdár nebotom mogo nazájpláčati njegov dug, ali zdaj nazájdobí z intereša interešom.

Dugo je gučo z Róbertom med štirami stenami i štirami očami. K koncovj je zadovolno vkúpdao náshaj zgučávanja:

— Z rečiov vidvá se paščita vsakši po svojoj poti doségnoti v Valparaiso. Gospodična Klára se naj v moški gvant oblecé. Medoka de váj vsakšeformo z celov močjov pregánjo. Znam da dobre zvéze má i v gvúšni kroži je velesila, ali stári Gošik ešče gorivzeme žnjim boj! V Valparaisoi si sedita gori na ládjo i niti ne stanta do Severni Držáv. Tam lahko računata na potrebnou pomoč.

Robert je ceknjeno glédo na stároga:

— Tak dugo naj pústim Kláro na sébe? Sámou? I či se njej nevolu zgodi na poti? Ne, ne Gošik, nika drugi nájdíte!

Stári si je ozmice vkúppotégno:

— Drági moj prijátel mládi, ne zamérte mi, či vas tak zovém, zalúblicni lúdjé se gvúšno vódájo, či so vkúper, kakšté naj bodejo preoblečeni. Ostanta vídvá samo na rázno! Jas se že pobrigam, naj gospodičino Kláro nikak pod očmi má i či de trbelo njej taki na pomoč stáne . . . Zvón toga . . . mam edno dobro ídejo . . . mislim da se mi posreči pažnjo Medoke vkrajobrnoti od vás. Bomo že vidli. Gospodičino Kláro pa taki pripe-lajte k meni. Kakša nepremišelnost

POZNATE ŽE

HIŽNI FLUID — „BILJNA ROSA“

nájbôgše domáče sredstvo za zvuňsko i znotrášňjo núcanje!

HIŽNI FLUID — „BILJNA ROSA“

oživláva — popríška — desinficira — pomiruje — obláži bolečine

3 kaplice

so zadosta. Gde se té trí kaplice potrebújejo, či odzvúna ali odznotra, tam bolečine včúnejo, mantranje se gúbij i človek se pálik čúti za friškoga i dobro. Ár v vsákoj kaplici má môč! Eden edíni glaž hišnog fluida „Biljna rosa“ zdržuje čúdočinéčo môč jezér balzamnoga dišéčoga zdravstvenoga bilja pisanoga trávnika, šuméčega lôga i vsiki bregov.

NA JEZERO POSKÚSENO I NÚCANO!

Pri glávoboli, vmorjenost, potrejtosti se temen i čelo z níkelko kočí. Pri nášeci i zaprejtosti nosa se po ednov kaplicov namázejo nosa lúknje. Pri zamuklenosti, kašli, katári, vlijé se níšterne kaplice v tanjer vroče vodé i globoko vdiše para skoz vúst i nosa. Pri pokvárjenji želodca, bolečine v želodci, riganji, kréaj, vzemejo se 3 kaplice na cukri. Pri bolenji zobov trbej bolno mesto dobro namazati. Pri reumi, gihti, smicanji, bolečinaj v križi, trganji udov, dobro mázanje včasí vtiša bolečine. Kožna srbečičica ubláži níšterni kaplic. 3 kaplice v kupici vodé dájo izvrsno vodo za izpránje vúst i grla. Na stotine mogočnosti núcanja zdržlje glaži pridjáno navodilo za núc, kak na primér pri hemoroidi (zláti žili), izpádajni vlási, ménši opeklnaj i posekotinaj, za vtišanje žije, za vmorne nogé štere petéjo, nečisto kožo lica i. t. d.

„Biljna rosa“ je vsigdár gotova da pomore i vsigdár de to!

Céna originalnoga glaža (zákonom zaščítene) Din 12.—

Práva samo

100-létne Apoteke Gebauer - Bač DUNAVSKA BANOVINA

Z-poštov pošlemo 4 originalne glaže z poštnim stroškom vréd za Din 52.—, 8 originalni glažov za Din 96.— franko — franko, tó je pošarske stroške, nosimo samí.

Mále poskusne glážeke pošilamo na zahtevo brezpláčno i to brez vsáke nadalne obvéze za primitela. Dostúje edna dopisnica.

Reg. br. 1610/38.

je bila njo na vaše stanovánje od-
pelati i jo tam pústiti. Medoka je
že gvúšno kaj zaslúto í vam je že
za petámi . . .

Róbert se je bežéči paščo nazáj
na svoje stanovánje.

Niti se je ešče na dveri ne notri-
obrnó, je žé na konci te duge, ráv-
ne vilice en auto zagledno, šteri se
je náglo približávo. Srcé njemi je
glasno bilo.

Medoka!

Brez dúše je bežo vu hižo.

Hitro! Hitro! Doli vu klet! Ni
minute nesmimo čakati!

Kláro je za roko zgrabo i jo tak
vlejko doli vu mále hiže pevnico,
gde sta se za en kúp kamenoga vo-
gelja skrila. Skoz kleti odpretoga
okna sta čúla kak Medoka z raz-
burjenim glásom išče toga málara.

Donna Laurenca, Róberta gospo-
dinja, je méрно stála pred tém raz-
burkanim človekom:

— Ponovno vam právim, Gar-
dio málar se že pár dni ne káže i
ga je ne bilo domá. Že se sama
bojim za njega! Jas sem njemi na-
ročila auto, alí ne mi je povedo
kama ide. Slučájno poznám šofera,
či želete, ga lahko opítamo kam je
odpelo Gardiova?

Nej. Medoka je ne želo z šofe-
rom gučati. Čemerno je preklinjávo
na dale i se záčo protiti, naj tak
zvej kaj od te žene:

— Znajte gospa, či ne povete to
istino, strašno goripláčate na vaše
laži. Del Medoka se ne šáli i se ne
boji ní Bogá, ne človeka!

— Samo to lahko právim ka
sem že prve povedála. Nevem ka
gde je vu toj minuti gospod Gardio!

Medoka je prisiljeni bio dale
stánoti. Njega bistre oči so ne mogle
nika somliverga na pamet vzéti.

Pot ga je na dale na drúgi kraj
váraša pelala, gde je v edno, med
bregé notristišnjeno hižo šo, z štere
dvorišča se je več dvér odprlo vu
podzemelska stanovanja. Medoka je
edne na nágli gorvdaro, doliodbežo
po stubaj i notriskričo vu kmico:

— Filippo, hitro, na lúdi mi je
sila! Zgrabiti morem Gardio málara
i Kláro, čér mojo! Pobegnola sta!
Vsakšo pot morem v očáj držati!
Vsakši voz, auto preglédnoti! Kel-
ko lúdi máš domá?

— Zdaj samo dvá, alí za frtao
vöre de tú vse dvajseti! Dnes je
rávno delovótálanje.

— Vse drúgo zdaj na stran!
Zdaj je to glávno, si razmo! Má-
lara hižo moreš opaziti dati! Što
je tú?

— Giuseppe i Alex.

— Taki naj z menom ideta!

V.

Stároga Gošika hiže je eden máli
púklavi človek stopo na vilico vu
večérnom mráki, klobúk globoko
na oči potégnjeno i z malim pot-
nim kufrom vu rokaj. Potem ko-
maj za pol vöre sledi je pa stári
ednoga visikoga mládoga človeka
sprevedo vó z hiže do plota, ga po
pléčaj skuko i njemi glasno, naj
drúgi sosedje túdi čújejo, ercé:

— I sinek zdaj mi več ne za-
glúšaj vsigdár! Nej sam jaz mílioner,
ka bi vedno samo tvoje lahkomi-
šelne dugé plačúvo! Poišči pošteni
zaslúžek i te gda si réden človek
postano, té lahko goripoiščes stároga

Gošika! Niti ne spominjaj tvojo pokojno mater, siroto vrlo Anito, sestro mojo . . . Rávnó za volo njé te nemrem podpérati v tvoji lehkomišelnosti.

Té blejdoga obráza mladénc se je zdigno klobúk, pozdravo i pomali dale šou. Ešče ednok se je nazájzgledno, ali stároga vkúppotégnjene ozimice so ga na pot spravíle, ka je nej dobro dosta se nazáj zglejüvati, na štero je zdaj odišo i se pri prvom voglej notriobrnó v drúgo vilico.

Nega hújšega, kak nepoznánoga protivníka meti za sebo, ki ga na

vsakšem stopáji pregánja, pred kém se skrivati more, bojati se ga, gda se niti skriti nemre i idti more po svoji potáj brez premišlávaja.

Klára je nigdár nej občútila takšo nevo, kak zdaj, gda vidouč mérnó alí odnotra pa z razburjením srdcom se pašči, kak nájprve do autobus postáje priditi.

Nepoznáni protivníki! Pregánjanje! Gde? Što? Od koga se naj boji? Koga se naj ogne? Komi naj verje?

(Nadaljúje se leta 1940.)

Peški bi bogše bilo.

Stári Mojzeš je bio med bregámi krčmár. Ednok je meo nekši poseo pri bírovíji v Dolnji Lendavi, zato je pito Jánoš vértá počen bi ga odpelo.

Jánoš vért se malo poškráble i právi, ka de to zdaj težko šlo ár edna kobila planta z tov drúgov pa je nej gvúšno, ár je slaba vozica.

No, alí dónok sta se naslednje pogodila za desét koron.

V gojdnó rano se pelata. Ali kak prideta vó z vési se Jánoš vér obrné k Mojzeši.

Gospod Mojzeš tam pri enóm bregi doli stopite i pomorete malo gori tiskati kola, ár naj kobila nepotégne gori.

Mojzeš doli stopi i začne rivati kola v breg. Gda gori pri-

do i se Mojzeš ščé gori sestí Jánoš vért sténe.

Ka pa je, — píta Mojzeš

Ka je! Domá sem pozábo závoro i či mo se zdaj samo tak doli pelao se kola vse vkúppoterejo. Znáte ka g Mojzeš, nájbogše de či te kola z edním kolkóm nazáj zavéráli. Tak se je júdi zgodilo.

Ár je pa do Lendave dosta bregov je Mojzeš na smrt trúden príšo v Lendavo. Gda pred bírovíjov stáneta etak erčé Jánoš vérti:

To znam zakoj sem jaz šou ese v Lendavo ár tú delo mam, zakoj sle vi príšči to túdi znam, ár s'te šteli 10 koron zaslužiti, alí zakoj sva to stáro mrho i kola za sebov vlekla, to pa bogibogme nevém!

Lastni interes vsakšega betežnika, štéri želej, da ozdrávi od astme i plúčni betegov, zahteva, da si naroči popunoma kšentki i franko poučno knígo s slikami i da ponúca ponúdbó od poznáne firmé Puhlmann & Co., Berlin 440., Müggelstrasse 25-25a, štéra obstoji že duga leta. Pazíte na oglas v našem kalendaríji.

Pastérova sreča.

Tü pa tam i nindrik, ne vém gdé je živo eden máli pojbič, šteri je jáko rad poslühšao lejde pripovesti. V jesén je že komaj čakao Dober Pajdáš kalendárium, šteri vsáko leto prinesé lejde radovedne pripovesti.

Ednok kak sem med našimi lejpimi goričkimi bregámi hodo, sem se najšao stém málim bojbičom i te sem njemi obečao, da mo odsegamao vsakšo leto od lepi lepše pripovesti pisao i je v Dober Pajdáši vsáko jesén prinesém, da de je tak meo čtetí, či de se v šoli dobro včio.

Zdaj pa to pripovest, štero sem oblübo, začnem pisati.

Med velikimi bregámi i cvetéčoj dolini je negda živo eden máli pastér, šteri je tam ovce páso. — Lücka legenda je bila, da negda sveta je med temi velikimi bregámi bio eden králeski grád, šteroga pa je kralica vsej comprnice prekunola i ga pogrozniti dála v té velke bregé. — Té pastér, kak je to pripovest začüo, je eden večér po izhodi sunca, turbo na šinjek obeso i žveglo v turbo potisno, štero je jáko rad meo, ár tá žvegla je takša bila, či je z njov füčko, se je nej bojo nikoga.

Z turbov na šinjeki ide gor na breg, i kak tam na bregi sem i tjá hodi, se nájde z ednov málov stárov ženskov, šteroj se pokloni :

Dobro noč vam Bog dáj babica, ka pa vi tü v tom vrejmeni ?

Jaz ? Jaz sem tü domá. Ka je pa tebé prineslo v toj kmičnoj noči sem ?

Odgovorij pastérček :

Znáte babica, čüo sem, da med temi velikimi bregámi nindri v ednom bregji je eden grád vtopleni i da té grád je samo v noči mogoče nájti. Tak sem prišo ese té grád

iskat. Mogoče, da bi mi vi od toga znali kaj povedati.

Ehj sinčelo, té grád je zé dosta lüdi iskalo, ali vsi so prvle vmrli, kak bi ga pa najšli. Ali či si batriven ? I či znaš tihi biti ? — Tak te jaz na právo pot pripelam.

Batriven sem ! Tüdi znam tihi biti, samo či smem si z mojav žveglov zfüčkávati ?

Dobro me poslühšaj — z žveglov si lahko füčkaš — ali od dnes naprej računano dvanájset dni i noči edno rejč nesmiš pregovoriti, ne spati i ne jesti, pa se ne zosagati.

Dobro, drága babica, tak de kak vi želejte.

Včasí si pri i za ednim grmom doli séde i začne premišlávati, kak dobro bode, či se njemi posreči. Žveglo naprej vzeme i si füčka, ár tak hitrej vremen tečé. Že je devéti den présto. Lačen i žeden je, pa tüdi oči njemi iküper idejo. Zdaj v tom kritičnom stánji od ednoga grma vó stopijo tri devojke edna lepša od druge i njemi ponújajo od bogši bogše jestvino i pitvino. Žé, žé ga skorom premágajo, da si zmisli na stáre ženske rečij. Ne je vzeo, kak štéč so njemi ponújale. Vidivše, da ga nemrejo zapelati kak deklina, nato so se obrnole na trij stáre comprnice, štere z vsov grdstijov i grozov ga napádnejo i njemi ščejo v lampe potisnoti, da náj jej. V tom hipi vzeme žveglo i začne füčkati vesélo noto, na to comprnice začnejo plésati i tečas pléšejo dokeč od trüda tá ne spádnejo. Po tom z velikim tuljenjom, lajanjom i lármov od vse stráni proti njemi bežijo grozne dívje stvari z odprejtími gobcami, sekajočimi zobmi vövidoče tak da bi ga naednok požrejtí ščele. Kak so do njega pribežale i ga zé zgrabiti ščele, tak so

JELI SE PLÜČNI BETEGI DÁJO ZVRÁČITI?

Z tém vážnim pitanjom se brigajo vsi nadušljivosti trpéči jetični, oni, ki trpijo na plüčnom katári, zastarenim kašlom, slinavosti, dugo trpéči hripavosti i gripi i so do zdaj në najšli vrástva. Vsi tákši betežniki dobijo od nás

sploj kšenki knjigo z kejpami,

štero je spiso dr. med Guttman z naslovom „**Jeli se plüčni betegi dájo zvráčiti!**“

Napisati je potrebno samo edno dopisnico, frankerano z Din 2.— i jo poslati na

PUHLMANN & Co, BERLIN 440.
Mügelstrasse 25-25-a.

Reg. pod Šp. br. 2416 od 12. XII. 1933.

tüdi prejše, ár se je on ne zosago nego je z svojov žveglov füčko. Pa tém je začüo veliko jokanje i staranje i na pomoč zvánje od stráni velkoga bregá. Žé, žé je šceo gori skočiti i na zvánje na pomoč idti, ali zmislo si je, da se nesmi genoti z toga mesta. Ne se je geno, niti ne té, gda so tri na svejti najlepše deklina prišle i so ga nagovárjale, zvále i njemi ponújale nájbogšo jestvino, zlát, srebro i Bog zná ka vse ne. Té so tüdi preminole. Na to se je razpočo té velki brejg i z njega se zdigne té velki zakunjeni grád svojimi prebiválci. Tü so bilé tri králeske čeri, od tej nájmlájša stopi pred pastéra i ga za roko primle pa ga notri v grád pela gde so ga z velkov veseljov i hválov sprejéli, ár je njé on oslobodo. Na to so takše gostúvanje napravili kakše je ešče nigdár nišče ne vido.

Istina je nevarna.

Birov : Nájbokše de, či povejte istino.

Obtoženi : Gospod birovi, ednok sem istino povedo i té ste me osodili.

Previdnost.

Cigan je bio obtoženi, ka je hlače vkradno. Fiškáliš ga je tak dobro zagovárjao, da je bio gormentúvani. Po sodbi idejo vsi vó, samo cigan duže sedij.

Fiškáliš ga pita, na cigan, zakoj pa ti tüdi neideš ?

Čakam, da odide tožec i svedoki — právi cigan — ár nasebi mam vkrádjene hlače.

Velko želenje.

Arendáš : Samo poglednite, soba je mokra ; po steni gobe rastéjo !

Vért : Ali mislite, da za vašo málo árendo, do vam dišéči ščipki rasli !

Krapašinci i eksekutor.

„Bára ali znaš, ka je novoga? Pri Števanovi je bio eksekutor. Vse njim je vküper spisao zavolo ednoga dugá, šteroga so na posodo vzéli“, se je paščila pripovedávati stára Brnjevka svojoj sosidi Bári.

Bára jo je radovedno posluhšala, ár je to bilo nekaj novoga za njo i nájbrž za cejlo vés. Ščela jo je bole naténci opitati, ali Brnjevka jo je včasi povrgla. Právla je, ka ešče drúgim túdi more naznaniti to novico. Bila je močna, prilejtna ženska, okoli pětdesét letj stara, malo nagnjeno je hodila i pomali, ár so njej v ednoj zimi nogé zmrznole. Vse bogša pa je bila pri jeli, nájbole pa pri guči, tak ka so se njej šolarje, „brbravka“ norčarili.

Vés Krapašinci, (tam se eta pripovest godi) je edna od oni vési, v štero malokda pride kakša novica. Daleč leži od drúgi vési, daleč na Goričkom, malo jo dojde tisti žitek, ki kralúje na svejti. Odrzana, odrezjana je i živé svojo pout. Vesničarje se trgajo z dnéva v dén, orjéjo i sejajo, kelko njim to ne bránt nevolna zemla. V znoji svojega obraza i z žiljavimi rokámi si kovéjo svojo usodo, správlajo svoj krúh. Ne brigajo se za vsa drúga, kak za svoje njive i gorice, štere so zasajene z šmarnicov. Negda svejta so meli túdi oni bogše vino, ešče na králevski dvor so ga pošilali, tá daleč vu Búdino, ali to je že minolo. Radi se vesničarje spominajo indašnji vrejmenov i nigdar se ne spozábijo spominati one prilike, štera právi, ka je ešče Matjáž krao počivao vu njihovoj vési, gda se je bojúvao z Tórki. Ali svejt se je obrno od onoga vrejména i Krapašinci ležijo pozábleni vu svojem lejpom, či bár v siromašnom kraji.

Zato se nesmimo čúdivati, ka je

prihod eksekutora tak razburkao etoméno vés.

Po domačem pri Števanovi (vu krstni knjigaj je Vorga zapisano) so sedeli pri zajtrki, gda stopi vu hišo moški, šteromi se je na prvi pogléd vidlo, ka je tühinec. Visiki i sloki, s krščákom vu roki, trdoga obraza, s šteroga glédajo kak dvá seršéna húde oči domače lúdi. Vsem so se stavile roké, kak so nosili jesti v lampe, nájmlájšomi je spádnola žlica z róke, ár se je prestrahšo i záčo se je jokati. Matí ga vzeme vu náročá. Vsi se spoglédnejo. Oča se je pozábo zdrejtí nad jokajočim, kak je meo to že vsigdar návado. Vsevküper je trpelo mogoče ono dve sekundi, ali tak se njim je vidlo, tak da bi minola že cejla vóktivčnost.

„Dobro jutro,“ pozdrávi tühinec.

„Bog dáj! Náj se vsédejo i počinéjo!“

„O, hvala! Prišel sem v zadevi dolga, ki ste si ga izpósodili préd tremi leti od góspoda Sinica Ladisláva. Kakor že veste, vas je tožil in sodnija me je poslala, da zadoštím právici,“ je záčo gučati vu svojem slávškom dialekti té eksekutor i je mahao s svojim krščákom, kak da bi odgánjao múhé.

Vért Števan vstáne, v obrázi blejdi se primle za stolec, da náj ne spáдне, ár njemi je slabó grátalo i skriči s srdoim vu srdci:

„Poberte se, marš vó, kákši dug bi radi od méne? Jaz sem se ešče nikómi ne vu svojem žitki zadužo. Što vam je to právo? Što je méné tožo? Sinic, ali kak ste právili? Nikšoga Sinica jaz ne poznám!“

Tak se je razburkao, ka njemi je sa pa vújšla, zgrabó se je z rokov za prsi, kak da bi se njemi ščele razpočiti, globóko je zaropo i vküper je spadno

„Jezuš, Oča, Sin nebeški, vmro je! Pomágate!“ je zatulila žena. Deca so se obesila za njene janke i začala trobiti:

„Mama, mama! Ájta, ájta!“

Cejlo delo se je noro vidlo eksekutori i je nej znao, ka bi včino. Pomágo je ženski možá spraviti vu postelo i pravo je, ka pride obdrúgim.

„Zbogom,“ njemi je právla Števanova žena. „Pa Bog pláti, ka ste se usmilili!“

Za pár dni je prišlo edno pismo. S sodnije so pisali, ka naj ne zameljri, da je bila samo pomota, ka je eksekutor priso k njim. Mogo bi idti v Krapanovce, ne pa v Krapašince terjat dug.

Stáromi Števani se je hitro zbugšalo. Samo velko razburkanje njemi je škodilo, je pravo doktor.

Vesničarje so dosta gučali odtoga, ali ár je njihov žitek vsakdenšnji i nevolni, so hitro pozábili. Lúdjé delajo dale, kak da bi se nej nikaj zgodilo, dale se prerivajo z dnéva v den vu vsakdenšnjom deli. Svejt, ki se je zdaj za trenutek šceo doteknoti njihovoga žitka, se je pálik vmekno tá prejk goričanski bregov i ešče dale, tá gde živéjo ništerni njihovi domáči, ki se mantrájo vu túhini za drúgo gospodo i li od vrejmena do vrejmena pošlejo kakši radostni glás, da njé potroštajo i njim povejo, ka ešče živéjo, mislijo na njé i na svoje Prekmurje.

Sunce.

Po mrtvoj stároj zímí,
Toplo sunce življenje dáva . . .
Zmržnjena zemla se otopij,
I oživé se drevje, tráva.

Rožnatno cvetéče jablani
Se v sunca toploti koplejo.
I znji kápajoče drovno cvetje
Oznanúje naskori leto

Ni, ni glédajte, ka pa je to?
Komaj so odvele i že so,
Cerešnje zapelivo rdéče,
I tam je že decá beréjo.

Leto je, žgéče sunce žarij.
Na poli gibajoče vlatovjé.
Žnjeci zadovoljno ženjajo,
Vért pa vesélo v križe skladé.

Po poli se razprestérajó,
Den za dnévom več i več križi.
Tú pa tam, že z mlatilnicami,
Zacétek mlatidve se vídi.

Hvála, hvála tebi. Oh sunce!
Štero si svoje opravilo.
I za edno leto si nam pá,
Znoviž všem živíš pripravilo.

Talányi Franc

ČE HOČETE

po ceni in dobro blago
kupiti oglejte si zalogo pri

EBENŠPANGER ŠALAMON

M. SOBOTA v hiši bivše trg. Fürst in Sin.

STALNO VELIKA ZALOGA: moškega perila, — manufaktura,
— klobuki, — dežniki — ter štrikano blago.

Da znáte

Obečáva se mrzla zima.

Poznáni švédski vremena brodčiči raziskávajoči prof. Sandström, šteri rédno opazúje zalivski tok i njegovo temperaturo, se je poleti vrno v svoje letošnje opazováńja v Štokholm i je povedo, da je po njegovoj sodbi pričakati mrzlo zimo. Temperatura zalivskoga toka je letos že dve stopinji nižja od lanske. Tak se nam obečáva mrzleša zima kak je pa bila lání. Po drúgi informáciyaj pa je hladna temperatura toka že lání doségnola višek mrzlobe, tak se ne trbej bojati pretrnok mrzle zime.

Temperatura na meseci.

Amerikanska astronoma Nicholsan i Pettit sta preiskala temperaturo na meseci i sta znova ugotovila, da je na meseci različka trnok velika. Po dnévi na sunci poprečno 129 stopinj obri nule, po noči pa 91 stopinj pod ničlo. Opoldne bi se na meseci rastopilo žveplo, ponoči pa bi zmrzno alkohol.

Kak se vrejmen preminjáva?

Vsi spítávamo kak je to, ka se vrejmen tak hitro preminjáva? V leti gda je tak velka vročina, na enkrát pa samo se oblácke začnejo zdigávati pride máli vóter i ploha je že tí. Tá náгла sprememba je tesno zvezana z oceánom. Srednje evropsko podnébje stoji v nájtesnejšoj zvezi z razmerami na Atlantskom oceáni.

Znáno je, či se stálno gibajoči zrák od oceána vleče proti srednjoj Evropi, tak stem zrákom prihája hladna temperatura. Tak hladen zrák sebov prinesé deževni moker zrák, šteri pride od Atlantskoga oceána prek zapádne Evrope.

Po leti se celina hitreje segreva nego vodovje oceána i posledica je, da se odpré pout teškim oblákom, šteri so hladnejši i ležijo obri Atlantika. Mrzel oceánski zrák, negda deždž, negda pa lepo vrejmen prinesé. Dobro je znati gde má vdrenje hladnoga zráka v naše kraje posledice zbokšanja vremena i gda poslabšenje.

Gda vdere oceanski mrzel zrák na súho zemlo obri štere lezij topel zrák, se potégne i zabije kak eden klin v topel zrák i ga zdigne visiko. Topel zrák se pri tom razsladi i v sébe pústi vlagu, štero na zemlo spádne vu iméni deždža. Če so pa obri zemlé oblácke mrzli, tak se vreme pobokša i gorik zeme i se razvedrij. Če je prvle bilo obláčno. Zató pa navadno po pihanji juga, šteri zrák segreje, navadno, ár pride mrzel zrák na njega, de deždž.

Zanimivo je, da mámo večkrát súho leto i vročino. To periodičnost vremenskoga stánja práviyo, da povzročajo gibajoči ledeni otoki v Atlantskom oceáni. Či se veliki ledeni bregovje z polárnoga krája približajo poleti proti nam, tak je hladnejše i moko leto. Či ga ne preplavajo proti Srednjoj Evropi, tak je pa súha i vroča letina. Túdi učenjáki vidijo v neznátnih periodičnih spremembaj v zemelskoj náradi v svojem gibanji, pa túdi v sunčni krpaj.

Po celom sveti

se zidajo velikanski silosi za shranjevanje žita, ár je svetovna bojna pokazala, da zmága tisti, šteri má municijo za púkše i štúke, nego túdi za želodec.

„NIBOL“-TABLETE Mr. BAHOVEC

izkazale so se pri reumatizmu, gihti i išiaši, odstranjuje trganje po tepli, v glavi i zoboboli oblažuje žilčne bolečine i reumatične bolečine v mišičevji i zglobovivaj, pomága pri betegi od prehláda, influence i gripe, olejšávajji betegov za časa menstruácie.

Novo sredstvo je postávijeno v promet v obliki praktičnih tablet pod imenom „Nibol“, i izdeláva jih apoteka Mr. Bahovec v Ljubljani.

Edna od prednosti „Nibol“-tablet Bahovec jeste tá, da so té tablete razmeroma jako dobre, ka je potrebno znati, da se „Nibol“-tablete izdelávajo v našoj zemli, zavolo šteroga odpádnejo vsi carinski i dovozni stroški.

Opis i zdravljenje betegov, pri šterih so se „Nibol“ tablete pokazale hasnávajouče :

REUMATIZEM.

Vzeme se 3-krát dnévno po 2 „Nibol“-tableti, s kem se reumatične bolečine odstránijo. Zvíin toga zdravljenja pomága túdi znojenje, topla i sunčana kopanja, maseranje, zamotejnje v toplo vuneno blágo i pogousto gibanje. Trbej izbegavati promaji, studeni, vlagi, naglomi oblajenji poedinih delov tela, kak i preslanomi i začinjenomi teli. Trbej dati prednost zelenjávnoj hráni, jesti dosta sáda, piti mleko, sádna pijače i bilne čáje Alkohol betežnik na reumi more spoj zapústiti. Zvíin notrijemánja „Nibol“-tablet priporoča se túdi maseranje z „Nibol“ máščavov.

GIHT, IŠIAŠ.

Išiaš je zvužganje bedrenoga žilca, od žleba v koleni pa vse dojnega tála noge. Zdravljenje: Ležanje v posteli, dnévno 3-krát po 2 „Nibol“-tableti. Segrevanje boléčih delov, parna i znojna koupanja, zadržavanje od vžlvanja mesá i alkohola, dosta sádba, mleka, sádnih sokov, bilnih čájov i malo začímbe. Zvíin toga se priporoča maseranje z „Nibol“ máščavov. Zavolo ponovnoga pojavljanja betega trbe vzéti dnévno po 1 „Nibol“-tableto, toplo spodanje obleko, obúteo štera ne prepúšča vodou, ogibatí se preotrijenosti i prehláda.

BOLEČINE KRIŽA, TELA I UDOV.

Zdravljenje: Zdravljenje i dijeta rávno tak kak je imenúvana pri reumatizmu i gihti. Boléči deli tela i zglobovi se morejo zamotati v toplo kožo, posebno v noči. Te se bolečine túdi preprečijo, če se 3-krát dnévno notri vzeme po 2 „Nibol“ tableti Zvíin notrijemánja „Nibol“ tablet pomága zdravljenje z maseranjem z „Nibol“ máščavov.

GLAVOBOLA, MIGRENA.

Što betegúje od glávobola i želi, da se oslobodi od tej groznih bolečin, more taki gda občúti ka ga gláva začne boleti, vzeti notri 2 „Nibol“ tableti i more biti popanoma méren.

TEŽKÓE MENSTRUACIJE.

Zdravljenje: Kak sredstvo za oblaživanje bolečin, prouti krčaj i za pomirenje živcov, vzeme se notri 3-krát dnévno po 1 „Nibol“ tableto.

ZOBOBOLA.

Pri zoboboli vzeme se notri taki pri začétki njegovoga pojáva 2 „Nibol“ tableti, šterive odstránita bolečine i pri tom pomirijo se živci.

GRIPA, INFLUENCA.

Zdravljenje: Pri vsakom pojávi prehláda kak i pri gripi i influenci, priporoča se hitro švicanje tela, štero se nájhltrej doségne s pomočjo vročih čájov od bilja i notrivzétji 3-krát dnévno po 2 „Nibol“ tableti.

Zahtevajte v spotekaj edino „Nibol“-tablete Bahovec v originalnih glážekaj po 24 tablet Din 20.—, 48 tablet Din 34.—. Nibol mást i tuba Din 20.—

Hasnovito znánje

Olnatni glaž se ščisti z toplov vodov, žagancov i malo ne pogášenim vâpnom.

Šampanijo si lahko domá napraviš brez vékši stroškov, tak dá v eden liter belo vino zmešaš 5 gramov čistoga dvakratno oglenio-kisloga nátrona 5 gramov limónove kisline i 5 gramov kandis cukér skuči na práj i vse to vlej med vino (to dobiš za pár dinárov v drogeriji v Murski Soboti) — kak to vküper zmešaš, glaž náglo zadelaj i štuplin priveži na glaž, ár ga ovak vövrže. Deni glaž na led, ali či leda nemaš v mrzlo vodo, gda vino mrzlo gráta, je kak právi šampanec.

Brezo na sprotoletje, kak vmezgo postáne, zvrta v steblo od zemle tak visiko da pod luknjo lahko postáviš glaž, v štero luknjo edno čev denimo, da po tistoj cevi z drevoja mokrota v glaž lahko teče. V pár dnévaj dobiš z dreva dosta slatke mezge, štero vlejješ (eden liter mezge) v deset-petnáset litrov vina, frtao kile beloga cukra, edno deko vinske kisline (dobiš jo v drogeriji), to napravi za eden máli lagev, šteroga postáviš do 25 stopinj celzije v topel prostor, tak, da to vino naj vré, po vrenji ga precedi i v kuste močne glaže vlej, dobro zadelaj i je položi v klet tak, da bodo ležali, pústi na méri skoz dvâ meseca — potom je kak šampanec. Rávno to lahko napraviš z jabočnicov.

Mazalo za železno škér. Kak se zima približáva ščistimo vsefelé železno škér i jo namažimo z mazilom, štero si napravimo z loja i malo smole i to tak, da oboje razstopimo i zmes ešče malo olija vlijémo i tak namažana železna škér skoz zime ne zrjávi

Za stenice razstopimo pol kile soli i 12 deka galuna v eden litri vode, s tov tekočinov z ednim penznom namažimo večkrat ono mesto, gde se stenice držijo, od toga poginejo.

Čemér za podgane. Vzemi 10 deka kisiláka ali sira i ga zdrobi, 5 deka žvepla, 2 deka glicerina i 1 deka ječmenove mele i to vse dobro vküper zmesi. S toga napravi mále pogačice, štere posipleš z melov i je deni gde podgani hodijo, zraven pa v edno posodo vodo.

Raspočene deske se dájo zamazati, či vzemeš eden tao nevgášenoga vâpna i pét tála kisiláka i to dobro zmešaj vküper v testo i stem zamaži razpoke, to drži kak keljé.

Za zimo shránjeni sád ne gnili tak hitro i se črstvo držij, či v shránjeno hrambo večkrat friški zrák pústimo, potom okne i dveri dobro zaprémo i malo žvepla vuzgémó.

Z beloga plátna se rděče vino vö vzeme tak, da se v kisilo mleko namoči i 24 vör v mliki pústij plátno. Potom se z mrzlov vodov vö operé.

Da bi se mleko ne prismo-dilo, moremo posodo, v šteroj ščemo mleko kúhati, z mrzlov vodov prve vöoprati i splaviti.

Či je mleko vodeno, spoznaš tak, či edno kaplico pústiš na nojét i či razteče, je vodeno, či pa vküper ostáne, je ne zmešano z vodov.

Divja šaláta, motovilec ali repinzi se seja augusta ali septembra i jo žé máte v zimi ali pa rano na sprotoletje kak sneg doli odide. Túdi po zimi se dá brati pod snegom tak, da na njo denemo borovo veje s pec-linjom i tak ona pod snegom rasté.

Belo perilo, či je duže vreme-na ne nūcamo, žuto postāne i da bi postanolo nazāj lepo belo, pri plāvlenji deni pār kaplic terpetina v vodo i v toj vodi je splavi.

Zelje, da bi melo dober okus, denimo na dno kādi 15 cm. nakosci vinske tropine, štere pokrijemo z zeljevnim listjom i tak na to sklāčimo gori zelje. Po leti pa če že močen dūh mā, gda ga operēmo, odzgoraj gori denemo coto, namočeno v palinko, po tom dobij prijēten žmaj i dūh.

Proti bradavici. Na drobno zre-ži hrastovo skorjo i jo skūhaj, naj dugo vrē. S tov vodov si perī na dēn večkrāt bradavico i to skoz eden tjeđen, štera v tom vremeni ti minē, tak, da se niti nede vidlo, gdē si jo meo. Tūdi je dobro z jajčnim belākom dnēvno večkrāt bradavico mazati po tom tūdi odide.

Ricinovo ali ribji oli vzemeš notri ležej, či si prvle namažeš jezik z rezaji od citrone.

Kátranova žājfa vničūje tūdi bakterije i je primerna za prānje vlāsi.

Či te trga, se namaži z gorčičnim špiritom, šteroga napraviš iz ednoga dela gorčičnoga olija i 49 delov špirita.

Mandelново mleko, to je slatek sok iz mandlne, je izvrsna pijača, ki hladi, če mā što vročino i krepī betežnike, ki ozdrāvlajo.

Če ti koža poka, dodaj vodi, v šteroj se mujvaš, malo friškoga mleka.

Če dišiš po švici, vlej v vodo, v šteroj se mujvaš, malo jesiha.

Če vrata škrīplejo ali cvilijo, namaži tiste dele s klabāsom.

Očale se ti orosijo v zimi, kda stopiš v toplo hišo; to lejko preprečiš, če glažovino očalov namažeš domā z vazelinom i potom znova obrišeš očale. Na glažovini ostāne tenka vazelinova plāst, ki pa nikaj ne kviri čistosti glažovine, pač pa zabráni, da se očale ne orosijo.

Zaročne prstane

v raznih tasonah.

Masivno zlato 14 K. par od Din 200.-
Amerik. double par od Din 40.-

Velika zaloga vsakovrstnih ur,
zlatnin, srebrnin in očal.

DITTRICH FRANJO

MURSKA SOBOTA

ALEKSANDROVA CESTA št 25

Kupujem vsako količino
ZLATA IN SREBRA.

Če so šrajfi zrjaveli, nacediš na njē malo terpetina i je tak pūstiš nekaj minut. Nato s kakšim trdim predmetom vdāriš šrajf, pa se včasī odmekne i se dā z lehkotov odšrajfati.

Če ti vlasjē začnejo seri gračūvati, je škodljivo, če si je dās pofārbati, ār so vlasjē nato krhki i vō káplejo. Najprvle probaj z mujvanjem v jesihi. Vzemi mlāčno vodo i zrāven prilej jesihi, tak da je eden del jesiha i dvā dela mlāčne vode. Zaperi si s tem vlasē i je nikaj ne oplavi. To večkrāt na tjeđen ponoviš, pa bodo vlasjē dobili znova svojo prvejšo fārbo, se razmi, če ne so že ščista vsi seri postanoli.

Smehšnice

Premalo njij je.

Eden naš Marko ob priliki svoje ženidve, je šou k župniki na versko pitanje. Prvo je bilo :

Kelko je bogov ?

Trijé !

Kaj ? ... ga plebánuš na veliko poglédnejo. — I ti práviš, ka si krščenik !

Ne, ne so trijé, nego štirje, hitro popravi Marko.

Što te pa to včio ? — se zderé-jo plebánuš.

Oh, gde je pa moja pamet. Nikši sploy megleni sem v mišljenji. — Pét jih je, presvetleni.

Ka gučiš ? Ti pogan ! Vó z moje hiše, si sem prišo se norca delat ? Zgrábijo ga za šinjek i ga vóvržejo.

Med proti svojim domi idočov potjov se sréča Marko s svojim prijatelom i ga pita :

Kama pa ti, Jožek ?

Tak znaš ka se ženim i zdaj idem v farov na vavlúvánjski návuk.

Ja, pa znaš kelko je bogov ? — ga hitro pita Marko.

Samo eden, odgovorij Jožek.

Tak ! Nigdár neidi v farov, — njemi právi Marko. — Znaš, jaz sem pét povedo, pa njim je nej bilo zadosta. Ka do pa té s tebom napravili ? Či so že mené vó na cesto vrgli !

Z rožami.

Prijátel, kak te je žena pozdrávila snoči, gda si domo prišo ?

Z rožami.

Z rožami ? Zakaj si pa te tak čaren pod očámi ?

Hja, záto, ár je rože pozábila vó z teglina vzéti.

V krčmi.

Gost : Hej, natakár ! Té krompiš. šteroga ste poleg pečénke prinesli, je čista sirovi. Pozovte mi včasik. gospodára.

Natakár : Pomali gospod ! On je ešče sirovi, on !

Pozabliva.

Edna gospá je jáko pozabliva, záto si more vse gori zamerkat, ár ovači pozábi. Včera j si je napisala :

Vütro : Ildi k gospej sosidovoj. Mož vmro. Nikelko jokati.

Rejč držéči.

Diják : Gospá, odpústite, za té mejsec Vam morem z árendov dužen ostáti.

Gospodinja : I prejšnji mejsec ste že tüdi to napovedali.

Diják : No, pa znamkar — rejč držim !

A. : Ti, tvoji črevli so pa ešče nej pláčani, ár škriplejo.

B. : Pústi, pústi to comprnijo, kak moreš v koj takšem vórvati ? Te bi mi krščák tüdi mogo škripati.

A. : Kak je to, ka ti tak psúvati znaš ?

B. : Stanüjem poleg davkarije.

Neprijétno pitanje.

Ti Filko, jeli gda misliš na tisti sto dinárov, šteroga sem ti posodo ?

Na pa ešče kelkokrát ! Ka mislite, gde je zdaj ?

Povedo njemi je.

Pred cérkvov dosta národa stojj. Eden gospod tamtá pride i pita ednoga šujsterskoga inaša, zakoj je tú telko lúdstva.

Rávno zdaj je žandár odpelo edno deklino izpred oltára.

Bog moj, Bog moj, ka je pa včinila — se stara gospod.

Ja, oženo si jo je — odgovori šentani fant.

Janez telefonejra svojoj mamiki, ednok samo pita:

„Mama, ali si kaj mokra po obrázi?“

„Zakoj pa, Janezek?“

„Ár sem rávno zdaj plúno notri v telefon!“

Vučiteo: Števan, povej mi eden stávek od preteklega časa.

Števan: Moj oča je kúpo zláto vōro.

Vučiteo: Dobro! Zdaj mi pa povej té stávek v zdajšnjem časi.

Števan: Zláta vōra je v založnici.

Miška, bi mi lejko posodo sto dinárov?

Lejko bi, ali neščem!

Ka misliš, da ti ne dam nazáj?

Dati bi že ščeó, ali mogo ne boš.

Francek pride v kúhno, gde sedij mati ves trúdna?

Ali si fejst trúdna, mamika?

Oh, pa, ešče kak, nonč roké nemrem genoti.

No te ti pa ovádím, da so mi vse desét belice z rok spadnole i se spotrle.

Pijánec.

Zakoj pa máš roko zvézано? Ali si se ponesrečo?

Ponesrečo? Ne! Kak sem snoči šou domo, mi je stopilo nekšo pijáno tele na roko.

Preveč mi je žao, ali morem Vás odpústiti iz slúžbe.

Kak to, gospod ravnateo, vejim sem nikaj ne napravo.

Rávno záto!

Pred sodnijov.

Obsojeni ste na petnájst lejt voze, desét lejt izgube časti i vas z naše države iztiramo. Ali mogoče máte kákšo posebno želo?

Ja, gospod sodnik. Či bi me najprvle iztirali.

Dober pes.

Miška si šče kújpiti psa.

„Ali je té pes vōren, šteroga mi ščéte odati?“

„Se zná“ odgovorij prodajalec. „Že trikrát sem ga odo i je vsigdár nazáj prišo.

Zagučo se je.

„Oča, sosidkinja je prvle právla: Jaboka ne spádne daleč od drejve. Ka je pa mislila s tem povedati?“

„Šmentani fant, ka si pa že pá napravo?“

„Dokeč de Vaša „Roskopf“ vōra poprávlena, Vam lejko dam edno drúgo — právi g. Dittrich vōrar ednomi precí sumlívomi človōki.

„Lehko mi date, či máte, kákšo zláto?“

Se ti to spláča ?

Mjcika : Znáš Liza, kak sem kūharico stírala, zdaj sáma kūham.

Liza : Pa se ti to pláča, sáma kūhati?

Micika : Pláča? Pa ešče kak ; kak sáma kūham, moj mož niti polojno ne poje, kak je prvle pojo.

Za dinár pámeti.

Vučíteo je že čisto obvúpao nad nadárjenostjov svoji vučencev.

Eden den je pravo nájbole noromi med njimi :

„Tonek, skoči v apoteko i kūpi za dinár pámeti!“

Toni je včasik se zaletó proti dveram. Tam pa se obrné i pita :

„Alf náj povem, da bo pámet za gospoda vučítela?“

Ka pa on ?

„Pišite tak, kak gučíte,“ je vučíteo zapovedo vučencam.

Nato pa je Francek v zadregi zdigno roko i pitao :

„Go-gospo-po-pod vu-vučí-čí-telj, ka-kak pa naj pí-pi-pišem jaz?“

Profesor.

Profesor pride v noči domo i čúje sumliv ropat pod postelov. Stáne na sredini sobe i pita :

„Ali je štoj pod postelov?“

„Nišče!“ se oglási uzmovič pod postelov.

„Vej sam znao, da nega nikoga,“ právi profesor i pomérjen léže na postelo.

Dober kūpec.

Baoutoš (novomi inaši) : „Zdaj pride gospod profesor F*, oni je naš nájbogši kūpec. Vsigdár gda pride, kūpi marelo i včasik jo tú prinas pozábi.

Mála Maričika je ništérni dén šla z svojov mamikov na njivo. Ednok samo cukne mater za janko i jo pita :

„Mamika, gde je pa veter te, gda ne piha?“

Francek zná poštenjé.

Nadzornik pride v šolo i pita Franceka : „No, Francek, prešti mi desétera zapovedi!“

Francek : „Ne kolte, ne praznújte, ne kradnite . . .“

Nadzornik (ga prekine) : „Zakoj pa ne práviš : Ne koli, ne praznúj, ne kradni . . .?“

Francek : „Gospoda nadzornika pa vendar nesmim tikati!“

Smola pa ešče kakša.

Janček piše domáčo nálogo, vmes pa se deré i joče, da ide skoz vüh.

Oča : „Vrajži pojeb, zakoj pa tak kavuliš?“

Janček : „Pe... pe... peresnik sem zgübo — pa ga je mama najšla!“

Vsi drügi samo on ne.

Janezek, gda si se pa ti rodio ?

„Nigdár!“

„Kak to da ne?“

Záto, ár jaz nemam matere. Jaz mam mačeho.“

To ne vse edno.

Na cesti eden vékši dečekc ne-smileno bije ednoga ménšega. Mimo ide edna ženska, kí njemi právi :

„Ti lekaj túdi nevejš, ka desétere zapovedi právijo ; Lúbi bližnjega...“

Dečekc brezi toga, ka bi hejnjaló z bitjom odgovorij : „Vejm je to ne moj bližnji, nego brat.“

Mála Anica má zamázane roké.

— Ka si pa delala? — jo pitajo babica.

— Mamin prstan sem iskala, šteroga je včeraj zgübila.

— Gde pa ?

— V kompoti.

Trdo gordánje.

Mici: Či mi na té trij pitanje, štere ti gor dam, odgovoriš „dvej spici“ — tak té dobiš eden dinár.

Pišta: Bravo!

Mici: Pazi, ne veselí se rano! V roké vzeme dvej spici. No začnimo! Ka je to?

Pišta: Dvej spici.

Mici: Kelko je edna spica, pa edna spica?

Pišta: Dvej spici.

Mici: Ka bi ráj meo? Eden dinár ali dvej spici?

Či tak zdaj Pišta povej: „Dvej spici“, tak Mici ga boga i njemi dá dvej spici, i dinár si sama v žepko देने. Či pa Pišta povej eden dinár — té pa je itak zgübo i denár nemre dobiti, ár je gordávanje bilo, da na vse tri pitanje odgovor more bidti: dvej spici.

Gospà.

Z ednoga velkoga váraša pride na vesnico edna bogata gospà, štera je ešče nigdár ne bila na vesnici. Tá gospà se sréča na cesti z ednim kmetom, šteri gnoj pela na njivo i ga pita:

Ka vozite to smrdéce?

Kmet njej odgovorij:

Gnoj na njivo.

Gnoj? Pa zakaj je to dobro i zakaj vozite i ka te s tem delali na njivi?

Raztroso bodem, potem podorjém i pšenico posejam.

Pšenico? . . . Zakaj, ka bode z pšenice?

Z pšenice dobim melo, i z té mele do zemle.

Oh hvála, hvála, drági prijátel, hvaležna sem vam . . . pftj . . . z gnoja zemle? . . . dobro ka znam, več nigdár nemo jela zemle, nego samo kifline.

A. Mojemi sosedi so miši pod strehov Jureke pojeli.

B. Tak mislite si, meni pa ta živina nešče pojesti moja dužna pisma.

Pri mlinari.

V mlin pripelajoči právi:

G. mlinar, prosim Vás, to bokšo melo vkraj vzemte. I mlinar ga boga, merico si z té bokše mele vzeme.

Prijátel, povem ti, da sem fál jo i pío. En guljáš, krigli pívo i eden krüh i knödli, koštalo je vse vküper samo 6 din.

Ne mogoče!

Mogoče, mogoče je!

Tak je mogo guljáš konjski biti.

Či je konjski bio guljáš, naj je bio. Ali knödli pa niso bili.

Diskrecija.

Jánoš: Povej kakši človik pa je diskreten?

Štefan: Napríliko, diskreten sem jaz, či nikomi ne povém, ka si ti samár.

Kelko košta žerbé?

Notri poslo: Poučič Ludvik, Fokovci:

Na pašniki se je pásla kobila. Vesélo je skákalo mládo žerbé okoli njej. Naednok pride vuk i pita kobilo, či bi njemi ščela odati žerbé i kelko ga cenij. „Rada odam žerbé“, právi kobila, njegva cejna je napisana odspodi na kopito moje práve nogé. Či poznaš numere, pogledni mi na kopito!“ Vučenec sam, numere poznam“, je odgovoro vuk. Kobila zdigne nogo. Vuk stopi bliže, ka bi pogledno. Kobila ga vdári s kopitom po glávi tak, da spadne vuk mrtev na zemlo.

Na birovijsi.

Birov: Zakoj ste nájdeni prstanik ne dáli na varaško hišo, nego ste si ga obdržali?

Gospod birova, záto ne, ár je odznotra meo napisano „Večno tvojo“!

Zmágali smo.

Oddelek Mandžurcev se bije na stráni Japoncev. I kak so je Kitajci zgrabili, so Mandžurci začnoli kričati: „Živijo, zmágali smo!“

Koga ste premágali, vejm ste pa zgrábleni, — právijo Kitajci.

Premágali smo našega generála, kričijo naednok Mandžurci.

Dokáz.

Birov: Vi trdite, da Vás je okradno, je li stoga blága spoznate štero za svoje?

Tožnik: Poznam, té robček.

Birov: To je nej právi dokáz, takši robec túdi jaz mam.

Tožnik: Mogoče, g. birova, vejm sta mi pa dvá bilá vkrádjena.

Ne čúda.

Štefan: To je pa zaistino čúda, kak stopiš pred birovijsi, pa si obsojen.

Jánoš: To se ti vidi čúdna? Či je pa telko paragrafov proti ednomi človeki.

Pokorščina.

Častnik — svojemi slugi: To máš dvá kováča; za toga mi prinesí salámi, i za toga pa cigaretline.

Sluga za malo prestrašeno nazáj pribížij: Gosp. poročnik, obadvá kováča sem dao v edno žepko i zdaj nevéam za šteroga bi kúpo salámi i za šteroga cigaretline?

Na štelingi.

Oficer ga pita: Jeli vam kaj fali, ali pa máte kakšo falingo?

Rekrut: Krátkoviden sem.

Oficer: Kak mi lahko to dokážete?

Rekrut: Prav lahko. Jeli vidite ov cvek v steni — pita oficera.

Oficir: Vidim.

Rekrut: Jaz ga pa ne vidim.

Srečen zákon.

Ona (čemerno): Da znáš, či ti prvrle merješ kak jaz, se bodem na tvoje čemére ešče ednok omožila.

On (mrzlo): Za istino?

Ona: Viditi je, da te to prav nika ne čemerij.

On: No ka misliš, ka sem tak nori, ka bi žalúvo onoga človeka, šteroga ešče nepoznam.

Več jezikov.

Štefan: Ali tvoja žena guči več jezikov?

Jánoš: Ka ne samo guči, nego večkrát se mi vidi, da jih túdi več má.

Gospodinja.

V bauti: Počen so bilice?

Bautoša: Cele eden dinár, spotrete pol dinára.

Gospodinja: Prosim, spoterte mi za deset dinárov.

Ne boš!

Žena pred Šiftarovov bautov v M. Soboti stoji i gléda v okni vō postávlene lepe štofe i právi svojemi moží:

Či bi mi s toga štofa obleko kúpo, več nigdár nebi nikše zelenje mela.

Mož: Odiva dale! Pomisli si kakše pústo i dugočasno more biti življenje, či človek nema nikakšega zelenja.

Mláda žena.

Drága, vájni zákon je srečen kak ti práviš. Ali tvoj mož nasprotno trdí.

Mláda žena: Ah kaj! On sploj nema nika trditi.

Skrivno pitanje

LETOŠNJE VGANKE :

1

Vinopivec Vince má včasi svoje dnéve, gda se nemre ločiti od kupice. Preminoči teden je páli hodo po Soboti. Ali ne je meo dosta pejnez s sebov. Najprve ide k Faflikí, potom k Turki, Báci i naslednje k Flisari. Vu vsákoj krčmi dá, gda pride (ár je on gavaler) eden dinár tringelta, zapijé polovico pejnez, kelko ga je ešče meo, i gda pálik odide, pláča eden dinár tringelta. Kelko pejnez je meo Vinopivec Vince, gda je šou k Fafliki, či je te, gda je od Flisara odišo, ne meo več ficka pejnez v žepki?

Puno sreče pri vganúvanji Vam želej Vinopivec Vince, te najznamenitejši prekmurski vinopivec i vodmzrec.

2

Iščeš me té,
Gda me že más.
Loviš me té,
Kak me že znaš?

3

Najprve je belo,
Potém pa zeléno.
Postáne rdéče,
Deci na vesélje?

4

Lübi te tvoj —
Lübi ti svoj —
Či njemi dás —
ráj má kak
vsako drügo?

5

Kak je $8 \times 4 = 500$?

6

Od Poučič Ludvika, Fokovci :
Ka vzememo tam, kde nika več
nega, pa denemo tá, gde je dosta?

7

Kelko orehov more biti za 1 kg?

8

Gda má leto telko dni, kak más
ti oči?

I.

Od Katona Evgena, Tropovci :

Eden somár nesé svojega vértá prek potoka, gda na sredo vodé pride, ga dolí vrže. Vért v čemeráj somára bije i pribizij do edne brvi, gde hitro prek vodé vujde, zdaj vídi, da je v nevarnosti, na ovom bregi je eden vuk, na tom pa vért z bičom. Ka naj včini, ka ga vuk ne pojej i da ga vért ne zbije. Voda je globoka, notri skočiti nemre, ár se té zalijé?

II.

Ka je močnejše od človeka?

III.

Ka je po deždži?

Vsém našim prijátelom, dámo naznánje, ka letos rávno tak, kak vse ova preminouča lejta 10 novi kalendárov za leto 1940 vöpotégnemo i šteri do srečo je meli dobiti, tistim je po pošti domo pošlemo i njihova iména v Dober Pajdáš kalendárium dámo našampati.

Rešenja se morejo do 15. marca v reditelstvo poslati, pisma etak adresirajte : **Uredništvo Dober Pajdáš kalendáriuma, Gornja Radgona.**

DOBRO SO REJŠILI

v lanskem kalendári prinešene vganke i so gvinali po lutri vopotegnjeni Dober Pajdáš kalendárium sledéči : Smodiš Štefan Ženavlje 12, Albert Géza Berkovci, Lang Karolj Večeslavci 4, Zrinski Elizabeta Ivanovci 61, Hari Štefan Amerika, Flisar Ilonka Francija, Horvat Štefan Francija, Porèdoš Franc Nemčija, Vuk Ivan Črešnjevci i Kūčan Janoš Križevci.

Gratuleramo vsém našim prijátelom, šteri so tou srečo meli, ka so naš „Dober Pajdáš“ kalendárium gvinali.

Šàlno pitanje i odgovori.

Pri ednoj hiži je pét bratov pa dōnok se vsaki nači piše? Prsti.

Jezero i jezero doge pa dvá obroča? Ritonja.

Penjiček, botiček, glávica krščak, ka je to? Mak.

Na dvá krája kosmáto na sredi pa rut? Konji i rut.

Koga nemre doj vzéti? Veseloga psa.

Gde Dráva nema vodé? Na zemlvidi.

Ka brez roké tebé i mené držé? Stolec.

Nadale so ešče tūdi dobro rejšili naše vganke, ali nej so meli srečo do dobička sledéči : — potroštamō je pa s tém — naj probajo letošnje vganke rešiti, lejko do pa letos vékšo srečo meli :

Drobec Imre, Bodonci št. 136, Trplan Jožef, Budinci 45, Bencak Aleksander, Dolina 30, Kūčan Irena, Križevci 89, Frumen Jenō, Kruplivnik 31, Katona Evgen, Tropovci 40, Obal Jernej, Zenkovci 18, Veren Kalman, Bodonci, Svetec Franc, Markovci 57, Barabaš Ernest, Markovci 28, Horvat Štefan, Beltinci 127, Pocak Ilonka, Domanjševci 91.

Ménše od maka pa zdigne junáka? Buja.

Belo pleme srce vzeme. Tega.

Edna gláva visika, celomi sveti dosta? Sunce.

Ka brez ognja žežéž? Močen prpeo.

Liste má, a ne je drevo, korice má, a ne je nož? Knjga.

Kda lázi skoz okna v hiša, ne razbižij? Svetlost.

Notri poslo : Obal Jernej Zenkovci.

Da naj znáte!

Ako ura stane Vam
Ne razdirajte v njej sam,
Ker to ni za njo zdravo
Tudj žepu ne bo pravo,
Mogoče ena mala pogreška
Radi tega ni je tekla,
Bolše, da nosite k uraru
Ne bo to tak dosti stalo,
A najprej k Dittrich Franji
Ker tam ste tudi najbolj stalni,
Daje Vam dvoletno garancijo
Da Vam je dobro popravljeno,
A tudi stare ure neodvržite
Ker vse se da tam popraviti,
Tudi prstan, verižico, uhane stare,
Vse pri Dittrichu tudi zamenj lahko date

Ker njegove dobre ure
Odjemalcom dobro služe,
Prepričajte se sami in odločite se
Ne kupujte od tujih tvrdk
Le podpirajte domačo obrt,
Ker Dittrich z dobrim blagom razpolaga
Zato se vsakemu lahko pomaga,
Za plačilo tu in tam počaka.
Če ni dobro on Vam vzame
In drugo blago Vam pokaže,
Kakor se Vam dopade,
Zato drugih ne posečajte,
Le Dittricha obiščite.

Ako znate varčevati
 Ako znate računati
 Ako znate primerjati

**Ako hočete biti dobro postreženi
 potem kupujete razno železnino,
 barve in steklo samo v**

na novo otvorjeni trgovini

Sukič Ludvik

trg. železnino, barvami in steklom

M. Sobota

Radgonska c. 1.

**Zahtevajte veliki cênik!
 brezplâčni ilustrirani**

Dobra budilka z ednim
 zvoncom Din **45**—

Ista prima kvalitete z 5
 let jamstvom Din **60**—

Budilka z 2 zvonca prima
 5 let jamst.
 Din **76**—

Chrom Rosk. anker ura
 slična Din **46**—

Ista v bôgši izdelavi 3
 let jamstva Din **60**—

Fina tenka ura z relief
 številkami 3 letno jam-
 stvo Din **95**—

Ista ura prim. kval. z
 5 let jamst. Din **180**—

se dobi pri:

ANT. KIFFMANN
 specijalist za bôgše ure
 Maribor št. 18.

Za vse izolacije proti
 vodi, vlagi in za hitro
 vezavo cementa

BETONIT

Za vlago nepropustni
 notranji in zunanji omet

Izolator

BETONIT,

kem. Izd. Maribor

(Zahtevajte navodila.)

Zaloga MURSKA SOBOTA,
 Aleksandrova c. 19. (pri Fafliku)

SENJE (SEJMI).

PREKMURJE.

- Beltinci** (živinsko i kramarsko) 20. január, 24. na prestopno leto pa 25. februára, 25. aprila, 27. junija, 15. julija i 5. novembra.
- Bogojina** (živ. i kram.) 15. februára, 20. márc, 19. mája, 20. julija, 4. septembra i 16. novembra.
- Črensovci** (živ. i kram.) 14. márc, v ponedlek po 3. máji, v ponedlek po 14. septembri i 20. oktobra.
- Dobrovnik** (samo živinsko) 6. aprila, (živ. i kram.) ponedlek po Telovom, 25. julija, 2. oktobra.
- Dolnja Lendava** (konjsko, živ. i kram.) 25. januára, 16. februára, 27. márc, 17. aprila, 16. junija, 28. julija, 28. augusta, 28. septembra, 28. oktobra, 18. decembra, pa vsáki tork svinjsko senje. Če pride na tork veliko senje, teda je svinjsko senje na drúgi dén.
- Dokležovje** (konjsko, živ. i drovno) 18. junija i 21. augusta.
- Dolenci** (drovno) na Tejlovo i 6. decembra.
- Grad (Gornja Lendava)** 28. márc, 21. junija, 15. augusta, 29. septembra i 30. novembra.
- Križevci** (živ. i kram.) 16. aprila, 4. junija, 27. oktobra, pa vsáko prvo soboto v meseci svinjsko senje. Či spádne na to soboto svétek, je svinjsko senje prvejšo soboto.
- Kuzma** (kramarsko) na Križni četrtek.
- Krog** (kram.) 4. mája.
- Martjanci** (živ. i kram.) 23. mája, 6. augusta i 27. oktobra.
- Murska Sobota** prvi ponedlek januára živinsko senje, prvi ponedlek februára živinsko i kramarsko, prvi ponedlek márc živinsko i kramarsko, prvi ponedlek aprila živinsko, prvi ponedlek mája živinsko i kramarsko, prvi ponedlek junija živinsko, prvi ponedlek julija živinsko i kramarsko, 24. augusta živinsko i kramarsko, prvi ponedlek septembra živinsko, 15. oktobra živinsko i kramarsko, prvi ponedlek novembra živinsko, 6. decembra živinsko i kramarsko. Če spádne na prvi ponedlek svétek, se vrši senje na drúgi dén.
- Petrovci** (kram.) na sv. Trojstva nedelo, 4. julija, 8. septembra i 28. okt.
- Puževci** (kram.) 13. julija.
- Puconci** (živ. i kram.) 28. mája, 10. julija, 10. sept. i 10. novembra.
- Prosenjakovci** (živ. i kram.) 15. márc, 16. junija, 2. sept. i 28. nov.
- Rakičan** (živ.) 26. márc, v tork pred Risáli, 2. jul., 16. aug. i 8. oktobra.
- Selo** (kram.) prvo nedelo po Srpnj Mariji i na Miklošovo.
- Sv. Benedek** (kram.) pred Pepelnicov, po postni kvatraj, po Cvetnoj nedeli, po jesenski kvatraj i pred koledí vsigdár v ponedlek.
- Sv. Sebeštjan** (kram.) 20. jan., 2 nedela po Vüzmi, 15. jun. i 21. dec.
- Turnišče** (živ. i kram.) v četrtek pred Cvetnov nedelov, drúgi ponedlek po Vüzmi, četrtek pred Risáli, 12. junija, četrtek pred Velkov mešov, drúgi dén po máloj meši, 4. oktobra i vsáki četrtek svinjsko senje. Če spádne veliko senje na četrtek, te je svinjsko senje eden dén sledi.

NÁJVEČA DOMAČA TRGOVAČKA KUĆA U JUGOSLAVIJI

Barbend vzorčasti **8.50**

Crepe marocene **34**

Crepe de chine vse fārbe **18**

Tkanine

I-a vunena tkanina **40**

Vun. tkanina za obleke **27**

Vun. tkan. za plašče **50**

Štennecki **CELJE** 307

Prositate

včasih veliki

ilustrirani cenik

z več kak jezero slik, šteroga dobite kšenki tak tudi vzorce celokūpnoga manufakturnoga blāga!

VELIKA IZBĚRA!

NISIKE CENE!

NÁJVEĀŠA DOMAČA TRGOVSKA HIŠA V JUGOSLÁVIJI!

SREZ LJUTOMER.

Ljutomer živinsko senje: 14. jan., 8. apr., 10. jun., 8. jul., 12. augusta, 12. nov.; kramarsko i živinsko senje: 11. febr., 11. mārca, 13. māja (tūdi konjsko), 16. sept. 17. dec.; samo konjsko i živ. senje 14. okt.

Cven 7. septembra

Gornja Radgona 3. februāra, 25. māja, 10. augusta i 15. novembra.

Sv. Križ pond. po tihoj nedeli, 3. māja, 26. julija, 6. novembra.

Māla Nedelja četrtak pred nedelov Sv. Trojstva, 21. oktobra.

Verzej 6. māja, 29. septembra, 30. novembra.

Sv. Duh 24. augusta, 13. decembra.

Negova 8. septembra.

Sv. Peter 17. januāra (29. junija), 30. junija, 21. septembra.

MESTO I SREZ PTUJ.

Ptuj živinsko senje: za konje i rogāto živino vsāki prvi i tretji tork v mejseci, za drūge vsāko srejdō: tržni děn je vsāki pětek; letno kramarsko senje se vrši: 23. aprila, 5. augusta, 25. novembra.

Sv. Andraž v Slov. Gor. 13. junija, 30. novembra.

Ptujska Gora 18. mārca, veliki tork, v soboto pred križ. nedelov ali pa v soboto po Vūzmi, 2. julija, 14. augusta.

- Sv. Lovrenc na Dr. polji** 12. mάρca, 27. jun., 10. aug. i 29. sept.
- Sv. Lovrenc v Slov. gor.** v sreĵdo pred vnέbohodom, 23. julija i v soboto pred roĵnovenskov nedelov.
- Sv. Bolfenk** 30. junija, 2. septembra.
- Sv. Vrban** 25. mājā, 25. julija.
- Breg pri Ptuij** drūgi pond. v mājī, 6. junija, drūgi pond. v juliji, 26. augusta, drūgi pond. v septembri.
- Ormoĵ** Cvetni pέtek, pond. po Jakobovom (25. jul.), na Martinovo (11. nov.), vsāki prvi pond. v mejseci jan., febr., mārca, mājā, junija, jul., sept., okt., dec. Ćī spāadne na ednoga od tej pondelkov svέtek, se vrši senje na drūgi ponedlek. Svinjsko senje vsāki tork v tedni.
- Sv. Tomaĵ** 21. jun., 29. aug., 28. okt., 3. decembra.

MEDJIMURJE.

- Ćakovec** Cvetni ponedlek, 29. jun., 13. aug., 3. okt., 25. nov.
- Draškovec** sredo po Jūrjavom, 7. i 16. aug., 11. nov.
- Kotoriba** 9. mārca, 27. junija, 30. septembra i 30. novembra.
- Nedeljišće** 15. junija i ponedlek po augusta nedeli.
- Prelog** Risālski tork i ponedlek po Jakobovom.
- Razkriĵ** 19. mājā, 24. junija, 10. augusta, sredo po Beloj nedeli.
- Mursko Središće** 1. mājā, 20. aug. i 26. okt.
- Štrigova** 19. mārca, 22. julija, 30. sept. i 4. dec.
- Sv. Helena pri Ćakovci** 18. augusta i 22. septembra.
- Sv. Rok pri Ćakovci** na Rokovo i Mihalovo.

MESTO I SREZ MARIBOR, levl dravski breg

- Maribor** vsāki drūgi i 4 tork v mejseci senje za živino: Ći je v tork svέtek, se vrši ųivinsko senje dέn prvl. Vsāki pέtek svinjsko senje; Ći je v pέtek svέtek, se vrši svinjsko senje dέn prvl. Vsāko sredo i soboto trĵni dέn.
- Sv. Lenart v Slov. goricah** 20. jan., ponedlek po beloĵ nedeli, 19. mājā, 24. junija, 2. augusta, 4. oktobra i 6. novembra.
- Marija Sneĵna na Veliki kram.** 20. mājā, ųiv. i kram. 6. aug.
- Sv. Trojica v Slov. goricah** 10. mārca, po Sv. Trojstvi, 28. augusta, ponedlek po trέtĵoj kvaternoĵ nedeli.

SREZ MARIBOR, desni dravski breg.

- Fram** 21. julija, 21. septembra.
- Poljane** pond. po kvat. nedeli v posti, pond. po Cvetnoj nedeli, pond. 13. mājā, soboto 22. junija, 10. julija, 29. augusta, 12. okt. i 15. nov.
- Slov. Bistrica** 24. febr., Veliki pέtek, 4. mājā, 4. junija, 25. julija, 14. septembra, 28. okt. i 21. nov.
- Spodnja Poljskava** 2. febr., 10. mārca, 30. junija, ponedlek po 3. aug. i 9. septembra.
- Studenci pri Poljčanah** 25. januāra, ųtrti pond. po Vūzmi i 13. dec.

NAJVEČJA DOMAČA TRGOVSKA HIŠA V JUGOSLAVIJI

cefir bluzi **30** damska vrb. obleka **110**

sükneno krilo **55** **Konfekcija** damski plášč **160**

iz lastne tovarne

damska obleka **76** sport kostim **199**

Schwecki **CELJE 307**

Prosrite

včasi veliki

ilustrirani cenik

z več kak jezero slik, šteroga dobite kšenki tak tüdi vzorce celoküpnoga manufakturnoga blaga!

VELIKA IZBÉRA!

NISIKE CENE!

Ka se ne vidi, se lejko premini ali pa se pejzezi povrnéjo!

NÁJVÉKŠA DOMÁČA TRGOVSKA HIŠA V JUGOSLÁVIJI!

TIVAR OBLEKE
in ASTRA ČEVLJI

oblečejo Vašo
celo družino
OD GLAVE DO PETE!!!

Stalna in velika zaloga vseh vrst letnih in zimskih oblek, spomladanskih in zimskih plaščev za deco in odrasle, za moške in ženske iz cajgof in štofov. V veliki izbori so stalno na zalogi svetovno znani pravi garantirani nepremočljivi „TIVAR HUBERTUSI“. — Tam se dobi tüdi vse vrste kratko in pleteno blago, kak kape, srajce, nogavice za moške in ženske, fino žensko svileno in pamučno perilo, moški in ženski puloveri (štrikani kaputi), deke (Koce). Ročna dela: zavesa, namizni prti in postelnjaki. Bogata in velika izbira, lepih in modnih čevljih znamke „ASTRA“ za deco in odrasle. — Prepričajte se o solidni postrežbi in nizkih cenah sami z ogledom blaga brezobvezno za nakup, kajti **Tovarniško niske cene imajo le Tivar obleke kar si zapomnite tüdi za Astra čevlje!**

Tivar obleke in Astra čevlji

Murska Sobota, Lendavska c. 2/a (prek od pošte).

Preračunjavanje kubične vsebine okrogloga lesa

(P = premer v cm. K = ključa število.)

P	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
K	28	38	50	64	78	95	113	133	154	177	201	227
P	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
K	254	284	314	346	380	415	452	491	531	573	616	661
P	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41
K	707	755	804	855	908	962	1018	1075	1134	1195	1257	1320
P	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53
K	1385	1452	1521	1590	1662	1735	1810	1886	1964	2043	2174	2206
P	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65
K	2290	2376	2463	2552	2642	2734	2827	2923	3019	3117	3217	3318
P	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77
K	3421	3526	3632	3739	3849	3959	4072	4185	4301	4418	4537	4657
P	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89
K	4778	4902	5027	5153	5281	5411	5542	5675	5809	5945	6085	6221
P	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101
K	6362	6504	6648	6793	6940	7088	7238	7390	7543	7698	7854	8012

Razlage: Gornja številka v vsakem predelku je premer (P) [poprek v sredini merjena širokosti] okrogloga lesa v centimetri. Spodnja številka je toml odgovarjajoči ključ (K). — $V = D \times K$ to se pravi dolžost (D) debela v metri se pomnoži z kubična vsebina se najde na podlagi sledečega pravila — $V = 10.000$. onim številom (ključom), ki odgovarja premeru debelčini l dobleni znesek se deli z 10.000 — PRIMER: dugost debelčine je 8 metrov, premer meri 47 cm, poišče se te v tabeli število (ključ), ki odgovarja 47 t. j. 1735 kubična vsebina je te $8 \times 1735 = 13.880$, — 12.880 $10.000 = 1.388$ m³.

NA VEČJA DOMAČA TRGOVSKA HIŠA V JUGOSLAVIJI

molino 4.50
 platno za postelino 18
 platno za deteče perilo 6
 Nanking nepretrgan vrsta 19
 š fon 10
 Zastori z kongres-škun. 8

Siernecki CELJE 307

Prositate

včasih veliki

ilustrirani cenik

z več kak jezero slik, šteroga dobite k-šenki tak tudi vzorce celoküpnoga manufakturnoga blaga!

VELIKA IZBÉRA!

NISIKE CENE!

NÁJVÉKŠA DOMAČA TRGOVSKA HIŠA V JUGOSLÁVIJI!

RADIO APARATE

ORION BATERIJE
 BICIKLE
 ŠIVALNE IN
 PISALNE STROJE
 GRAMAFONE
 SPORTNE
 POTREBŠČINE

KLJUČAVNIČARSKI
 ŠTEDILNIKI
 IZ LASTNE
 DELAVNICE.
 STEKLO.

ZAHTEVAJTE
 CENIKE!

POLNJENJE AKUMULATORJEVI!

ŽELEZNINO VAM NUDI PO KONKURENČNIH CENAH LE

NEMEC JANEZ, M. SOBOTA

Stalna tabla časa, kda nam živina skoti.

Plođjenja začetek	Plođjenja dokončetek				Plođjenja začetek	Plođjenja dokončetek				Plođjenja začetek	Plođjenja dokončetek			
	Konji	Krave	Svinje			Konji	Krave	Svinje			Konji	Krave	Svinje	
1 Jan.	2 Dec.	8 Okt.	23 April.	5 Maj.	5 April.	25 Aug.	7 Sept.	7 Aug.	13 Jun.	27 Dec.	31			
5 9	6 10	12 16	27 1 Maj.	9 13	9 Febr.	29 Sept.	10 18	11 15	17 21	17 21	17 21	4 Jan.		
10 13	14 18	20 24	5 9	17 21	17 21	2 Sept.	12 18	19 23	25 29	11 15	15 19	8		
17 21	22 26	28	13 17	25 29	25 Febr.	10 14	26 28	27 31	3 Jul.	16 20	16 20	12 16		
25 29	30	Nov	25 29	29	1 Marc.	18 22	30	4 Okt.		27 31	7	3 Okt.		
2 Febr.	2 Jan.		17 21	2 Jun.	5 9	14 18	22 26	4 Okt.		4 Sept.	8			
6 10	6 11	12 16	25 29	6 10	6 Maj.	26 30	8 12	8 12		11 15	15 19	1 Febr.		
10 14	11 15	17 21	2 Jun.	11 15	11 15	4 Okt.	14 18	14 18		12 16	16 20			
14 18	19 23	25 28	6 10	19 23	17 21	8 12	20 24	20 24		13 17	17 21			
22 26	27 31	3	10 14	22 26	22 26	12 16	28 1 Nov.	24 28		24 28	25 29			
26 30	27 31	Dec	18 22	30 4 Jul.	4 Jun.	14 18	1 Nov.	1 Nov.		1 Sept.	1 Sept.			
2 Marc.	4 Febr.		22 26	4 Jul.	8 12	20 24	24 28	24 28		1 Sept.	2 Sept.			
6 10	8 12	15 18	30 4 Jul.	8 12	10 14	28 1 Nov.	5 9	5 9		2 Sept.	2 Sept.			
10 14	8 12	15 18	4 Jul.	12 16	12 16	1 Nov.	9 13	9 13		3 Sept.	3 Sept.			
14 18	16 20	23 27	4 Jul.	16 20	16 20	1 Nov.	17 21	17 21		3 Dec.	3 Dec.			
22 26	20 24	27 31	12 16	24 28	30 4 Maj.	13 17	21 25	21 25		7 Dec.	7 Dec.			
26 30	24 28	4 Jan	16 20	28 1 Aug.	2 4 Jul.	17 21	25 29	29		7 Dec.	7 Dec.			
30 4 April	4 Marc.		20 24	1 Aug.	8 12	21 25	29	3 Dec.		7 Dec.	7 Dec.			
7 11	8 12	16 20	24 28	5 9	6 10	25 29	3 Dec.	7 11		11 15	11 15			
11 15	12 16	20 24	1 Aug.	9 13	10 14	29	3 Dec.	11 15		15 19	15 19			
15 19	16 20	24 28	5 9	13 17	14 18	30 4 Aug.	7 11	19 23		23 27	23 27			
23 27	24 28	1 Febr.	13 17	25 29	26 30	1 Jun.	5 9	27 31		27 31	27 31			
27 31	28 1 April.		14 18	29	3 5 Aug.	19 23	5 9							
1 Maj.	1 April.		21	2 Sept.	3 5 Aug.	23	9 13							

PROSITE
včasi veliki
ilustrirani cenik
 z več kak jezero slik, šte-
 roga dobite k-šenki
VELIKA IZBÉRA !
NISIKE CENE !
 Ka se ne vidi, se lejko
 premini ali pa se pejnezi
 nazáj povrnéjo !
NÁJVÉKŠA DOMÁČA
TRGOVSKA HIŠA V
JUGOSLAVIJI !

ZDRAVJE JE NEJ VSE —

ALI BREZI ZDRAVJA OSTALO NEJ JE NIKAJ!

Desetine jezér familije, pradedeki, dedeki, očevje i deca naročali so z **zákonom zavarvani**

„PRÁVI manastirski BALZAM“ iz 100-letne APOTEKE GEBAUER — BAČ

že več stoletja kak pravo pomoč v nevoli i hválili i cenili so ga kak domáče sredstvo najplemenitejše vrste!

Tüdi-Vi máte zagvüšno za njega interes!

Znotra delüje mouč toga právoga manastirskoga balzama posebno dobro na žalodec. **Yeškoče z žalodcom, kisilo podrigavanje, prehlád žalodca, sliskávanje i bolečine okoli žalodca i jeter** kak i vse smelneje v zvézi z nezadostnim delovánjom žalodca, oblažüjejo se ali pa popolnoma včünejo. Právi manastirski balzam prežené vótre iz tejsa, odpré **slezén, jétra i čreva**, olajšáva i povolno pomága na **stolci**. Zvün toga je na velki hasek za **hemo-roidé** (zlato žilo, šuljeve) i **proti glistam**.

Omiljeno je tüdi **čiščenje krvi** z tem právim manastirskim balzomom. **Boleče zobé i zobno meso** trbe z njim namazati. — Za zdravljenje **ran**, nadsle za mazanje **be-ležne dojke** pri materi-dojilki je posebno prilübleni té právi manastirski balzam i se ga jáko priporoča.

Čuvajte se od zamenjáve i prenarejenja!

Právi samo z zaščitnim znákom manastira, edino iz

Apoteke GEBAUER-Bač (DUNAVSKA BANOVINA)

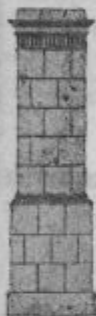
kama se morejo poslati vsa naročila.

PO PREJETJI NARO- 6 glažov za 60 Din brez plačila poštnih stročkov
 ČILI POSLEMO TAKI 12 glažov za 108 Din brez plačila poštnih stročkov

Vsaki čas dobite vsefele štofe, cajge, lepe žamate, vuno i parhete, postelino, druke, belo platno itd., kakti tüdi štrikane robce i kapute, košare za Ameriko i vso galanterijsko i špecerijsko blago najceneje pri **BRATA BRUMEN, M. SOBOTA** (na kükli poleg biroviije.)

Sobne peči, krüšne peči, tablice za šparhete

v vsakšoj färbi.

Bele ploščice za obläganje zidov (v kühlinji i kopálnicaj), vözgorene **železne peči** na novo vözdela vse iz prvovrstnoga materijála.

Opominam na to, da sem po dvajseti letaj izküšnje po vseh velikih mestaj (várašaj) vösprobo materijál, zavolo šteroga tüdi Vi dobite **dobro i läi péč**. Delam peči v vsakoj färbi i direktno iz Češkoga materijála, **da naj naš žlovik mä za svoje pejnexe dobro i läi péč**. Vse to dobite pri

JOSIP LOPERT
strokovno izučeni pečarski mojster
MARTJANCI št. 74.

Keliko veselja i keliko radostnih vör

däjo gosli svojemi lastniki! Keliko mládih i stárh je najšlo v igranji domá ali v narávi odpočitek od dela i vsakdanšnjih skrbi! S pomočjov ednostavnih poučnih pisem se lejko navčite igrati brez vučitela. — Knižica „**Kak postánem dober godbenik**“ kšenki. Prodäja narávnost iz fabrike odn. fabriškoga skladišča, zato preveč fáil kak: violine od Din 65.—, gitare od Din 128.—, tamburice od Din 60.—, harmonike od Din 59.—, mandoline

od Din 90.— itd.

Popuna garancija za vsake gosli, štere dobite **8 dni na ogled**.

Kšenki dobite lepi ilustrirani cenik, zadostüje kártica na:

MEINEL & HEROLD d o z. zal.
fabrike glasbil i harm., MARIBOR št. 257.

Proti **DEBELOŠČI** nücajte neškodlive

SLATINSKE tablete za nedebelost, sestavlene iz prirodnih mineralnih soli i bilskih ekstraktov. Izdeláva: Apoteka Mr. **BAHOVEC, Ljubljana**.
V vsej apotekaj 200 tabl. Din 69.—, 100 tabl. Din 39.—, 50 tabl. Din 24.—

Reg. 14. 213/34

Prosite

včas veliki

ilustrirani cenik

šteroga dobite od
NÁJVÉKŠE DOMÁČE
TRGOVSKE HIŠE V
JUGOSLAVIJI

k-šenki I

VELIKA IZBÉRA !

NISIKE CENE !

Ka se ne vidi, se lejko
 premini ali pa se pejnezi
 povrnéjo !

Ascher B. in Sin
 Murska Sobota Glavni trg

GRÜNTANA LETA 1855
 TELEGRAF: ASCHER
 TELEFON ŠTEVILKA 15

Kolonska špecerijska i vsefelé
 mele, zrnja velika trgovina.

„HERCEG - BOSNE“

orsačkoga sekulacijskoga društva krajin-
 sko zavüpníštvo.

OBČINSKA HRANILNICA MURSKA SOBOTA

TELEFON ŠT. 34.

ČEK RAČ. ŠT. 14.891.

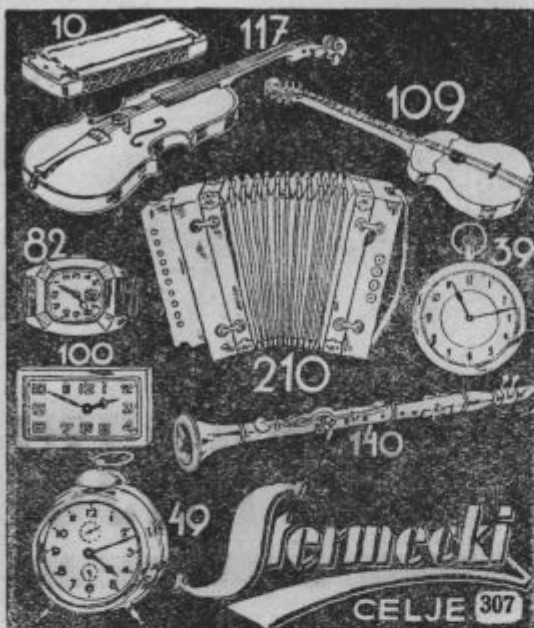

EDINI POPILARNO VARNI ZAVOD V PREKMURJI

Za hranilne vloge in sploh za vsa obveznosti Občinske hranilnice jamči velika občina Murska Sobota z vsem svojim premoženjem in z vso svojov davčnov močjov, zato se tudi arvinski penezi in občinske fondé samo tú morejo vložiti. Sprejme vloge na hranilne knjižice in v tekočem računu ter jih obrestuje najugodnejše. Daja posojila proti vknjižbi in na poroštvo (na grūn in na karto bijanko z kežešmi).

DOVOLJUJE VSAKOVRSNE KREDITE

(lombardne, menično-eskomptne, kontokorentne) na primerne garancije. Opravlja tudi vse druge v denarno stroko spadajoče transakcije najkulantnejše.

**Prosite
včasni veliki
ilustrirani cenik**

šteroga dobite od
**NĀJVĒKŠE DOMĀČE
TRGOVSKE HIŠE V
JUGOSLAVIJI**

k-šenki !

VELIKA IZBĒRA !

NISIKE CENE !

Ka se ne vidi, se lejko
premini ali pa se pejnezi
povrnĒjo !

Oglašĳvanje

v kalendĳaraj

zvršĳava nĀjbougše stĳari
špeciĳalni struĳni

BLOCKNER-ov

kalendĳarski oddelek v koncertni
**Interreklam d. d. Zagreb,
Masarykova 28.**

Tel. 23 125. Pošt. pred. Zagreb 2

Predlogi i stroški brezplaĳni.

HAHN IZIDOR

trgovina s papirjem, šolskimi
knjigami in potrebšĳcinami

MURSKA SOBOTA

*

PREKMURSKA TISKARNA

prevzeme nĀjcenejše
vsa tiskĳrska dela.

Janez Cvetiĳ, M. Sobota

TVORNICA PERILA

Prodaja samo na veliko !

PRVOVRSTNA ZDRAVSTVENA

K VINI NÁJBOUGŠA KISILA VODA JE

SLATINA PETANCI

Europe nájvėkši sėnšav-natron-lithion držėča kisila voda.

Lástnika: **Vogler Jožef i Jánoš**

Pošta, telefon i železniška postaja SLATINA RADINCI

Nájmodernejša fabrika mesnáti izdelkov,
hladilnica in fabrika za léd

Jos. Benko

Murska Sobota

Delajo se vsákevrste klobási, salámi (zimski in letni)
kak túdi vsefelé prekajeno meso

EXPORT govenske živine, svinj, telet in mesa.

Dobi se mást I. vrste túdi na málo.

Nájnižša cena in nájbogša kvaliteta

Za delavce ocvérke, prekajene svinjske nogé po niskoj cení.

KMETJE, OBRATNIKI, TRGOVCI IN DELAVCI

nalagajo svoje denarje samo pri

KMEČKOJ POSOJILNICI r. z. z. Murški Soboti n. z. v.

Cerkvena cesta št. 5. V lastnoj hiši prek od birovijske.

Telefon št. 62. Ček. rač. št. 15.229

KMETJE, ta gasa je Vaša, zato se je poslužajte i jo tudi priporočajte drugim. Hranilna vloga sprejema od vsakoga na hranilne knjižice i na tekoči račun mo je obrestuje najbolje. Hranilne vloge znašajo dozdaj prek osem milijonov dinarov (8.000.000 Din). Za te vloge je dobroga stanja poleg lastne hiše do 65.000.000 Din. Letni promet je znašal v preminotem leti 1937-tom Din. 20.000.000 ali z rečevjov povedano: dvajset milijon dinarov.

NOVE VLOGE SE VSANI ČAS IZPLAČAJO.

Posojite denar na poroke, kazešej, tabulacij i tudi v tekočem računi. Posojila denar po niskoj obrestnoj meri. Rentni davek od interesa za hranilne vloge plača posojilnica sama iz svojega. Kmetje, obrtniki, delavci i trgovci ne smete se spozabiti z te gaso, štera v stiski podpera naše ljudstvo.

Pridite v svoj dom, gde te posluženi po svojoj volji!

Dušan Kovačič urar in draguljar
Gornja Radgona

Trgovina ur in zlatnine. **Optika.**
Specijalna delavnica vseh popravil.

HAHN PÄVEL, M. SOBOTA

Manufakturna veletrgovina

Prodaja samo na veliko

Kolodvorska ul. št. 1.

Telefon št. 49.

